

2024/1275

8.5.2024

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1275

ze dne 24. dubna 2024

o energetické náročnosti budov

(přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ⁽⁴⁾ byla několikrát významně pozměněna ⁽⁵⁾. Vzhledem k novým změnám by uvedená směrnice měla být z důvodu přehlednosti přepracována.
- (2) Podle Pařížské dohody ⁽⁶⁾ přijaté v prosinci 2015 v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) (dále jen „Pařížská dohoda“) se její smluvní strany dohodly, že udrží nárůst průměrné globální teploty výrazně pod úrovní 2 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí, a budou usilovat o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí. Dosažení cílů Pařížské dohody je jádrem sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 s názvem „Zelená dohoda pro Evropu“ (dále jen „Zelená dohoda pro Evropu“). Unie se v aktualizovaném vnitrostátně stanoveném příspěvku předloženém sekretariátu UNFCCC dne 17. prosince 2020 zavázala snížit do roku 2030 v rámci Unie celohospodářské čisté emise skleníkových plynů alespoň o 55 % ve srovnání s úrovní z roku 1990.
- (3) Jak bylo oznámeno v Zelené dohodě pro Evropu, Komise ve sdělení ze dne 14. října 2020 s názvem „Renovační vlna pro Evropu – ekologické budovy, nová pracovní místa, lepší životní úroveň“ představila strategii „Renovační vlna“. Její součástí je akční plán obsahující konkrétní regulační, finanční a podpůrná opatření s cílem do roku 2030 alespoň zdvojnásobit roční míru energetických renovací budov a podpořit rozsáhlé renovace, což povede k tomu, že do roku 2030 bude renovováno 35 milionů ucelených částí budov, a k vytvoření pracovních míst ve stavebnictví. Revize směrnice 2010/31/EU je nezbytná jako jeden z prostředků k dosažení cílů iniciativy „renovační vlna“. Přispěje rovněž k realizaci iniciativy Nový evropský Bauhaus, předložené ve sdělení Komise ze dne 15. září 2021 s názvem „Nový evropský Bauhaus – Estetika, udržitelnost, pospolitost“, a evropské mise „Klimaticky neutrální a inteligentní

⁽¹⁾ Úř. věst. C 290, 29.7.2022, s. 114.

⁽²⁾ Úř. věst. C 375, 30.9.2022, s. 64.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. března 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 12. dubna 2024.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

⁽⁵⁾ Viz příloha IX část A.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.

města“. Iniciativa Nový evropský Bauhaus má za cíl rozvíjet inkluzivnější společnost, která podporuje dobré životní podmínky všech osob po vzoru historického Bauhausu, jenž přispěl k sociálnímu začlenění a zajištění dobrých životních podmínek občanů, zejména dělnických komunit. Usnadněním odborné přípravy a vytváření sítí a poskytováním obecných pokynů pro architektky, studenty, inženýry a projektanty podle zásad udržitelnosti, estetiky a inkluze může iniciativa Nový evropský Bauhaus umožnit místním orgánům rozvíjet inovativní a kulturní řešení při vytváření udržitelnějšího zastavěného prostředí.

- (4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ⁽⁷⁾ zakotvuje v právu Unie cíl dosáhnout nejpozději do roku 2050 v celém hospodářství klimatické neutrality a stanoví závazek Unie dosáhnout domácího snížení čistých emisí skleníkových plynů (emisí po odečtení pohlcení) do roku 2030 alespoň o 55 % ve srovnání s úrovní z roku 1990.
- (5) Cílem legislativního balíčku „Fit for 55“, oznámeného ve sdělení Komise ze dne 19. října 2020 s názvem „Pracovní program Komise na rok 2021 – Vitální Unie v křehkém světě“, je tyto cíle realizovat. Uvedený balíček zahrnuje řadu oblastí politiky, včetně energetické účinnosti, energie z obnovitelných zdrojů, využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví, zdanění energie, sdílení úsilí, obchodování s emisemi a infrastruktury pro alternativní paliva. Nedílnou součástí tohoto balíčku je revize směrnice 2010/31/EU. V návaznosti na legislativní balíček „Fit for 55“ byl v plánu REPowerEU obsažen ve sdělení Komise ze dne 18. května 2022 s názvem „Plán REPowerEU“ předložen další soubor opatření na úsporu energie, diverzifikaci dodávek, rychlé nahrazení fosilních paliv urychlením přechodu Evropy na čistou energii a inteligentní kombinací investic a reforem. Jeho součástí byly nové legislativní návrhy a cílená doporučení ke zvýšení ambicí, pokud jde o energetickou účinnost a úspory energie. Ve sdělení byla rovněž uvedena daňová opatření jako prostředek, jak motivovat k úsporám energie a snížit spotřebu fosilních paliv.
- (6) Podíl budov na konečné spotřebě energie v Unii činí 40 % a jejich podíl na emisích skleníkových plynů spojených se spotřebou energie činí 36 %, přičemž 75 % budov v Unii je stále energeticky neúsporných. Největší podíl na vytápění budov má zemní plyn, který představuje přibližně 39 % spotřeby energie použité na vytápění prostor v sektoru bydlení. Druhým nejdůležitějším fosilním palivem pro vytápění je ropa, která představuje 11 %, a uhlí, které představuje přibližně 3 %. Snížení spotřeby energie v souladu se zásadou „energetická účinnost v první řadě“ stanovenou v článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1791 ⁽⁸⁾ a vymezenou v čl. 2 bodě 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ⁽⁹⁾ a využívání energie z obnovitelných zdrojů v sektoru budov proto představují důležitá opatření nutná ke snižování emisí skleníkových plynů a energetické chudoby v Unii. Snížená spotřeba energie a zvýšené využívání energie z obnovitelných zdrojů, zejména solární energie, rovněž plní klíčovou úlohu při snižování celkové energetické závislosti Unie na fosilních palivech, a především na dovozu, při podpoře zabezpečování zásobování energií v souladu s cíli stanovenými v plánu REPowerEU, podpoře technologického vývoje a vytváření příležitostí pro zaměstnanost a regionální rozvoj, zejména na ostrovech, ve venkovských oblastech a v obcích, které nejsou napojeny na síť.
- (7) Budovy jsou odpovědné za emise skleníkových plynů před začátkem své životnosti, v jejím průběhu i po jejím skončení. Víze dekarbonizovaného fondu budov do roku 2050 přesahuje stávající zaměření na provozní emise skleníkových plynů. Emise z budov za celý životní cyklus by se proto měly postupně zohledňovat počínaje novými budovami. Budovy jsou významnými zdroji materiálu, ve kterých jsou zdroje uloženy po mnoho desetiletí, a koncepční možnosti a volba materiálů do značné míry ovlivňují emise za celý životní cyklus, a to u nových budov i u renovací. Náročnost budov během celého životního cyklu by se měla zohledňovat nejen u nové výstavby, ale rovněž u renovací, a to začleněním politik zaměřených na snižování emisí skleníkových plynů za celý životní cyklus do vnitrostátních plánů renovace budov členských států.

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1791 ze dne 13. září 2023 o energetické účinnosti a o změně nařízení (EU) 2023/955 (Úř. věst. L 231, 20.9.2023, s. 1).

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (8) Minimalizace emisí skleníkových plynů z budov za celý životní cyklus vyžaduje účinné využívání zdrojů a oběhovost. To lze rovněž kombinovat s přeměnou částí fondu budov na dočasné úložiště uhlíku.
- (9) Potenciál globálního oteplování během celého životního cyklu budovy ukazuje celkový příspěvek budovy k emisím, které vedou ke změně klimatu. Spojuje emise skleníkových plynů obsažené ve stavebních výrobcích s přímými a nepřímými emisemi z fáze používání. Požadavek na výpočet potenciálu globálního oteplování během životního cyklu nových budov proto představuje první krok k tomu, aby se více zohledňovala náročnost budov během celého životního cyklu a oběhové hospodářství.
- (10) Budovy jsou odpovědné přibližně za polovinu primárních emisí jemných částic (PM_{2,5}) v Unii, které způsobují předčasná úmrtí a onemocnění. Snížení energetické náročnosti budov současně může a mělo by snížit emise znečišťujících látek v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284⁽¹⁰⁾.
- (11) Opatření k dalšímu snižování energetické náročnosti budov by měla brát v úvahu klimatické podmínky, včetně přizpůsobování se změně klimatu, místní podmínky i vnitřní mikroklima a efektivnost nákladů. Tato opatření by neměla být v rozporu s jinými požadavky týkajícími se budov, například požadavky na přístupnost, požární a seismickou bezpečnost a plánované využití budovy.
- (12) Energetická náročnost budov by měla být vypočtena na základě metody, která se může na vnitrostátní a regionální úrovni lišit. Uvedená metoda by vedle tepelných vlastností měla zahrnovat další faktory, které hrají stále důležitější úlohu, například efekt městských tepelných ostrovů, zařízení pro vytápění a klimatizaci, využití energie z obnovitelných zdrojů, systémy automatizace a kontroly budov, rekuperace tepla z odpadního vzduchu nebo odpadní vody, vyrovnávání systémů, inteligentní řešení, prvky pasivního vytápění a chlazení, stínění, kvalita vnitřního prostředí, odpovídající denní světlo a návrh budovy. Metoda výpočtu energetické náročnosti budov by neměla být založena pouze na ročním období, ve kterém je nutno vytápět nebo používat klimatizaci, ale měla by pokrývat roční energetickou náročnost budovy. Měla by zohlednit stávající evropské normy. Tato metoda by měla zajistit zachycení skutečných provozních podmínek a umožnit použití změřené energie k ověření správnosti a za účelem srovnatelnosti a měla by být založena na měsíčních, hodinových nebo kratších než hodinových intervalech výpočtu. Za účelem podpory využívání energie z obnovitelných zdrojů na místě a navíc k společnému obecnému rámci by měly členské státy přijmout nezbytná opatření k tomu, aby byly v metodě výpočtu uznány a zohledněny přínosy maximalizace využívání energie z obnovitelných zdrojů na místě, a to i pro jiná použití, jako jsou dobíjecí body pro elektrická vozidla.
- (13) Členské státy by měly stanovit minimální požadavky na energetickou náročnost budov a prvků budov za účelem dosažení nákladově optimální rovnováhy mezi investicemi a náklady na energii uspořené během životního cyklu budovy, aniž je tím dotčeno právo členských států stanovit minimální požadavky na energetickou náročnost, které povedou k větší energetické účinnosti než nákladově optimální rovnováze účinnosti. Měla by být stanovena možnost pravidelného přezkoumávání minimálních požadavků na energetickou náročnost budov členskými státy s ohledem na technický pokrok.
- (14) Dvě třetiny energie používané k vytápění a chlazení budov stále pocházejí z fosilních paliv. Aby bylo možné dekarbonizovat sektor budov, je obzvláště důležité postupně ukončit využívání fosilních paliv při vytápění a chlazení. Členské státy by proto měly ve svých vnitrostátních plánech renovace budov uvést své vnitrostátní politiky a opatření zaměřené na postupné ukončení využívání fosilních paliv při vytápění a chlazení. Měly by usilovat o postupné ukončení využívání samostatných kotlů na fosilní paliva a jako první krok by od roku 2025 neměly být v rámci Nástroje pro oživení a odolnost, zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241⁽¹¹⁾, a Evropského fondu pro regionální rozvoj a Fondu soudržnosti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1058⁽¹²⁾ poskytovány žádné finanční pobídky pro instalaci těchto kotlů, s výjimkou kotlů vybraných pro investice před rokem 2025. Mělo by být i nadále možné poskytovat finanční pobídky pro

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES (Úř. věst. L 344, 17.12.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro oživení a odolnost (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 17).

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1058 ze dne 24. června 2021 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o Fondu soudržnosti (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 60).

instalaci hybridních systémů vytápění s významným podílem energie z obnovitelných zdrojů, jako je kombinace kotle se solárním tepelným systémem nebo s tepelným čerpadlem. Vnitrostátní politiky a opatření zaměřené na postupné ukončení využívání fosilních paliv by měl podporovat jasný právní základ pro zákaz zdrojů tepla na základě jejich emisí skleníkových plynů, druhem použitého paliva nebo minimálním podílem energie z obnovitelných zdrojů používané k vytápění na úrovni budovy.

- (15) Jedním z hlavních zdrojů spotřeby energie v budovách s vysokou energetickou náročností je příprava teplé vody pro domácnosti. Ve většině případů není tato energie rekuperována. Jednoduchým a nákladově efektivním způsobem úspory energie by mohlo být využívání tepla z odtoků teplé vody v budovách.
- (16) Požadavky na energetickou náročnost technických systémů budov by se měly vztahovat na celé systémy instalované v budovách, a nikoli na náročnost samostatných součástí, které spadají do oblastí působnosti nařízení týkajících se konkrétních výrobků v rámci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES⁽¹³⁾. Při stanovování požadavků na energetickou náročnost technických systémů budovy by členské státy měly ve vhodných případech, a je-li to možné, použít harmonizované nástroje, zejména zkušební metody, metody výpočtu a třídy energetické účinnosti zavedené na základě opatření, kterými se provádějí směrnice 2009/125/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369⁽¹⁴⁾, s cílem zajistit soudržnost se souvisejícími iniciativami a v možné míře minimalizovat potenciální roztržštění trhu. Energeticky úsporné technologie s velmi krátkou dobou návratnosti, jako je instalace nebo výměna termostatických regulačních ventilů nebo rekuperace tepla z odpadního vzduchu nebo odpadní vody, se v současnosti neberou dostatečně v potaz. Při odhadování jmenovitého výkonu otopných soustav, klimatizačních systémů nebo kombinovaných systémů pro vytápění a větrání prostor nebo kombinovaných systémů pro klimatizaci a větrání v dané budově nebo ucelené části budovy by se jmenovitý výkon různých generátorů v rámci téhož systému měl počítat.
- (17) Touto směrnicí nejsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Pojem „pobídky“, jak se používá v této směrnici, by proto neměl být vykládán v tom smyslu, že představuje státní podporu.
- (18) Komise by měla stanovit srovnávací metodický rámec pro výpočet nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost. Přezkum tohoto rámce by měl umožnit výpočet energetické i emisní náročnosti a měl by zohlednit environmentální a zdravotní externality, jakož i rozšíření systému obchodování s emisemi a ceny uhlíku. Členské státy by měly tento rámec použít ke srovnání výsledků s minimálními požadavky na energetickou náročnost, které přijaly. Pokud by došlo k výrazným, tj. 15 % překračujícím nesrovnalostem mezi vypočtenými nákladově optimálními úrovněmi minimálních požadavků na energetickou náročnost a platnými minimálními požadavky na energetickou náročnost, měly by členské státy tento rozdíl odůvodnit nebo připravit odpovídající kroky ke snížení těchto nesrovnalostí. Odhadovaný ekonomický životní cyklus budovy nebo prvku budovy by měly určit členské státy, a to s přihlédnutím ke stávající praxi a ke zkušenostem z určování typických ekonomických životních cyklů. Výsledky tohoto srovnání a údaje použité k jejich dosažení by členské státy měly pravidelně předkládat Komisi. Tyto zprávy by měly Komisi umožnit posoudit pokrok členských států při dosahování nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost a podat o něm zprávu.
- (19) Větší renovace stávajících budov bez ohledu na jejich velikost představují příležitost k přijetí opatření ke snížení energetické náročnosti, která budou efektivní z hlediska nákladů. Z důvodu nákladové efektivity by mělo být možné omezit minimální požadavky na energetickou náročnost na ty renovované části, které jsou pro energetickou náročnost budovy nejdůležitější. Členské státy by měly mít možnost vymezit „větší renovaci“ buď na základě procentního podílu plochy obvodového pláště, nebo na základě hodnoty budovy. Pokud se členské státy rozhodnou definovat větší renovaci na základě hodnoty budovy, lze použít například hodnotu stanovenou pojistně matematickou metodou nebo stávající hodnotu založenou na nákladech na rekonstrukci, s vyloučením hodnoty pozemku, na němž budova stojí.
- (20) Zvýšené ambice Unie v oblasti klimatu a energetiky vyžadují novou vizi pro budovy: budovu s nulovými emisemi, s velmi nízkou spotřebou energie, s nulovými emisemi uhlíku na místě z fosilních paliv a s nulovými nebo velmi nízkými provozními emisemi skleníkových plynů. Všechny nové budovy by měly být budovami s nulovými emisemi do roku 2030 a stávající budovy by měly být transformovány na budovy s nulovými emisemi do roku 2050.

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1).

- (21) Je-li stávající budova změněna, není považována za novou budovu.
- (22) Existují různé možnosti, jak pokrýt energetické potřeby budovy s nulovými emisemi: energií vyrobenou na místě nebo v blízkém okolí z obnovitelných zdrojů, jako jsou solární tepelná energie, geotermální energie, fotovoltaická solární energie, tepelná čerpadla, hydroelektrická energie a biomasa, energie z obnovitelných zdrojů poskytovaná společnostmi pro obnovitelné zdroje, účinné dálkové vytápění a chlazení a energie z jiných bezuhlíkových zdrojů energie. Energie získaná spalováním obnovitelných paliv se považuje za energii z obnovitelných zdrojů vyrobenou na místě, pokud ke spalování obnovitelného paliva dochází na místě.
- (23) Budovy s nulovými emisemi mohou přispět k flexibilitě na straně poptávky, například prostřednictvím řízení poptávky, akumulace elektrické energie, akumulace tepla a distribuované výroby energie z obnovitelných zdrojů za účelem podpory spolehlivějšího, udržitelnějšího a účinnějšího energetického systému.
- (24) Nezbytná dekarbonizace fondu budov v Unii vyžaduje rozsáhlou energetickou renovaci: téměř 75 % budov v tomto fondu není podle současných stavebních norem energeticky účinných a 85–95 % budov, které dnes existují, bude v roce 2050 nadále stát. Vážená roční míra energetických renovací je však trvale nízká a činí přibližně 1 %. Při současném tempu by dekarbonizace sektoru budov vyžadovala staletí. Klíčovým cílem této směrnice je proto zahájení a podpora renovace budov, včetně přechodu na bezemisní otopné soustavy. Podpora renovací na oblastní úrovni, včetně renovací průmyslového nebo sériového typu, přináší výhody tím, že stimuluje objem a rozsah renovací budov, a povede k rychlejší a levnější dekarbonizaci fondu budov. Průmyslová řešení pro výstavbu a renovaci budov zahrnují víceúčelové prefabrikované prvky zajišťující různé funkce, jako jsou izolace a výroba energie.
- (25) Základním regulačním nástrojem pro zahájení rozsáhlé renovace stávajících budov jsou minimální normy energetické náročnosti, jelikož řeší hlavní překážky bránící renovaci, jako jsou rozdělené pobídky a struktury spoluvlastnictví, jež nelze odstranit ekonomickými pobídkami. Zavedení minimálních norem energetické náročnosti by mělo vést k postupnému ukončení používání energeticky nejnáročnějších budov a k neustálému zlepšování vnitrostátního fondu budov, což přispěje k dlouhodobému cíli dekarbonizace fondu budov do roku 2050.
- (26) Minimální normy energetické náročnosti pro jiné než obytné budovy by měly být stanoveny na úrovni Unie a měly by být zaměřeny na renovaci energeticky nejnáročnějších jiných než obytných budov, které mají nejvyšší potenciál z hlediska dekarbonizace a širších společenských a ekonomických přínosů, a proto je třeba je renovovat přednostně. Kromě toho by členské státy měly ve svých vnitrostátních plánech renovace budov stanovit konkrétní lhůty pro další renovaci jiných než obytných budov. V některých specifických situacích jsou pro jednotlivé jiné než obytné budovy odůvodněny výjimky z minimálních norem energetické náročnosti, zejména při plánované demolici budovy nebo v případě nepříznivého výsledku posouzení nákladů a přínosů; v případě velmi obtížných podmínek je výjimka odůvodněna, dokud tyto podmínky přetrvávají. Členské státy by měly pro tyto výjimky stanovit přísná kritéria s cílem zabránit tomu, aby se tyto výjimky vztahovaly na nepřiměřeně velký podíl jiných než obytných budov. Tato kritéria by měly uvést ve svých vnitrostátních plánech renovace budov a za jiné než obytné budovy, na něž se výjimky vztahují, by měly zajistit kompenzaci prostřednictvím rovnocenných snížení energetické náročnosti v jiných částech fondu jiných než obytných budov.
- (27) Pokud jde o obytné budovy, členské státy by měly mít možnost si flexibilně zvolit nástroje, jejichž pomocí dosáhnou požadovaného zlepšení stavu fondu obytných budov, jako jsou minimální normy energetické náročnosti, technická pomoc a opatření v oblasti finanční podpory. Členské státy by měly stanovit vnitrostátní trajektorii pro postupnou renovaci vnitrostátního fondu obytných budov v souladu s vnitrostátním plánem a cíli pro roky 2030, 2040 a 2050 obsaženými ve vnitrostátním plánu renovace budov daného členského státu a s transformací vnitrostátního fondu budov na fond budov s nulovými emisemi do roku 2050. Vnitrostátní trajektorie by počínaje rokem 2030 měly být v souladu s průběžnými pětiletými milníky pro snížení spotřeby primární energie fondu obytných budov, čímž se zajistí, že bude ve všech členských státech vyvíjeno podobné úsilí.
- (28) Pokud jde o zbytek vnitrostátního fondu budov, mohou se členské státy rozhodnout, zda chtějí zavést minimální normy energetické náročnosti navržené na vnitrostátní úrovni a přizpůsobené vnitrostátním podmínkám. Při přezkumu této směrnice by Komise měla posoudit, zda opatření zavedená podle této směrnice zajistí dostatečný pokrok směrem k dosažení plně dekarbonizovaného fondu budov s nulovými emisemi do roku 2050, nebo zda je třeba zavést další opatření, jako jsou závazné minimální normy energetické náročnosti, zejména v případě obytných budov, s cílem dosáhnout pětiletých milníků.

- (29) Zavedení minimálních norem energetické náročnosti by měl doprovázet podpůrný rámec zahrnující technickou pomoc a finanční opatření, zejména pro zranitelné domácnosti. Minimální normy energetické náročnosti stanovené na vnitrostátní úrovni nepředstavují „normy Unie“ ve smyslu pravidel státní podpory, zatímco celounijní minimální normy energetické náročnosti by se mohly za takové „normy Unie“ považovat. V souladu s revidovanými pravidly státní podpory mohou členské státy poskytovat státní podporu na renovaci budov za účelem splnění celounijních norem energetické náročnosti, a to do doby, než se tyto celounijní normy stanou závaznými. Jakmile budou tyto normy závazné, mohou členské státy nadále poskytovat státní podporu na renovaci budov a ucelených částí budov, na něž se vztahují celounijní normy energetické náročnosti za podmínky, že je cílem renovace vyšší standard.
- (30) Taxonomie EU zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852⁽¹⁵⁾ klasifikuje environmentálně udržitelné hospodářské činnosti v celé ekonomice, včetně sektoru budov. Podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139⁽¹⁶⁾ se renovace budov považuje za udržitelnou činnost, pokud dosáhne alespoň 30 % úspor energie, splňuje minimální požadavky na energetickou náročnost při větší renovaci stávajících budov nebo sestává z jednotlivých opatření souvisejících s energetickou náročností budov, jako jsou instalace, údržba nebo opravy zařízení pro zvýšení energetické účinnosti nebo nástrojů a zařízení pro měření, regulaci a kontrolu energetické náročnosti budov, pokud tato jednotlivá opatření splňují stanovená kritéria. Renovace budov za účelem splnění celounijních minimálních norem energetické náročnosti je obvykle v souladu s kritérii taxonomie EU týkajícími se činností v oblasti renovace budov.
- (31) Minimální požadavky na energetickou náročnost stávajících budov a prvků budov již byly obsaženy v předpisech předcházejících této směrnici a měly by platit i nadále. Zatímco nově zavedené minimální normy energetické náročnosti stanoví minimální úroveň pro energetickou náročnost stávajících budov a zajišťují, aby energeticky neúčinné budovy byly renovovány, minimální požadavky na energetickou náročnost stávajících budov a prvků budov zajišťují nezbytný rozsah prováděných renovací.
- (32) Je naléhavě zapotřebí snížit závislost budov na fosilních palivech a urychlit úsilí o dekarbonizaci a elektrifikaci jejich spotřeby energie. Aby bylo možné v pozdější fázi instalovat solární technologie nákladově efektivním způsobem, měly by být všechny nové budovy „připraveny pro solární systém“, tj. měly by být navrženy tak, aby optimalizovaly potenciál pro solární výrobu na základě slunečního záření v dané lokalitě, a umožnily tak instalaci solárních technologií bez nákladných stavebních zásahů. Kromě toho by členské státy měly zajistit zavádění vhodných zařízení na výrobu solární energie na nových obytných i jiných než obytných budovách a na stávajících jiných než obytných budovách. Rozsáhlé zavádění solární energie na budovy by významně přispělo k účinnější ochraně spotřebitelů před rostoucími a kolísavými cenami fosilních paliv, snížilo by vystavení zranitelných občanů vysokým nákladům na energii a vedlo by k širším hospodářským a společenským přínosům a přínosům pro životní prostředí. Za účelem účinného využití potenciálu zařízení na výrobu solární energie na budovách by členské státy měly stanovit kritéria pro zavádění zařízení na výrobu solární energie na budovách a možné výjimky z jejich zavádění v souladu s vyhodnoceným technickým a ekonomickým potenciálem zařízení na výrobu solární energie a charakteristikami budov, na něž se tato povinnost vztahuje, s přihlédnutím k zásadě technologické neutrality a kombinaci solárních zařízení s jinými způsoby využití střech, jako jsou zelené střechy nebo jiné instalace technických zařízení budov. Ve svých kritériích určených pro praktické provádění povinností týkajících se zavádění vhodných zařízení na výrobu solární energie na budovách by členské státy měly mít možnost vyjádřit relevantní prahovou hodnotu z hlediska přízemní podlahové plochy budovy namísto její užité podlahové plochy za podmínky, že tato metoda odpovídá rovnocenné instalované kapacitě vhodného zařízení na výrobu solární energie na budovách. Vzhledem k tomu, že povinnost umístit solární zařízení na jednotlivé budovy závisí na kritériích stanovených členskými státy, ustanovení o solární energii v rámci budov nelze považovat za „normu Unie“ ve smyslu pravidel státní podpory.

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13).

⁽¹⁶⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139 ze dne 4. června 2021, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852, pokud jde o stanovení technických screeningových kritérií pro určení toho, za jakých podmínek se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu nebo k přizpůsobování se změně klimatu, a toho, zda tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z dalších environmentálních cílů (Úř. věst. L 442, 9.12.2021, s. 1).

- (33) Členské státy by měly mít možnost, aby prostřednictvím informací, vhodných správních postupů nebo jiných opatření stanovených v jejich vnitrostátních plánech renovace budov podporovaly zavádění vhodných zařízení na výrobu solární energie v kombinaci s renovací obvodového pláště budovy, výměnou technických systémů budovy nebo instalací dobíjecí infrastruktury pro elektrická vozidla, tepelných čerpadel nebo systémů automatizace a kontroly budov.
- (34) Pokud jde o budovy určené ke smíšenému využití, které zahrnují bytové jednotky i jiné než obytné ucelené části budov, se členské státy mohou i nadále rozhodnout, zda s nimi nakládat jako s obytnými či jinými než obytnými budovami.
- (35) Solární fotovoltaické a solární termální technologie, a to i v kombinaci se skladováním energie, by měly být zaváděny rychle, aby byly prospěšné z hlediska klimatu i z hlediska finančních nákladů občanů a podniků.
- (36) Elektrifikace budov, například zaváděním tepelných čerpadel, solárních zařízení, baterií a dobíjecí infrastruktury, mění rizika týkající se požární bezpečnosti budov, která musí členské státy řešit. Pokud jde o požární bezpečnost na parkovištích, měla by Komise zveřejnit nezávazné pokyny pro členské státy.
- (37) Za účelem dosažení vysoce energeticky účinného a dekarbonizovaného fondu budov a transformace stávajících budov na budovy s nulovými emisemi do roku 2050 by měly členské státy vypracovat vnitrostátní plány renovace budov, které nahradí dlouhodobé strategie renovací stanovené v článku 2a směrnice 2010/31/EU a které se pro členské státy stanou ještě silnějším a plně funkčním nástrojem plánování v souladu se zásadou „energetická účinnost v první řadě“, s výraznějším zaměřením na financování a zajištění toho, aby pro provádění renovací budov byli k dispozici náležitě kvalifikovaní pracovníci. Členské státy mohou vzít v potaz Pakt pro dovednosti uvedený ve sdělení Komise ze dne 1. července 2020 s názvem „Evropská agenda dovedností pro udržitelnou konkurenceschopnost, sociální spravedlnost a odolnost“. V plánech renovace budov by měly členské státy stanovit své vlastní vnitrostátní cíle v oblasti renovace budov. V souladu s čl. 21 písm. b) bodem 7 nařízení (EU) 2018/1999 a se základními podmínkami stanovenými v rámci nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1060⁽¹⁷⁾ by členské státy měly poskytnout přehled finančních opatření, jakož i přehled investičních potřeb a správních zdrojů pro provádění plánů renovace budov.
- (38) Zásada „energetická účinnost v první řadě“ je zastřešující zásadou, která by měla být zohledněna ve všech odvětvích, jež přesahují rámec energetického systému, a na všech úrovních. Podle její definice uvedené v čl. 2 bodě 18 nařízení (EU) 2018/1999 se jí rozumí co největší zohledňování alternativních nákladově efektivních opatření pro energetickou účinnost v energetickém plánování a v politických a investičních rozhodnutích s cílem zefektivnit poptávku po energii a zásobování energií, zejména prostřednictvím nákladově efektivních úspor energie v konečné spotřebě, iniciativ zaměřených na snížení poptávky a účinnější přeměny, přenosu a distribuce energie, při současném dosahování cílů takových rozhodnutí. Tato zásada je proto stejně relevantní i z hlediska snižování energetické náročnosti budov a ve strategii Renovační vlna je zdůrazněna jako jedna z klíčových zásad pro renovaci budov pro období do roku 2030 a 2050. Jak je uvedeno v doporučení Komise (EU) 2021/1749⁽¹⁸⁾, mezi nejdůležitější vedlejší přínosy vyplývající z uplatňování zásady „energetická účinnost v první řadě“ za účelem snížení energetické náročnosti budov patří zlepšení zdraví a životních podmínek.
- (39) Za účelem zajištění toho, aby byla pracovní síla Unie plně připravena aktivně usilovat o dosažení cílů Unie v oblasti klimatu, měly by členské státy vybízet nedostatečně zastoupené skupiny k tomu, aby absolvovaly odbornou přípravu ve stavebnictví a v sektoru budov a aby v těchto odvětvích pracovaly.
- (40) Vnitrostátní plány renovace budov by měly být založeny na harmonizovaném vzoru, aby byla zajištěna jejich srovnatelnost. Za účelem zajištění požadovaných ambicí by Komise měla návrhy těchto plánů posoudit a vydat doporučení členským státům.
- (41) Vnitrostátní plány renovace budov by měly být úzce propojeny s integrovanými vnitrostátními plány v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999 a pokrok při dosahování vnitrostátních cílů a příspěvek vnitrostátních plánů renovace budov k vnitrostátním a unijním cílům by měly být vykazovány v rámci dvouletých

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1060 ze dne 24. června 2021 o společných ustanoveních pro Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond plus, Fond soudržnosti, Fond pro spravedlivou transformaci a Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond a o finančních pravidlech pro tyto fondy a pro Azylový, migrační a integrační fond, Fond pro vnitřní bezpečnost a Nástroj pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 159).

⁽¹⁸⁾ Doporučení Komise (EU) 2021/1749 ze dne 28. září 2021 k Zásadám „energetická účinnost v první řadě“: od principů k praxi – Pokyny k uplatňování zásady při rozhodování v odvětví energetiky i mimo něj (Úř. věst. L 350, 4.10.2021, s. 9).

zpráv podle nařízení (EU) 2018/1999. Vzhledem k naléhavosti rozšíření renovací na základě solidních vnitrostátních plánů renovace budov by datum pro předložení prvního vnitrostátního plánu renovace budov mělo být stanoveno co nejdříve. Následné vnitrostátní plány renovace budov by měly být předloženy jako součást integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu a jejich aktualizací, což znamená, že druhý návrh vnitrostátního plánu renovace budov by měl být předložen v roce 2028 spolu s druhým návrhem integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu.

- (42) Postupné rozsáhlé renovace mohou být řešením vysokých počátečních nákladů a nepříjemností pro obyvatele, které mohou vyvstat v případě renovací prováděných najednou, a mohou umožnit méně rušivá a více finančně proveditelná renovační opatření. Tyto postupné rozsáhlé renovace je však třeba pečlivě naplánovat, aby nedocházelo k tomu, že jeden renovační krok znemožňuje nezbytné následné kroky. Jednokroková rozsáhlá renovace může být nákladově efektivnější a vést k nižším emisím spojeným s renovací než renovace postupná. Pasy pro renovaci budov poskytují jasný plán pro postupné rozsáhlé renovace a pomáhají vlastníkům a investorům naplánovat co nejlepší načasování a rozsah zásahů. Pasy pro renovaci budov by proto měly být podporovány a měly by být k dispozici jako dobrovolný nástroj pro vlastníky budov ve všech členských státech. Členské státy by měly zajistit, aby pasy pro renovaci budov nevytvářely nepřiměřenou zátěž.
- (43) Mezi pasy pro renovaci budov a certifikáty energetické náročnosti existují určité synergie, zejména pokud jde o posouzení současné výkonnosti budovy a doporučení pro její zlepšení. S cílem dosáhnout co největšího využití těchto synergií a snížení nákladů pro vlastníky budov by členské státy měly mít možnost povolit, aby pas pro renovaci budov a certifikát energetické náročnosti byly společně vypracovány stejným odborníkem a vydány společně. V případě takového společného vypracování a vydání by měl pas pro renovaci budovy nahradit doporučení uvedená v certifikátu energetické náročnosti. Mělo by však být i nadále možné získat certifikát energetické náročnosti bez pasu pro renovaci budovy.
- (44) Důležitým nástrojem, kterým lze stimulovat postupné renovace, jsou dlouhodobé smlouvy o renovaci. Členské státy mohou zavést mechanismy, které umožní uzavírání dlouhodobých smluv o renovaci v různých fázích postupné renovace. Jakmile budou v různých fázích renovace k dispozici nové a účinnější pobídky, může být přístup k těmto novým pobídkám zajištěn tím, že se příjemcům umožní k těmto novým pobídkám přejít.
- (45) Pojem „rozsáhlá renovace“ dosud nebyl v právu Unie definován. S ohledem na dosažení dlouhodobé vize týkající se budov by rozsáhlá renovace měla být definována jako renovace, která přemění budovy na budovy s nulovými emisemi, avšak v první fázi jako renovace, která přemění budovy na budovy s téměř nulovou spotřebou energie. Tato definice slouží k účelům zlepšení energetické náročnosti budov. Rozsáhlá renovace pro účely zlepšení energetické náročnosti rovněž může představovat jedinečnou příležitost k řešení dalších aspektů, jako jsou kvalita vnitřního prostředí, životní podmínky zranitelných domácností, zvýšení klimatické odolnosti, odolnost vůči rizikům katastrof včetně seismické odolnosti, požární bezpečnost, odstraňování nebezpečných látek včetně azbestu a přístupnost pro osoby se zdravotním postižením.
- (46) Za účelem podpory rozsáhlých renovací, což je jedním z cílů iniciativy „renovační vlna“, by měly členské státy na rozsáhlé renovace poskytovat větší finanční a administrativní podporu.
- (47) Členské státy by měly podporovat modernizaci v oblasti energetické náročnosti stávajících budov, jež přispívá k dosažení odpovídající úrovně kvality vnitřního prostředí a jež zahrnuje odstraňování azbestu a dalších škodlivých látek, přičemž by měly bránit nezákonnému odstraňování škodlivých látek a usnadňovat dodržování stávajících legislativních aktů, jako jsou směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/148/ES⁽¹⁹⁾ a (EU) 2016/2284⁽²⁰⁾.
- (48) Integrované přístupy na úrovni oblastí nebo sousedství pomáhají zvýšit nákladovou efektivnost renovací potřebných v případě budov, které jsou prostorově propojeny, jako jsou bytové bloky. Takové přístupy k renovacím nabízejí různá řešení ve větším měřítku.

⁽¹⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/148/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí azbestu při práci (Úř. věst. L 330, 16.12.2009, s. 28).

⁽²⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES (Úř. věst. L 344, 17.12.2016, s. 1).

- (49) Očekává se, že klíčovou úlohu v rámci dekarbonizace a účinnosti elektroenergetické soustavy budou hrát elektrická vozidla, a to prostřednictvím služeb flexibility, vyrovnávání a skladování, zejména prostřednictvím agregace. Tento potenciál elektrických vozidel, pokud jde o integraci do elektroenergetické soustavy a příspěvek k účinnosti soustavy a další absorpci elektřiny z obnovitelných zdrojů, by měl být plně využit. Dobíjení je v souvislosti s budovami obzvláště důležité, neboť zde parkují elektrická vozidla pravidelně a dlouho. Pomalé dobíjení je hospodárné a instalace dobíjecích bodů v soukromých prostorách může zajistit skladování energie pro související budovu a integraci služeb inteligentního dobíjení a obousměrného nabíjení a služeb integrace systému obecně.
- (50) V kombinaci se zvýšeným podílem výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů produkují elektrická vozidla méně emisí skleníkových plynů. Elektrická vozidla tvoří významnou součást přechodu na čistou energii, jenž je založen na opatřeních opatření pro energetickou účinnost, alternativních palivech, energii z obnovitelných zdrojů a inovativních řešeních v oblasti řízení energetické flexibility. Stavební předpisy lze účinně využít ke stanovení cílených požadavků na podporu zavádění infrastruktury pro dobíjení na parkovištích obytných i jiných než obytných budov. Členské státy by měly usilovat o odstranění překážek, jako jsou rozdělené pobídky a administrativní komplikace, jimž jednotliví vlastníci čelí při snaze nainstalovat dobíjecí body na svých parkovacích místech.
- (51) Případnou rychlou instalaci dobíjecích bodů usnadňuje kabeláž a kabelovody. Díky již připravené infrastruktuře se sníží náklady na instalaci dobíjecích bodů pro jednotlivé vlastníky, a uživatelé elektrických vozidel tak budou mít přístup k dobíjecím bodům. Stanovení požadavků na elektromobilitu na úrovni Unie ohledně předběžného vybavení parkovacích míst a instalace dobíjecích bodů je účinným způsobem, jak podpořit používání elektrických vozidel v blízké budoucnosti a současně umožnit ve střednědobém až dlouhodobém horizontu další rozvoj s nižšími náklady. Je-li to technicky proveditelné, měly by členské státy zajistit přístupnost dobíjecích bodů pro osoby se zdravotním postižením.
- (52) Inteligentní dobíjení a obousměrné nabíjení umožňují integraci energetického systému budov. Dobíjecí body na místech, kde elektrická vozidla obvykle parkují delší dobu, například tam, kde lidé parkují z důvodu bydliště nebo zaměstnání, mají velký význam pro integraci energetického systému, a proto je třeba zajistit funkce inteligentního dobíjení. V situacích, kdy by obousměrné nabíjení napomohlo dalšímu pronikání elektřiny z obnovitelných zdrojů do dopravy pomocí vozových parků elektrických vozidel a do elektroenergetické soustavy obecně, měla by být i tato funkce zpřístupněna.
- (53) Podpora zelené mobility je klíčovou součástí Zelené dohody pro Evropu a budovy mohou hrát důležitou úlohu při zajišťování nezbytné infrastruktury, a to nejen pro dobíjení elektrických vozidel, ale i pro jízdní kola. Přejít k aktivní mobilitě, jako je jízda na kole, může výrazně snížit emise skleníkových plynů z dopravy. S nárůstem prodeje elektricky poháněných jízdních kol a dalších typů vozidel kategorie L, uvedených v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013⁽²¹⁾, a s cílem usnadnit pozdější instalaci dobíjecích bodů by měla být v nových obytných budovách, a pokud je to technicky a ekonomicky proveditelné, v obytných budovách procházejících větší renovací vyžadována kabeláž či kabelovody. Jak je stanoveno ve sdělení Komise ze dne 17. září 2020 s názvem „Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030 – Investice do klimaticky neutrální budoucnosti ve prospěch našich občanů“ (dále jen „plán dosažení cíle v oblasti klimatu“), zvýšení podílu čisté a účinné soukromé a veřejné dopravy, jako je jízda na kole, výrazně sníží znečištění z dopravy a přinese významné výhody jednotlivým občanům a komunitám. Nedostatek parkovacích míst pro jízdní kola je hlavní překážkou pro rozšíření cyklistiky, a to pokud jde o obytné i jiné než obytné budovy. Požadavky Unie a vnitrostátní stavební předpisy mohou účinně podpořit přechod na čistší mobilitu stanovením požadavků na minimální počet parkovacích míst pro jízdní kola a budování parkovacích míst pro jízdní kola a související infrastruktury v oblastech, kde jsou jízdní kola méně využívána, může vést k jejich většímu využívání. Požadavek na zajištění parkovacích míst pro jízdní kola by neměl záviset na dostupnosti a nabídce parkovacích míst pro automobily, která mohou být za určitých okolností nedostupná, ani by s nimi neměl být nutně spojen. Členské státy by měly umožnit zvýšení počtu parkovišť pro jízdní kola v obytných budovách, kde nejsou žádná parkovací místa pro automobily, a to poskytnutím instalace nejméně dvou parkovacích míst pro jízdní kola na každou bytovou jednotku.
- (54) Programy pro jednotný digitální trh a energetickou unii by měly být sladěny a měly by sloužit společným cílům. Digitalizace energetického systému rychle mění energetické prostředí, od integrace obnovitelných zdrojů energie po inteligentní sítě a budovy připravené na inteligentní řešení. Z hlediska digitalizace sektoru budov jsou důležité cíle

(21) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 168/2013 ze dne 15. ledna 2013 o schvalování dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek a dozoru nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 52).

Unie v oblasti konektivity a ambice na zavedení vysokokapacitních komunikačních sítí pro inteligentní domácnosti a dobře propojené komunity. Měly by být k dispozici cílené pobídky, které podpoří systémy připravené na inteligentní řešení a digitální řešení v zastavěném prostředí. Vznikly by tak nové příležitosti k energetickým úsporám, neboť spotřebitelé získají přesnější informace o svých spotřebních zvyklostech a provozovatelé systému budou moci síť účinněji řídit. Členské státy by měly podporovat využívání digitálních technologií pro analýzu, simulaci a řízení budov, mimo jiné pokud jde o rozsáhlé renovace.

- (55) Za účelem usnadnění konkurenceschopného a inovativního trhu s inteligentními službami týkajícími se budov, které přispívají k účinnému využívání energie a integraci energie z obnovitelných zdrojů v budovách, a za účelem podpory investic do renovací by měly členské státy zajistit přímý přístup zúčastněných stran k údajům systémů budov. Aby se zabránilo nadměrným administrativním nákladům pro třetí strany, usnadňují členské státy plnou interoperabilitu služeb a výměny údajů v rámci Unie.
- (56) Pro měření schopnosti budov využívat informační a komunikační technologie a elektronické systémy pro účely přizpůsobení provozu budov potřebám uživatelů a sítě a pro zvýšení energetické účinnosti a celkové hospodárnosti budov by měl být používán ukazatel připravenosti pro chytrá řešení. Ukazatel připravenosti pro chytrá řešení by měl zvýšit povědomí vlastníků a uživatelů budov o hodnotě automatizace budov a elektronického monitorování technických systémů budov a měl by uživatelům budovy poskytnout jistotu, pokud jde o skutečné úspory plynoucí z těchto nových rozšířených funkcí. Ukazatel připravenosti pro chytrá řešení je obzvláště přínosný v případě velkých budov s vysokou spotřebou energie. U jiných budov by mělo být využívání tohoto systému pro hodnocení připravenosti budov pro chytrá řešení pro členské státy nepovinné.
- (57) Digitální dvojče budovy je interaktivní a dynamická simulace, která odráží stav a chování fyzické budovy v reálném čase. Začleněním údajů ze senzorů, inteligentních měřičů a dalších zdrojů získaných v reálném čase poskytuje digitální dvojče budovy ucelený přehled o její výkonnosti, včetně spotřeby energie, teploty, vlhkosti, úrovní obsazenosti a dalších aspektů, a lze jej využít k monitorování a řízení spotřeby energie v budově. Pokud je digitální dvojče budovy k dispozici, je třeba jej vzít v potaz, a to zejména v případě ukazatele připravenosti pro chytrá řešení.
- (58) Zásadní význam pro splnění cílů v oblasti energetické účinnosti a klimatu do roku 2030 a 2050 má přístup k dostatečnému financování. Byly zavedeny nebo přizpůsobeny finanční nástroje Unie a další opatření s cílem podpořit snížení energetické náročnosti budov. Mezi nejnovější iniciativy ke zvýšení dostupnosti financování na úrovni Unie patří mimo jiné stěžejní složka „Renovace“ v rámci Nástroje pro oživení a odolnost, zejména plán REPowerEU a Sociální fond pro klimatická opatření, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/955⁽²²⁾.
- (59) Finanční nástroje Unie by měly být využívány s cílem zajistit praktický účinek cílů této směrnice, aniž by tím byla nahrazena vnitrostátní opatření. Měly by být vzhledem k rozsahu potřebných renovací využívány zejména pro poskytování vhodných a inovačních prostředků financování s cílem podnítit investice do snížení energetické náročnosti budov. Mohly by hrát důležitou úlohu při vytváření celostátních, regionálních a místních fondů, nástrojů a mechanismů v oblasti energetické účinnosti, které poskytnou tyto možnosti financování vlastníkům soukromého majetku, malým a středním podnikům a společnostem poskytujícím služby energetické účinnosti.
- (60) Ústřední úlohu ve vnitrostátních plánech renovace budov by měly hrát finanční mechanismy, pobídky a mobilizace finančních institucí pro energetické renovace budov a členské státy by je měly aktivně podporovat. Tato opatření by měla zahrnovat podporu energeticky účinných hypoték na certifikované energeticky účinné renovace budov, podporu investic veřejných subjektů do energeticky účinného fondu budov, například prostřednictvím partnerství veřejného a soukromého sektoru nebo smluv o energetické náročnosti, či snižování vnímané rizikovitosti investic. Informace o dostupném financování a dostupných finančních nástrojích by měly být zveřejněny snadno přístupným a transparentním způsobem. Členské státy by měly finanční instituce vybízet, aby podporovaly cílené finanční produkty, granty a dotace určené ke snížení energetické náročnosti budov, v nichž bydlí zranitelné domácnosti, a také pro majitele energeticky nejnáročnějších budov s větším počtem bytových jednotek a budov ve venkovských

(22) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/955 ze dne 10. května 2023, kterým se zřizuje Sociální klimatický fond a mění nařízení (EU) 2021/1060 (Úř. věst. L 130, 16.5.2023, s. 1).

oblastech a pro další skupiny, pro něž je obtížné získat přístup k financování. Komise by měla přijmout dobrovolný rámec, který by finančním institucím pomohl začít a zvýšit objem úvěrů v souladu s ambicemi Unie v oblasti dekarbonizace a relevantními cíli v oblasti energetiky.

- (61) K transformaci hospodářství a snížení emisí uhlíku mohou významně přispět zelené hypotéky a zelené úvěry.
- (62) Financování samo o sobě nenaplní potřeby v oblasti renovací. Spolu s financováním je k vytvoření vhodného podpůrného rámce a odstranění překážek bránících renovacím nutné zavést dostupné a transparentní nástroje pro poradenství a pomoc, jako jsou jednotná kontaktní místa, která zajišťují integrované služby nebo zprostředkovatele energetických renovací, jakož i provádět další opatření a iniciativy, například ty, jež jsou uvedeny v iniciativě Komise pro inteligentní financování inteligentních budov. Jednotná kontaktní místa by měla poskytovat technickou pomoc a být snadno dostupná všem osobám a subjektům zapojeným do renovací budov, včetně vlastníků domů a administrativních, finančních a hospodářských subjektů, jako jsou malé a střední podniky včetně mikropodniků.
- (63) Energeticky neúčinné budovy často úzce souvisí s energetickou chudobou a sociálními problémy. Zranitelné domácnosti jsou obzvláště vystaveny rostoucím cenám energie, neboť na energetické produkty vynakládají větší část svého rozpočtu. Snížením nadměrných účtů za energii může renovace budov vyvést lidi z energetické chudoby a rovněž jí předcházet. Renovace budov zároveň nejsou zadarmo a je nezbytné zajistit, aby byl pod kontrolou sociální dopad nákladů na renovace budov, zejména pokud jde o zranitelné domácnosti. Strategie Renovační vlna by neměla nikoho opomíjet a měla by být využita jako příležitost ke zlepšení situace zranitelných domácností a měl by být zajištěn spravedlivý přechod ke klimatické neutralitě. Finanční pobídky a další politická opatření by se proto měly přednostně zaměřit na zranitelné domácnosti, osoby postižené energetickou chudobou a osoby žijící v sociálním bydlení a členské státy by měly přijmout opatření s cílem zabránit vystěhovávání z důvodu renovací, jako jsou stropy pro zvýšení nájemného. Doporučení Rady ze dne 16. června 2022 ⁽²³⁾ poskytuje společný rámec a společné chápání komplexních politik a investic potřebných k tomu, aby tento přechod byl spravedlivý.
- (64) Mikropodniky představují 94 % společností působících v sektoru budov. Společně s malými podniky představují 70 % pracovních míst ve stavebnictví. Poskytují základní služby a pracovní místa na místní úrovni. Jelikož však mikropodniky obvykle zaměstnávají méně než deset zaměstnanců, mají omezené zdroje na to, aby splnily regulační požadavky a pravidla spojená s programy finanční podpory. Energetická sdružení, občanské iniciativy a místní orgány a energetické agentury jsou sice pro realizaci renovační vlny nepostradatelné, potýkají se však se stejnými problémy spočívajícími v omezenější administrativní, finanční a organizační kapacitě. Tato skutečnost by neměla těmto subjektům bránit v plnění jejich zásadní úlohy a měla by být zohledněna při rozvoji programů podpory a odborné přípravy, které budou dostatečně viditelné a snadno přístupné. Členské státy mohou organizace s menším množstvím prostředků aktivně podporovat prostřednictvím specializované technické, finanční a právní pomoci.
- (65) Certifikáty energetické náročnosti budov se používají od roku 2002. Používání různých stupnic a formátů však brání srovnatelnosti mezi různými vnitrostátními systémy. Větší srovnatelnost certifikátů energetické náročnosti v celé Unii usnadňuje používání těchto certifikátů finančními institucemi, čímž financování směřuje k budovám s nižší energetickou náročností a renovaci budov. Taxonomie EU se opírá o používání certifikátů energetické náročnosti a zdůrazňuje potřebu zlepšit jejich srovnatelnost. Zavedení společné stupnice tříd energetické náročnosti a společné vzory by mělo zajistit dostatečnou srovnatelnost mezi certifikáty energetické náročnosti v celé Unii.

⁽²³⁾ Doporučení Rady ze dne 16. června 2022 ohledně zajištění spravedlivé transformace na klimatickou neutralitu (Úř. věst. C 243, 27.6.2022, s. 35).

- (66) Řada členských států nedávno své systémy certifikace energetické náročnosti upravila. Aby se předešlo narušení, měly by mít tyto členské státy více času na to, aby své systémy přizpůsobily.
- (67) Aby mohli potenciální kupující nebo nájemci od samého počátku přihlížet k energetické náročnosti budov, měly by mít budovy nebo ucelené části budov, které jsou nabízeny k prodeji nebo pronájmu, certifikát energetické náročnosti a třída a ukazatel energetické náročnosti by měly být uvedeny ve všech inzerátech a reklamách. Potenciálnímu kupujícímu nebo nájemci budovy nebo ucelené části budovy by prostřednictvím certifikátu energetické náročnosti měly být poskytnuty správné informace o energetické náročnosti budovy a praktické rady ohledně zlepšení této náročnosti. Certifikát energetické náročnosti by měl rovněž poskytnout informace o její spotřebě primární energie a konečné spotřebě energie, energetických potřebách, výrobě energie z obnovitelných zdrojů, emisích skleníkových plynů, potenciálu globálního oteplování během životního cyklu, jsou-li k dispozici, a volitelně i o kvalitě jejího vnitřního prostředí. Certifikát energetické náročnosti by měl obsahovat doporučení ke snížení energetické náročnosti budovy.
- (68) Monitorování fondu budov je usnadněno dostupností údajů shromažďovaných pomocí digitálních nástrojů, čímž se snižují administrativní náklady. Proto by měly být zřízeny vnitrostátní databáze energetické náročnosti budov a informace v nich obsažené by měly být předávány středisku EU pro sledování fondu budov.
- (69) Budovy vlastněné nebo užívané veřejnými subjekty by měly být příkladem zohlednění environmentálních a energetických hledisek. Proto by tyto budovy měly být předmětem pravidelné energetické certifikace. Ke zvyšování informovanosti veřejnosti o energetické náročnosti budov by mělo přispět vystavení těchto certifikátů energetické náročnosti na viditelném místě, zejména v budovách, které jsou užívány veřejnými subjekty a které jsou často navštěvovány veřejností, a v některých jiných než obytných budovách, jako jsou radnice, školy, obchody a nákupní střediska, supermarkety, restaurace, divadla, banky a hotely.
- (70) V posledních letech vzrostlo množství klimatizačních systémů v evropských zemích. To způsobuje značné problémy v dobách nejvyššího zatížení, zvyšuje náklady na elektřinu a narušuje energetickou rovnováhu. Prioritou by měly být strategie, které zlepšují tepelné vlastnosti budov během letního období. Pozornost by proto měla být zaměřena na opatření, která zabraňují přehřátí, jako je zastínění a dostatečná tepelná kapacita konstrukce budovy, a na další rozvoj a používání technik pasivního chlazení, zejména těch, jež zlepšují kvalitu vnitřního prostředí a mikroklimatické podmínky v okolí budov a snižují tzv. efekt městských tepelných ostrovů.
- (71) Pravidelná údržba a inspekce otopných soustav, ventilačních systémů a klimatizačních systémů kvalifikovanými pracovníky přispívá k udržování jejich správného provozu v souladu se specifikací výrobku, a tím zajišťuje optimální výkon z hlediska environmentálního, bezpečnostního a energetického. Nezávislé posouzení celých otopných soustav, ventilačních systémů a klimatizačních systémů by mělo být prováděno v pravidelných intervalech během jejich životního cyklu, a zejména před jejich výměnou nebo modernizací. Inspekce by se měly zaměřit na části systémů, které jsou přímo nebo nepřímo přístupné prostřednictvím dostupných nedestruktivních metod. Za účelem minimalizace administrativní zátěže vlastníků a nájemců by členské státy měly usilovat o to, aby byly v co největší možné míře kombinovány inspekce a certifikace. Je-li instalován ventilační systém, posoudí se rovněž jeho dimenzování a jeho schopnost optimalizovat svůj výkon za typických nebo průměrných provozních podmínek relevantních pro konkrétní stávající způsob využití budovy.
- (72) Pokud je systém, který má být podroben inspekci, založen na fosilních palivech, měla by inspekce zahrnovat základní posouzení toho, zda je proveditelné snížit využívání fosilních paliv na místě, například integrací energie z obnovitelných zdrojů, změnou zdroje energie nebo výměnou či úpravou stávajících systémů. Aby se snížila zátěž uživatelů, nemělo by se toto posouzení opakovat, pokud jsou tato doporučení již zdokumentována v souvislosti s certifikátem energetické náročnosti, pasy pro renovaci budov, energetickým auditem, doporučeními výrobce nebo jinými způsoby poskytování poradenství v rovnocenných úředních dokumentech nebo pokud je již plánováno daný systém vyměnit.
- (73) Některé systémy vytápění s sebou nesou vysoké riziko otravy oxidem uhelnatým v závislosti na typu zdroje tepla (kotel, tepelné čerpadlo), druhu paliva (uhlí, olej, biomasa, plyn) nebo umístění zdroje tepla (například v rámci obytných prostor nebo v prostorech, které nejsou řádně větrány). Inspekce těchto systémů poskytují dobrou příležitost k tomu, aby byla tato rizika řízena.
- (74) Společný přístup k certifikaci energetické náročnosti budov, pasům pro renovaci budov, ukazatelům připravenosti pro chytrá řešení a inspekci otopných soustav a klimatizačních systémů prováděné kvalifikovanými nebo certifikovanými akreditovanými odborníky, jejichž nezávislost je zaručena na základě objektivních kritérií, přispěje k rovným podmínkám v úsilí členských států o úspory energie v sektoru budov a zavede pro potenciální vlastníky nebo uživatele průhlednost na trhu nemovitostí v Unii, pokud jde o energetickou náročnost. Odborníci by měli mít

možnost využívat zkušební zařízení certifikovaná v souladu s normami EN a ISO. V každém členském státě by měl být stanoven nezávislý kontrolní systém, aby byla zajištěna kvalita certifikátů energetické náročnosti, pasů pro renovaci budov, ukazatelů připravenosti pro chytrá řešení a inspekce otopných soustav a klimatizačních systémů v celé Unii.

- (75) Měl by být k dispozici dostatečný počet spolehlivých profesionálů specializovaných na oblast energetické účinnosti, aby byla zajištěna dostatečná kapacita pro provádění kvalitních renovačních prací v požadovaném rozsahu. Je-li to vhodné a proveditelné, členské státy by proto měly zavést systémy certifikace pro integrované renovační práce, které vyžadují odborné znalosti různých stavebních prvků nebo systémů, jako jsou izolace budov, elektrické systémy a otopné soustavy a instalace solárních technologií; mezi odborníky, jež by byli do těchto prací zapojeni, mohou patřit projektanti, generální dodavatelé, specializovaní dodavatelé a osoby provádějící instalaci.
- (76) Vzhledem k tomu, že místní a regionální orgány mají zásadní význam pro úspěšné provádění této směrnice, měly by být v případě potřeby a v souladu s platným vnitrostátním právem konzultovány v otázce plánování, přípravy programů pro poskytování informací, odborné přípravy, zvyšování povědomí a provádění této směrnice na celostátní nebo regionální úrovni a měly by být do těchto činností zapojeny. Tyto konzultace mohou rovněž sloužit k podpoře poskytování příslušných pokynů projektantům a stavebním inspektorům na místní úrovni za účelem provádění nezbytných úkolů. Členské státy by měly dále architektům, projektantům a inženýrům umožnit, aby při plánování, projektování, výstavbě a renovaci průmyslových nebo obytných oblastí řádně posoudili optimální kombinaci zlepšení v oblasti energetické účinnosti, používání energie z obnovitelných zdrojů a dálkového vytápění a chlazení, včetně technologií v oblasti modelování a simulace budov.
- (77) Pro úspěšné provádění této směrnice mají zásadní význam osoby zajišťující instalaci a stavbu. Proto by dostatečný počet osob zajišťujících instalaci a stavbu měl díky odborné přípravě a dalším opatřením mít odpovídající schopnosti v otázkách instalace a integrace potřebných technologií v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů.
- (78) Za účelem podpory cíle snížit energetickou náročnost budov by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přizpůsobení některých částí společného obecného rámce stanoveného v příloze I technickému pokroku, vypracování srovnávacího metodického rámce pro výpočet nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost, stanovení rámce Unie pro vnitrostátní výpočet potenciálu globálního oteplení během životního cyklu za účelem dosažení klimatické neutrality, systém Unie pro hodnocení připravenosti budov na chytrá řešení a účinnou podporu finančních institucí v tom, aby zvýšily objem prostředků poskytovaných na renovace zaměřené na snížení energetické náročnosti, a to prostřednictvím komplexního portfoliového rámce pro účely dobrovolného využívání ze strany finančních institucí. Zvláště je důležité, aby Komise během přípravných prací vedla vhodné konzultace, včetně konzultací s odborníky, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽²⁴⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (79) Za účelem zajištění účinného provádění ustanovení této směrnice podporuje Komise členské státy prostřednictvím různých nástrojů, jako je Nástroj pro technickou podporu, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240⁽²⁵⁾, který poskytuje individuálně uzpůsobené odborné poradenství za účelem navrhování a realizace reforem, včetně těch, jejichž cílem je zvýšit roční míru energetických renovací obytných a jiných než obytných budov do roku 2030 a podpořit rozsáhlé energetické renovace. Technická podpora se týká například posílení správní kapacity, podpory rozvoje a provádění politik a sdílení příslušných osvědčených postupů.
- (80) Jelikož cílů této směrnice, totiž snížení energetické náročnosti budov a snížení emisí skleníkových plynů z budov, nemůže být z důvodu složitosti odvětví budov a neschopnosti vnitrostátních trhů s nemovitostmi odpovídajícím způsobem řešit problémy energetické náročnosti uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale může jich být spíše, z důvodu rozsahu a účinků opatření, lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se

⁽²⁴⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240 ze dne 10. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro technickou podporu (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 1).

zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřesahuje to, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

- (81) Právní základ této iniciativy, který zmocňuje Unii k přijetí opatření nezbytných pro dosažení cílů Unie v oblasti energetické politiky. Návrh přispívá k cílům energetické politiky Unie uvedeným v čl. 194 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, zejména ke zlepšení energetické náročnosti budov a snížení jejich emisí skleníkových plynů, což přispívá k ochraně a zlepšování životního prostředí.
- (82) V souladu s bodem 44 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů by měly členské státy pro sebe i v zájmu Unie sestavit vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a měly by tyto tabulky zveřejnit. Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o prováděcích opatřeních o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Pokud jde o tuto směrnici, považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné, zejména v návaznosti na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-543/17 ⁽²⁶⁾.
- (83) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s předchozí směrnicí představují věcnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení totiž vyplývá z předchozí směrnice.
- (84) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení ve vnitrostátním právu a dat použitelnosti směrnic uvedených v části B přílohy VIII,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice podporuje snižování energetické náročnosti budov a snižování emisí skleníkových plynů z budov v Unii za účelem dosažení fondu budov s nulovými emisemi do roku 2050 a s ohledem na vnější klimatické podmínky, místní podmínky, požadavky na kvalitu vnitřního prostředí a efektivnost nákladů.
2. Tato směrnice stanoví požadavky pro:
 - a) společný obecný rámec metody výpočtu celkové energetické náročnosti budov a ucelených částí budov;
 - b) uplatňování minimálních požadavků na energetickou náročnost nových budov a nových ucelených částí budov;
 - c) uplatňování minimálních požadavků na energetickou náročnost:
 - i) stávajících budov a stávajících ucelených částí budov procházejících větší renovací;
 - ii) prvků budov, jež jsou součástí obvodového pláště budovy a jež mají významný dopad na energetickou náročnost obvodového pláště, pokud jsou instalovány dodatečně nebo vyměněny;
 - iii) technických systémů budovy, pokud jsou instalovány, vyměněny nebo modernizovány;
 - d) uplatňování minimálních norem energetické náročnosti na stávající budovy a stávající ucelené části budov v souladu s články 3 a 9;
 - e) výpočet a zveřejnění potenciálu globálního oteplování během životního cyklu budov;
 - f) solární energii v budovách;

⁽²⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. července 2019 – *Evropská komise v. Belgické království*, C-543/17, ECLI:EU:C:2019:573.

- g) pasy pro renovaci budov;
 - h) vnitrostátní plány renovace budov;
 - i) infrastrukturu udržitelné mobility v budovách a v jejich okolí;
 - j) inteligentní budovy;
 - k) certifikaci energetické náročnosti budov nebo ucelených částí budov;
 - l) pravidelnou inspekci otopných soustav, ventilačních systémů a klimatizačních systémů v budovách;
 - m) nezávislé systémy kontroly certifikátů energetické náročnosti, pasů pro renovaci budov, ukazatelů připravenosti pro chytrá řešení a inspekčních zpráv;
 - n) kvalitu vnitřního prostředí budov.
3. Požadavky stanovené touto směrnicí jsou minimálními požadavky a nebrání členským státům v přijetí nebo zavedení přísnějších opatření za podmínky, že jsou tato opatření slučitelná s právem Unie. Tato opatření se oznamují Komisi.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „budovou“ zastřešená stavba se stěnami, v níž se používá energie k úpravě vnitřního prostředí;
- 2) „budovou s nulovými emisemi“ budova s velmi nízkou energetickou náročností určenou v souladu s přílohou I, která vyžaduje nulové nebo velmi nízké množství energie, produkuje nulové emise uhlíku z fosilních paliv na místě a produkuje nulové nebo velmi nízké provozní emise skleníkových plynů, v souladu s článkem 11;
- 3) „budovou s téměř nulovou spotřebou energie“ budova s velmi nízkou energetickou náročností stanovenou v souladu s přílohou I, jež není horší než nákladově optimální úroveň za rok 2023 oznámená členskými státy podle čl. 6 odst. 2, přičemž téměř nulová či nízká spotřeba požadované energie v této budově je ve značném rozsahu pokryta z obnovitelných zdrojů, včetně energie z obnovitelných zdrojů vyráběné na místě či v blízkém okolí;
- 4) „minimálními normami energetické náročnosti“ pravidla, která vyžadují, aby stávající budovy splňovaly požadavek na energetickou náročnost v rámci rozsáhlého plánu renovací fondu budov nebo v rozhodném okamžiku na trhu, jako jsou prodej, pronájem, dar nebo změna účelu v rámci katastru budov nebo katastru nemovitostí, v určitou dobu nebo do určitého data, což vede k zahájení renovace stávajících budov;
- 5) „veřejnými subjekty“ veřejné subjekty vymezené v čl. 2 bodě 12 směrnice (EU) 2023/1791;
- 6) „technickým systémem budovy“ technické zařízení budovy nebo ucelené části budovy určené k vytápění prostor, chlazení prostor, větrání, přípravě teplé vody pro domácnosti, zabudovanému osvětlení, automatizaci a kontrole budovy, výrobě energie z obnovitelných zdrojů na místě a skladování energie na místě, nebo kombinace těchto systémů, včetně systémů, které využívají energii z obnovitelných zdrojů;
- 7) „systémem automatizace a kontroly budov“ systém sestávající ze všech produktů, softwaru a inženýrských služeb, které mohou podporovat energeticky účinný, hospodárný a bezpečný provoz technických systémů budovy pomocí automatického ovládání a usnadněním jejich manuálního řízení;
- 8) „energetickou náročností budovy“ vypočítané nebo změřené množství energie nutné pro pokrytí potřeby energie spojené s typickým užíváním budovy, což zahrnuje energii používanou pro vytápění, chlazení, větrání, přípravu teplé vody pro domácnosti a osvětlení;
- 9) „primární energií“ energie z obnovitelných a neobnovitelných zdrojů, která neprošla žádným procesem přeměny nebo transformace;

- 10) „změřeným“ změřený příslušným zařízením, jako je měřič energie, měřič příkonu, zařízení pro měření a monitorování spotřeby energie nebo elektroměr;
- 11) „faktorem primární energie z neobnovitelných zdrojů“ ukazatel vypočtený jako podíl primární energie z neobnovitelných zdrojů pro daný energetický nosič, včetně dodané energie a vypočtených režijních nákladů dodávek energie do míst použití, a dodané energie;
- 12) „faktorem primární energie z obnovitelných zdrojů“ ukazatel vypočtený jako podíl primární energie z obnovitelných zdrojů ze zdroje energie na místě nebo blízkého či vzdáleného zdroje energie, která je dodávána prostřednictvím daného energetického nosiče, včetně dodané energie a vypočtených režijních nákladů dodávek energie do míst použití, a dodané energie;
- 13) „celkovým faktorem primární energie“ součet faktorů primární energie z obnovitelných a neobnovitelných zdrojů pro daný energetický nosič;
- 14) „energií z obnovitelných zdrojů“ energie z obnovitelných nefosilních zdrojů, totiž větrná energie, energie slunečního záření (tepelná a fotovoltaická), geotermální energie, osmotická energie, energie okolního prostředí, energie z přílivu nebo vln a jiná energie z oceánů, vodní energie, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu;
- 15) „obvodovým pláštěm budovy“ integrované prvky budovy, které oddělují její interiér od vnějšího prostředí;
- 16) „ucelenou částí budovy“ oddíl, podlaží nebo byt v budově, jež jsou určeny k samostatnému používání nebo byly za tímto účelem upraveny;
- 17) „prvkem budovy“ technický systém budovy nebo prvek obvodového pláště budovy;
- 18) „obytnou budovou nebo bytovou jednotkou“ místnost nebo soubor místností ve stálé budově nebo strukturálně oddělené části budovy, které jsou určeny k celoročnímu bydlení jedné soukromé domácnosti;
- 19) „pasem pro renovaci budovy“ individualizovaný plán rozsáhlé renovace konkrétní budovy v co největším počtu kroků, jež významně zlepší její energetickou náročnost;
- 20) „rozsáhlou renovací“ renovace, která je v souladu se zásadou „energetická účinnost v první řadě“, zaměřuje se na základní prvky budovy a transformuje budovu nebo ucelenou část budovy:
 - a) před 1. lednem 2030 na budovu s téměř nulovou spotřebou energie;
 - b) od 1. ledna 2030 na budovu s nulovými emisemi;
- 21) „postupnou rozsáhlou renovací“ rozsáhlá renovace prováděná v co největším počtu kroků stanovených v pasu pro renovaci budovy;
- 22) „větší renovací“ renovace budovy, při níž:
 - a) jsou celkové náklady na renovaci obvodového pláště budovy nebo technických systémů budovy vyšší než 25 % hodnoty budovy bez hodnoty pozemku, na němž budova stojí; nebo
 - b) renovací prochází více než 25 % plochy obvodového pláště budovy.Členské státy si mohou zvolit, zda uplatní písmeno a) či b);
- 23) „provozními emisemi skleníkových plynů“ emise skleníkových plynů spojené se spotřebou energie technických systémů budovy během užívání a provozu budovy;
- 24) „emisemi skleníkových plynů za celý životní cyklus“ emise skleníkových plynů, které vznikají v průběhu celého životního cyklu budovy, včetně výroby a přepravy stavebních výrobků, činností na staveništi, využívání energie v budově, výměny stavebních výrobků, jakož i demolice, přepravy a nakládání s odpadovými materiály a jejich opětovného použití, recyklace a konečného odstranění;

- 25) „potenciálem globálního oteplení během životního cyklu“ ukazatel, který vyčísluje příspěvek budovy k potenciálu globálního oteplení během celého jejího životního cyklu;
- 26) „rozdělenými pobídkami“ rozdělené pobídky vymezené v čl. 2 bodě 54 směrnice (EU) 2023/1791;
- 27) „energetickou chudobou“ energetická chudoba vymezená v čl. 2 bodě 52 směrnice (EU) 2023/1791;
- 28) „zranitelnými domácnostmi“ domácnosti trpící energetickou chudobou nebo domácnosti, včetně domácností s nižšími středními příjmy, které jsou obzvláště vystaveny vysokým nákladům na energii a nemají prostředky na renovaci budovy, kterou užívají;
- 29) „evropskou normou“ norma přijatá Evropským výborem pro normalizaci, Evropským výborem pro normalizaci v elektrotechnice nebo Evropským ústavem pro telekomunikační normy a zpřístupněná veřejnosti;
- 30) „certifikátem energetické náročnosti“ certifikát uznáný členským státem nebo právnickou osobou jím určenou, který udává energetickou náročnost budovy nebo ucelené části budovy vypočtenou v souladu s metodou přijatou podle článku 4;
- 31) „kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ současná výroba tepelné energie a elektrické nebo mechanické energie v jednom procesu;
- 32) „nákladově optimální úroveň“ úroveň energetické náročnosti, která vede k nejnižším nákladům v průběhu odhadovaného ekonomického životního cyklu, přičemž:
 - a) nejnižší náklady se určují s ohledem na:
 - i) kategorii a využití dotčené budovy;
 - ii) investiční náklady v oblasti energií na základě oficiálních prognóz;
 - iii) náklady na údržbu a provoz, včetně nákladů na energie, s přihlédnutím k nákladům na povolenky na emise skleníkových plynů;
 - iv) environmentální a zdravotní externality využívání energie;
 - v) případné příjmy z vyrobené energie na místě;
 - vi) případné náklady na nakládání s odpady a
 - b) odhadovaný ekonomický životní cyklus určují jednotlivé členské státy a označuje se jím zbývající odhadovaný ekonomický životní cyklus budov, jsou-li požadavky na energetickou náročnost stanoveny pro budovu jako celek, nebo odhadovaný životní cyklus prvku budovy, jsou-li požadavky na energetickou náročnost stanoveny pro prvky budovy.Nákladově optimální úroveň se pohybuje v rozmezí úrovní náročnosti, v nichž je analýza nákladů a přínosů vypočítána pro odhadovaný ekonomický životní cyklus pozitivní;
- 33) „dobíjecím bodem“ dobíjecí bod vymezený v čl. 2 bodě 48 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1804 ⁽²⁷⁾;
- 34) „kabeláží“ veškerá opatření, která jsou nezbytná pro umožnění instalace dobíjecích bodů, včetně přenosu dat, kabelů, kabelových tras a v případě potřeby elektroměrů;
- 35) „zastřešeným parkovištěm“ zastřešená stavba s nejméně třemi parkovacími místy pro automobily, v níž se nepoužívá energie k úpravě vnitřního prostředí;
- 36) „izolovanou mikrosoustavou“ každá soustava se spotřebou nižší než 500 GWh v roce 2022, která nemá žádné propojení s jinými soustavami;

⁽²⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1804 ze dne 13. září 2023 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva a o zrušení směrnice 2014/94/EU (Úř. věst. L 234, 22.9.2023, s. 1).

- 37) „inteligentním dobíjením“ inteligentní dobíjení vymezené v čl. 2 druhém pododstavci bodě 14m směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ⁽²⁸⁾;
- 38) „obousměrným nabíjením“ obousměrné nabíjení vymezené v čl. 2 bodě 11 nařízení (EU) 2023/1804;
- 39) „standardy hypotečního portfolia“ mechanismy, které motivují poskytovatele hypotečních úvěrů ke stanovení plánu postupu zaměřeného na zlepšení mediánu energetické náročnosti portfolia budov, na něž se vztahují jejich hypotéky, do let 2030 a 2050 a k podpoře potenciálních klientů, aby snížili energetickou náročnost svých nemovitostí v souladu s ambicemi Unie v oblasti dekarbonizace a příslušnými energetickými cíli v oblasti spotřeby energie v budovách na základě kritérií pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti stanovených v článku 3 nařízení (EU) 2020/852;
- 40) „finančním plánem s průběžným splácením (typu ‚pay as you save‘)“ úvěrový program určený výhradně na snížení energetické náročnosti, u něhož je při navrhování stanovena korelace mezi splátkami úvěru a dosaženými úsporami energie, s přihlédnutím i k dalším ekonomickým faktorům, jako jsou indexace nákladů na energii, úrokové sazby, zvýšení hodnoty aktiv a refinancování úvěru;
- 41) „digitálním deníkem budov“ společné úložiště všech příslušných údajů o budovách, včetně údajů týkajících se energetické náročnosti, jako jsou certifikáty energetické náročnosti, pasy pro renovaci budov a ukazatele připravenosti pro chytrá řešení, a údajů o potenciálu globálního oteplování během životního cyklu, které usnadňuje informované rozhodování a sdílení informací v rámci odvětví stavebnictví mezi vlastníky a uživateli budov, finančními institucemi a veřejnými subjekty;
- 42) „klimatizačním systémem“ kombinace prvků, které jsou potřebné pro vnitřní úpravu vzduchu, při níž je teplota regulována nebo může být snižována;
- 43) „otopnou soustavou“ kombinace prvků, které jsou potřebné pro vnitřní úpravu vzduchu, při níž je zvyšována teplota;
- 44) „ventilačním systémem“ technický systém budov, který přivádí venkovní vzduch do vnitřního prostoru přirozenými nebo mechanickými prostředky;
- 45) „zdrojem tepla“ část otopné soustavy, která vytváří užitečné teplo pro použití uvedená v příloze I pomocí jednoho nebo více z těchto procesů:
- a) spalování paliv, například v kotli;
 - b) Jouleův jev, k němuž dochází v topných tělesech systému elektrického odporového ohřevu;
 - c) získávání tepla z okolního vzduchu, z odváděného vzduchu z ventilace, z vody nebo ze zemního zdroje tepelným čerpadlem;
- 46) „zdrojem chlazení“ část klimatizačního systému, která vytváří užitečné chlazení pro způsoby využití uvedené v příloze I;
- 47) „smlouvou o energetických službách“ smlouva o energetických službách vymezená v čl. 2 bodu 33 směrnice (EU) 2023/1791;
- 48) „kotle“ kombinovaná tepelná jednotka, která se skládá z kotlového tělesa a hořáku, konstruovaná tak, že teplo vzniklé spalováním je předáváno tekutině;
- 49) „jmenovitým výkonem“ největší tepelný výkon, vyjádřený v kW, stanovený a zaručený výrobcem, kterého lze dosáhnout při trvalém provozu a při dodržování užitečné účinnosti uvedené výrobcem;
- 50) „dálkovým vytápěním“ nebo „dálkovým chlazením“ distribuce tepelné energie ve formě páry, teplé vody nebo chlazených kapalin z ústředního nebo decentralizovaného zdroje výroby prostřednictvím sítě do více budov či míst za účelem použití k vytápění nebo chlazení prostoru nebo procesu;
- 51) „užitnou podlahovou plochou“ plocha podlahy budovy potřebná jako parametr pro vyčíslení zvláštních podmínek užívání, jež jsou vyjádřeny na jednotku podlahové plochy, a pro použití zjednodušení a pravidel zónování a rozdělení nebo přerozdělení;

⁽²⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

- 52) „referenční podlahovou plochou“ podlahová plocha používaná jako referenční velikost pro posouzení energetické náročnosti budovy, vypočtená jako součet užitečných podlahových ploch prostor uvnitř obvodového pláště budovy specifikovaných pro posouzení energetické náročnosti;
- 53) „posuzovací hranici“ hranice, na níž se měří nebo počítá dodaná a vydaná energie;
- 54) „na místě“ v určité budově nebo na pozemku, na němž se tato budova nachází;
- 55) „energií z obnovitelných zdrojů vyrobenou v blízkém okolí“ energie z obnovitelných zdrojů vyrobená v místním nebo oblastním obvodu určité budovy, která splňuje všechny tyto podmínky:
- a) lze ji distribuovat a používat pouze v tomto místním nebo oblastním obvodu prostřednictvím vyhrazené distribuční soustavy;
 - b) lze pro ni vypočítat zvláštní faktor primární energie platný pouze pro energii z obnovitelných zdrojů vyrobenou v tomto místním nebo oblastním obvodu a
 - c) lze ji použít na místě prostřednictvím zvláštního připojení ke zdroji výroby energie, které vyžaduje zvláštní zařízení pro bezpečné dodávky a měření energie pro vlastní potřebu budovy;
- 56) „službami souvisejícími s energetickou náročností budov“ služby, jako jsou vytápění, chlazení, větrání, příprava teplé vody pro domácnosti, osvětlení a další služby, u nichž se spotřeba energie zohledňuje při výpočtu energetické náročnosti budov;
- 57) „energetickými potřebami“ energie, kterou je nutno dodat do prostoru s požadovaným stavem vnitřního prostředí nebo z něj extrahovat, aby byly zachovány zamýšlené podmínky v tomto prostoru během daného období, bez ohledu na jakoukoli neefektivnost technických systémů budovy;
- 58) „spotřebou energie“ energetický vstup technického systému budovy, který zajišťuje službu související s energetickou náročností budov, určený k uspokojení energetické potřeby;
- 59) „použitím pro vlastní potřebu“ použití energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na místě nebo v blízkém okolí technickými systémy na místě pro účely služeb souvisejících s energetickou náročností budov;
- 60) „jinými způsoby využití na místě“ použití na místě pro jiné účely než služby související s energetickou náročností budov, včetně pro zařízení, různé a doplňkové zatížení nebo dobíjecí body pro elektromobily;
- 61) „intervalem výpočtu“ samostatný časový interval používaný pro výpočet energetické náročnosti;
- 62) „dodanou energií“ energie, vyjádřená podle energetického nosiče, která je dodána do technických systémů budov přes posuzovací hranici s cílem pokrýt příslušná použití nebo výrobu vydané energie;
- 63) „vydanou energií“ podíl energie z obnovitelných zdrojů, vyjádřený na energetický nosič a na faktor primární energie, který je vyveden do energetické sítě namísto toho, aby byl použit na místě pro vlastní potřebu nebo pro jiné způsoby využití na místě;
- 64) „parkovacím místem pro jízdní kola“ místo vyhrazené pro parkování alespoň jednoho jízdního kola;
- 65) „parkovištěm fyzicky sousedícím s budovou“ parkoviště, které je určeno pro obyvatele, návštěvníky nebo pracovníky budovy a které se nachází na pozemku budovy nebo v její bezprostřední blízkosti;
- 66) „kvalitou vnitřního prostředí“ výsledek posouzení podmínek uvnitř budovy, které ovlivňují zdraví a dobré životní podmínky uživatelů budovy, na základě parametrů, jako jsou teplota, vlhkost, rychlost větrání a přítomnost kontaminujících látek.

Článek 3

Vnitrostátní plán renovace budov

1. Každý členský stát vytvoří vnitrostátní plán renovace budov k zajištění renovace vnitrostátního fondu obytných a jiných než obytných budov, veřejných i soukromých, tak, aby nejpozději v roce 2050 disponoval energeticky vysoce účinným fondem budov bez emisí uhlíku, a s cílem transformovat stávající budovy na budovy s nulovými emisemi.
2. Každý vnitrostátní plán renovace budov musí zahrnovat:
 - a) přehled vnitrostátního fondu budov pro různé typy budov, včetně jejich podílu na vnitrostátním fondu budov, období výstavby a klimatických pásem, vycházející ze statistického vzorku a vnitrostátní databáze pro certifikáty energetické náročnosti v souladu s článkem 22, podle toho, co je vhodné, přehled překážek trhu a selhání trhu a přehled kapacit v odvětví stavebnictví, energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů a podílu zranitelných domácností vycházející ze statistického vzorku, je-li to vhodné;
 - b) plán s vnitrostátně stanovenými cíli a měřitelnými ukazateli pokroku, včetně snížení počtu osob postižených energetickou chudobou, za účelem dosažení cíle klimatické neutrality do roku 2050, aby byly do roku 2050 zajištěny energeticky vysoce účinný vnitrostátní fond budov bez emisí uhlíku a transformace stávajících budov na budovy s nulovými emisemi;
 - c) přehled prováděných a plánovaných politik a opatření podporujících provádění plánu podle písmene b);
 - d) přehled investičních potřeb pro účely provádění vnitrostátního plánu renovace budov, finančních zdrojů a opatření a správních zdrojů pro renovaci budov;
 - e) prahové hodnoty pro provozní emise skleníkových plynů a pro roční potřebu primární energie v nové nebo renovované budově s nulovými emisemi podle článku 11;
 - f) minimální normy energetické náročnosti pro jiné než obytné budovy na základě maximálních prahových hodnot energetické náročnosti podle čl. 9 odst. 1;
 - g) vnitrostátní trajektorii pro renovaci fondu obytných budov, včetně dílčích cílů pro roky 2030 a 2035 pro průměrnou spotřebu primární energie v kWh/(m².r), podle čl. 9 odst. 2, a
 - h) fakticky podložený odhad očekávaných úspor energie a širších přínosů, včetně přínosů co do kvality vnitřního prostředí.

Plán uvedený v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce zahrnuje vnitrostátní cíle pro roky 2030, 2040 a 2050, pokud jde o roční míru energetických renovací, spotřebu primární energie a konečnou spotřebu energie vnitrostátního fondu budov a snižování jeho provozních emisí skleníkových plynů; konkrétní harmonogramy, podle nichž má být u jiných než obytných budov do roku 2040 a 2050 dosaženo souladu s nižšími maximálními prahovými hodnotami energetické náročnosti podle čl. 9 odst. 1 v souladu s postupem transformace vnitrostátního fondu budov na budovy s nulovými emisemi; a fakticky podložený odhad očekávaných úspor energie a širších přínosů, včetně přínosů co do kvality vnitřního prostředí.

Pokud je přehled konkrétních politik a opatření uvedený v prvním pododstavci písm. c) nebo přehled investičních potřeb uvedený v prvním pododstavci písm. d) obsažen již ve vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu, lze do plánu renovace budov namísto plně vypracovaného přehledu zahrnout jasný odkaz na příslušné části vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu.

3. Každých pět let vypracuje každý členský stát s použitím vzoru stanoveného v příloze II této směrnice svůj návrh vnitrostátního plánu renovace budov a předloží ho Komisi. Každý členský stát předloží svůj návrh vnitrostátního plánu renovace budov v rámci svého integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu podle článku 9 nařízení (EU) 2018/1999, a pokud předkládá návrh aktualizace tohoto plánu podle článku 14 uvedeného nařízení, v rámci tohoto návrhu.

Bez ohledu na první pododstavec předloží členské státy Komisi první návrh vnitrostátního plánu renovace budov do 31. prosince 2025.

4. Na podporu vývoje svého vnitrostátního plánu renovace budov uspořádá každý členský stát na toto téma veřejnou konzultaci před tím, než návrh tohoto plánu předloží Komisi. Do veřejné konzultace jsou zapojeny zejména místní a regionální orgány a další socioekonomičtí partneři, včetně občanské společnosti a subjektů pracujících se zranitelnými domácnostmi. Každý členský stát přiloží ke svému návrhu vnitrostátního plánu renovace budov shrnutí výsledků své veřejné konzultace. Tato veřejná konzultace může být součástí veřejné konzultace prováděné podle článku 10 nařízení (EU) 2018/1999.

5. Komise posoudí návrhy vnitrostátních plánů renovace budov předložené podle odstavce 3, zejména pokud jde o to, zda:

- a) úroveň ambicí vnitrostátně stanovených cílů je dostatečná a v souladu s vnitrostátními závazky v oblasti klimatu a energetiky stanovenými v integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu;
- b) politiky a opatření jsou dostatečné k dosažení vnitrostátně stanovených cílů;
- c) přidělené rozpočtové a správní zdroje jsou dostatečné pro provádění plánu;
- d) finanční zdroje a opatření uvedené v odst. 2 prvním pododstavci písm. d) tohoto článku jsou v souladu s plánovaným snížením energetické chudoby uvedeným v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) tohoto článku;
- e) plány upřednostňují renovaci energeticky nejnáročnějších budov v souladu s článkem 9;
- f) veřejná konzultace podle odstavce 4 byla dostatečně inkluzivní a
- g) plány splňují požadavky podle odstavce 1 a jsou vyhotoveny v souladu se vzorem stanoveným v příloze II.

Po konzultaci s výborem zřízeným článkem 33 této směrnice může Komise vydat pro jednotlivé členské státy doporučení v souladu s čl. 9 odst. 2 a článkem 34 nařízení (EU) 2018/1999.

Pokud jde o první návrh vnitrostátního plánu renovace budov, může Komise vydat doporučení pro jednotlivé členské státy nejpozději šest měsíců poté, co členský stát tento plán předložil.

6. Veškerá doporučení Komise vydaná k návrhu vnitrostátního plánu renovace budov každý členský stát náležitě zohlední ve svém vnitrostátním plánu renovace budov. Pokud se dotčený členský stát doporučením nebo jeho podstatnou částí neřídí, sdělí Komisi své důvody a zveřejní je.

7. Každých pět let předloží každý členský stát Komisi svůj vnitrostátní plán renovace budov vypracovaný s použitím vzoru stanoveného v příloze II této směrnice. Každý členský stát předloží svůj vnitrostátní plán renovace budov v rámci svého integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu podle článku 3 nařízení (EU) 2018/1999, a pokud předkládá aktualizaci tohoto plánu podle článku 14 uvedeného nařízení, v rámci této aktualizace.

Bez ohledu na první pododstavec předloží členské státy Komisi první vnitrostátní plán renovace budov do 31. prosince 2026.

8. Každý členský stát přiloží ke svému následujícímu vnitrostátnímu plánu renovace budov údaje o provádění své nejaktuálnější dlouhodobé strategie renovací nebo vnitrostátního plánu renovace budov, přičemž uvede, zda dosáhl svých vnitrostátních cílů.

9. Každý členský stát zahrne do svých integrovaných vnitrostátních zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu v souladu s články 17 a 21 nařízení (EU) 2018/1999 informace o provádění vnitrostátních cílů uvedených v odst. 2 písm. b) tohoto článku. Každé dva roky Komise do své výroční zprávy o stavu energetické unie předkládané podle článku 35 nařízení (EU) 2018/1999 zahrne zprávu o celkovém pokroku při renovaci vnitrostátního fondu obytných a jiných než obytných budov, veřejných i soukromých, v souladu s plány stanovenými v plánech renovace budov, na základě informací předložených členskými státy v jejich integrovaných vnitrostátních zprávách o pokroku v oblasti energetiky a klimatu. Komise každoročně sleduje vývoj energetické náročnosti fondu budov v Unii na základě nejlepších dostupných informací Eurostatu a z dalších zdrojů a tyto informace zveřejňuje prostřednictvím střediska EU pro sledování fondu budov.

Článek 4

Přijetí metody výpočtu energetické náročnosti budov

Členské státy použijí metodu výpočtu energetické náročnosti budov v souladu se společným obecným rámcem stanoveným v příloze I. Uvedená metoda se přijme na celostátní nebo regionální úrovni.

Komise vydá pokyny k výpočtu energetické náročnosti transparentních prvků budov, které jsou součástí obvodového pláště budovy, a k zohlednění energie okolního prostředí.

Článek 5

Stanovení minimálních požadavků na energetickou náročnost

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby minimální požadavky na energetickou náročnost budov nebo ucelených částí budov byly stanoveny za účelem dosažení alespoň nákladově optimálních úrovní a tam, kde je to relevantní, přísnějších referenčních hodnot, jako jsou požadavky na budovy s téměř nulovou spotřebou energie a požadavky na budovy s nulovými emisemi. Energetická náročnost se vypočte v souladu s metodou uvedenou v článku 4. Nákladově optimální úrovně se vypočtou v souladu se srovnávacím metodickým rámcem uvedeným v článku 6.

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byly stanoveny minimální požadavky na energetickou náročnost pro prvky budovy, jež jsou součástí obvodového pláště budovy a jež mají významný dopad na energetickou náročnost obvodového pláště, pokud jsou vyměňovány nebo instalovány dodatečně, s cílem dosáhnout alespoň nákladově optimálních úrovní. Členské státy mohou stanovit požadavky na prvky budov na úrovni, která by usnadnila účinnou instalaci nízkoteplotních systémů vytápění v renovovaných budovách.

Při stanovování požadavků mohou členské státy rozlišovat mezi novými a stávajícími budovami a mezi různými kategoriemi budov.

V těchto požadavcích je třeba brát v úvahu optimální kvalitu vnitřního prostředí, aby se zamezilo nepříznivým účinkům, například nedostatečnému větrání, jakož i místní podmínky a určené využití i stáří budovy.

Členské státy pravidelně přezkoumávají své minimální požadavky na energetickou náročnost nejméně jednou za pět let a v případě potřeby je aktualizují, aby odrážely technický pokrok v sektoru budov, výsledky výpočtu nákladově optimálních úrovní podle článku 6 a aktualizované vnitrostátní cíle a politiky v oblasti energetiky a klimatu.

2. Členské státy mohou přizpůsobit požadavky uvedené v odstavci 1, pokud jde o budovy úředně chráněné na celostátní, regionální či místní úrovni jako součást vymezeného prostředí nebo vzhledem k jejich zvláštní architektonické nebo historické hodnotě, pokud by splnění některých požadavků nepříjemně změnilo jejich charakter nebo vzhled.

3. Členské státy se mohou rozhodnout, že nestanoví nebo nebudou uplatňovat požadavky uvedené v odstavci 1 u těchto kategorií budov:

- a) budovy ve vlastnictví ozbrojených sil nebo ústředních vládních institucí, které slouží účelům národní obrany, s výjimkou jednotlivých obytných nebo kancelářských budov pro ozbrojené síly a další zaměstnance orgánů národní obrany;
- b) budovy užívané jako místa bohoslužeb a pro náboženské účely;
- c) dočasné budovy s dobou užívání dva roky nebo méně, průmyslové provozy, dílenské provozovny a neobytné zemědělské budovy s nízkou spotřebou energie a neobytné zemědělské budovy používané odvětvím, na které se vztahuje celostátní odvětvová dohoda o energetické náročnosti;
- d) obytné budovy, které jsou užívány nebo určeny k užívání buď kratšímu než čtyři měsíce v roce, nebo alternativně po omezenou část roku a jejichž odhadovaná spotřeba energie je nižší než 25 % ze spotřeby, k níž by došlo při celoročním užívání;

e) samostatně stojící budovy s celkovou užžitnou podlahovou plochou menší než 50 m².

Článek 6

Výpočet nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost

1. Komise je zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci podle článku 32 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o vytvoření a revizi srovnávacího metodického rámce pro výpočet nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost budov a prvků budov.

Do 30. června 2025 Komise reviduje srovnávací metodický rámec pro výpočet nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost v nových budovách a ve stávajících budovách procházejících větší renovací a pro jednotlivé prvky budov. Tyto úrovně musí být v souladu s vnitrostátními přístupy stanovenými ve vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených Komisi podle článku 14 nařízení (EU) 2018/1999.

Srovnávací metodický rámec se stanoví v souladu s přílohou VII a rozlišuje mezi novými a stávajícími budovami a mezi různými kategoriemi budov.

2. Členské státy vypočítají nákladově optimální úrovně minimálních požadavků na energetickou náročnost za použití srovnávacího metodického rámce vypracovaného v souladu s odstavcem 1 a relevantními parametry, jako jsou klimatické podmínky a praktická dostupnost energetické infrastruktury, a srovnají výsledky tohoto výpočtu s platnými minimálními požadavky na energetickou náročnost. Při tomto výpočtu mohou členské státy zohlednit potenciál globálního oteplování během životního cyklu.

Členské státy oznámí Komisi veškeré vstupní údaje a předpoklady použité k výpočtům nákladově optimální úrovně minimálních požadavků na energetickou náročnost a jejich výsledky. K tomuto účelu použijí šablonu stanovenou v příloze III nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 244/2012⁽²⁹⁾. Členské státy aktualizují a předkládají tyto zprávy Komisi v pravidelných odstupu ne delších než pět let. První zpráva o výpočtech vycházejících z revidovaného metodického rámce podle odstavce 1 tohoto článku se předloží do 30. června 2028

3. Pokud ze srovnání provedeného v souladu s odstavcem 2 vyplývá, že minimální požadavky na energetickou náročnost platné v některém členském státě jsou o více než 15 % méně energeticky účinné než nákladově optimální úrovně minimálních požadavků na energetickou náročnost, dotčený členský stát je upravit do 24 měsíců od zpřístupnění výsledků tohoto srovnání.

4. Komise zveřejní zprávu o pokroku členských států při dosahování nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost.

Článek 7

Nové budovy

1. Členské státy zajistí, aby byly následující nové budovy budovami s nulovými emisemi v souladu s článkem 11:

a) od 1. ledna 2028 nové budovy vlastněné veřejnými subjekty a

b) od 1. ledna 2030 všechny nové budovy.

Dokud se nepoužijí požadavky podle prvního pododstavce, členské státy zajistí, aby všechny nové budovy byly alespoň budovami s téměř nulovou spotřebou energie a aby splňovaly minimální požadavky na energetickou náročnost stanovené v souladu s článkem 5. Pokud veřejné subjekty hodlají sídlit v nové budově, kterou nevlastní, usilují o to, aby tato budova byla budovou s nulovými emisemi.

⁽²⁹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 244/2012 ze dne 16. ledna 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU o energetické náročnosti budov stanovením srovnávacího metodického rámce pro výpočet nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost budov a prvků budov (Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 18).

2. Členské státy zajistí výpočet potenciálu globálního oteplování během životního cyklu v souladu s přílohou III a jeho zveřejnění v certifikátu energetické náročnosti budovy:

a) od 1. ledna 2028 pro všechny nové budovy s užitnou podlahovou plochou větší než 1 000 m²;

b) od 1. ledna 2030 pro všechny nové budovy.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32 za účelem změny přílohy III a stanovení rámce Unie pro vnitrostátní výpočet potenciálu globálního oteplování během životního cyklu s cílem dosáhnout klimatické neutrality. První z těchto aktů v přenesené pravomoci se přijme do 31. prosince 2025.

4. Členské státy se mohou rozhodnout nepoužít odstavce 1 a 2 na budovy, pro které již byly k datům uvedeným v odstavcích 1 a 2 podány žádosti o stavební povolení či rovnocenné žádosti, včetně žádostí o změnu využití.

5. Do 1. ledna 2027 členské státy zveřejní a oznámí Komisi plán obsahující podrobné informace o zavedení mezních hodnot celkového souhrnného potenciálu globálního oteplování během životního cyklu všech nových budov a stanoví cíle pro nové budovy od roku 2030, v nichž se odráží postupný sestupný trend, jakož i maximální mezní hodnoty podrobně uvedené pro různá klimatická pásma a typologie budov.

Tyto maximální mezní hodnoty musí být v souladu s cílem Unie dosáhnout klimatické neutrality.

Komise vydává pokyny, sdílí poznatky o stávajících vnitrostátních politikách a nabízí členským státům na jejich žádost technickou podporu.

6. Členské státy ve vztahu k novým budovám řeší otázky optimální úrovně kvality vnitřního prostředí, přizpůsobení se změně klimatu, požární bezpečnosti, rizik spojených s intenzivní seismickou aktivitou a přístupností pro osoby se zdravotním postižením. Členské státy se rovněž zabývají pohlcováním uhlíku souvisejícím s ukládáním uhlíku v budovách nebo na budovách.

Článek 8

Stávající budovy

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby se se v případě, že budova prochází větší renovací, energetická náročnost budovy nebo jejích renovovaných částí snížila s cílem splnit minimální požadavky na energetickou náročnost stanovené podle článku 5, pokud je to technicky, funkčně a ekonomicky proveditelné.

Tyto požadavky se použijí pro renovovanou budovu nebo ucelenou část budovy jako celek. Navíc či alternativně lze požadavky použít na renovované prvky budov.

2. Členské státy dále přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby v případě, že je dodatečně instalován nebo vyměňován prvek budovy, jenž je součástí obvodového pláště budovy a má významný dopad na energetickou náročnost obvodového pláště budovy, jeho energetická náročnost splňovala minimální požadavky na energetickou náročnost, pokud je to technicky, funkčně a ekonomicky proveditelné.

3. Členské státy v souvislosti s budovami procházejícími větší renovací vysoce podporují účinné alternativní systémy, pokud je to technicky, funkčně a ekonomicky proveditelné. Členské státy věnují v souvislosti s budovami procházejícími větší renovací pozornost otázkám kvality vnitřního prostředí, přizpůsobení se změně klimatu, požární bezpečnosti, rizikům spojeným s intenzivní seismickou aktivitou, odstraňování nebezpečných látek včetně azbestu a přístupnosti pro osoby se zdravotním postižením.

Článek 9

Minimální normy energetické náročnosti pro jiné než obytné budovy a trajektorie pro postupnou renovaci fondu obytných budov

1. Členské státy stanoví minimální normy energetické náročnosti pro jiné než obytné budovy, které zajistí, aby tyto budovy nepřekročily stanovenou maximální prahovou hodnotu energetické náročnosti podle třetího pododstavce, vyjádřenou číselným ukazatelem spotřeby primární nebo konečné energie v kWh/(m².r) k datům stanoveným v pátém pododstavci.

Maximální prahové hodnoty energetické náročnosti se stanoví ke dni 1. ledna 2020 na základě fondu jiných než obytných budov na základě dostupných informací a případně na základě statistického vzorku. Členské státy vyloučí z výchozí hodnoty jiné než obytné budovy, kterým udělí výjimku podle odstavce 6.

Každý členský stát stanoví maximální prahovou hodnotu energetické náročnosti tak, aby 16 % jeho vnitrostátního fondu jiných než obytných budov převyšovalo tuto hodnotu (dále jen „16 % prahová hodnota“). Každý členský stát rovněž stanoví maximální prahovou hodnotu energetické náročnosti tak, aby 26 % jeho vnitrostátního fondu jiných než obytných budov převyšovalo tuto hodnotu (dále jen „26 % prahová hodnota“). Členské státy mohou stanovit maximální prahové hodnoty energetické náročnosti pro celý vnitrostátní fond jiných než obytných budov nebo pro typ nebo kategorii budov.

Členské státy mohou stanovit prahové hodnoty na úrovni odpovídající konkrétní třídě energetické náročnosti za podmínky, že jsou v souladu s třetím pododstavcem.

Minimální normy energetické náročnosti zajistí alespoň to, aby všechny jiné než obytné budovy byly pod:

- a) 16 % prahovou hodnotou od roku 2030 a
- b) 26 % prahovou hodnotou od roku 2033.

Dodržování prahových hodnot jednotlivými jinými než obytnými budovami se kontroluje na základě certifikátů energetické náročnosti či ve vhodných případech jinými dostupnými prostředky.

Členské státy ve svých plánech uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. b) stanoví konkrétní harmonogramy pro jiné než obytné budovy s cílem dosáhnout souladu s nižší maximální prahovou hodnotou energetické náročnosti do roku 2040 a 2050, v souladu s postupem transformace vnitrostátního fondu budov na budovy s nulovými emisemi.

Členské státy mohou stanovit a zveřejnit kritéria pro udělení výjimky jednotlivým jiným než obytným budovám z požadavků tohoto odstavce s ohledem na očekávané budoucí využití těchto budov, s ohledem na tíživou situaci nebo v případě nepříznivého posouzení nákladů a přínosů. Tato kritéria musí být jasná, přesná a přísná a musí zajišťovat rovné zacházení s jinými než obytnými budovami. Při stanovování těchto kritérií členské státy umožní posouzení potenciálního podílu zahrnutých jiných než obytných budov předem a zabrání tomu, aby se výjimky vztahovaly na nepřiměřeně velký počet jiných než obytných budov. Členské státy rovněž podají zprávu o kritériích jako součást svých vnitrostátních plánů renovace budov předložených Komisi podle článku 3.

Pokud členské státy stanoví kritéria pro výjimky podle osmého pododstavce, dosáhnou rovnocenného snížení energetické náročnosti v jiných částech fondu jiných než obytných budov.

Má-li celková renovace nezbytná k dosažení prahových hodnot energetické náročnosti uvedených v tomto odstavci pro danou jinou než obytnou budovu nepříznivé posouzení nákladů a přínosů, členské státy vyžadují, aby byla pro tuto budovu provedena alespoň ta jednotlivá renovační opatření, která mají příznivé posouzení nákladů a přínosů.

V rozsahu, v jakém je vnitrostátní fond jiných než obytných budov nebo jeho část vážně poškozen přírodní katastrofou, může členský stát dočasně upravit maximální prahovou hodnotu energetické náročnosti tak, aby energetická renovace poškozených jiných než obytných budov nahradila energetickou renovaci jiných energeticky nejnáročnějších jiných než obytných budov, a zároveň zajistit, aby obdobné procento fondu jiných než obytných budov prošlo energetickou renovací. V takovém případě členský stát ve svém vnitrostátním plánu renovace budov podá informace o této úpravě a její předpokládané délce.

2. Do 29. května 2026 každý členský stát stanoví vnitrostátní trajektorii pro postupnou renovaci fondu obytných budov v souladu s vnitrostátním plánem a cíli pro roky 2030, 2040 a 2050 obsaženými ve vnitrostátním plánu renovace budov tohoto členského státu a s cílem transformace vnitrostátního fondu budov na fond budov s nulovými emisemi do roku 2050. Vnitrostátní trajektorie pro postupnou renovaci vnitrostátního fondu obytných budov se vyjádří jako pokles průměrné spotřeby primární energie v kWh/(m².r) celého fondu obytných budov za období od roku 2020 do roku 2050 a určí počet obytných budov a bytových jednotek nebo podlahovou plochu, jež mají být každoročně renovovány, včetně počtu nebo podlahové plochy 43 % energeticky nejnáročnějších obytných budov a bytových jednotek.

Členské státy zajistí, aby průměrná spotřeba primární energie v kWh/(m².r) celého fondu obytných budov:

- a) se od roku 2020 do roku 2030 snížila alespoň o 16 %;
- b) se od roku 2020 do roku 2035 snížila alespoň o 20–22 %;
- c) byla do roku 2040 a poté každých pět let stejná nebo nižší než vnitrostátně stanovená hodnota odvozená z postupného snižování průměrné spotřeby primární energie od roku 2030 do roku 2050 v souladu s transformací fondu obytných budov na fond budov s nulovými emisemi.

Členské státy zajistí, aby alespoň 55 % snížení průměrné spotřeby primární energie uvedeného ve třetím pododstavci bylo dosaženo renovací 43 % energeticky nejnáročnějších obytných budov. Členské státy mohou do podílu dosaženého renovací 43 % energeticky nejnáročnějších obytných budov započítat snížení průměrné spotřeby primární energie dosažené renovací obytných budov postižených přírodními katastrofami, jako jsou zemětřesení a povodně.

V rámci svého úsilí o renovaci s cílem dosáhnout požadovaného snížení průměrné spotřeby primární energie v celém fondu obytných budov zavedou členské státy opatření, jako jsou minimální normy energetické náročnosti, technická pomoc a opatření finanční podpory.

V rámci svého úsilí o renovaci členské státy neudělí nepřiměřenou výjimku nájemním obytným budovám nebo bytovým jednotkám.

Členské státy uvedou ve vnitrostátních plánech renovace budov informace o použité metodice a shromážděné údaje pro odhad hodnot uvedených ve druhém a třetím pododstavci. V rámci posuzování vnitrostátních plánů renovace budov Komise sleduje dosažení hodnot uvedených ve druhém a třetím pododstavci, včetně počtu budov a ucelených částí budov nebo podlahové plochy 43 % energeticky nejnáročnějších obytných budov, a v případě potřeby předloží doporučení. Tato doporučení mohou zahrnovat rozsáhlejší využívání minimálních norem energetické náročnosti.

Vnitrostátní trajektorie pro postupnou renovaci vnitrostátního fondu obytných budov musí odkazovat na údaje o vnitrostátním fondu obytných budov, které jsou, je-li to vhodné, založeny na statistickém vzorku a certifikátech energetické náročnosti.

Pokud je průměrný podíl fosilních paliv na spotřebě energie v obytných budovách nižší než 15 %, mohou členské státy upravit úroveň stanovené v třetím pododstavci písm. a) a b) tak, aby zajistily, že průměrná spotřeba primární energie v kWh/(m².r) celého fondu obytných budov bude do roku 2030 a poté každých pět let nejvýše rovnocenná vnitrostátně stanovené hodnotě odvozené z lineárního snížení průměrné spotřeby primární energie v letech 2020 až 2050 v souladu s transformací fondu obytných budov na fond budov s nulovými emisemi.

3. Vedle spotřeby primární energie uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku mohou členské státy stanovit další ukazatele spotřeby primární energie z neobnovitelných a obnovitelných zdrojů a vyprodukovaných provozních emisí skleníkových plynů v kgCO₂eq/(m².r). Aby se zajistilo snížení provozních emisí skleníkových plynů, zohlední minimální normy energetické náročnosti čl. 15a odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001.

4. V souladu s článkem 17 členské státy podporují dodržování minimálních norem energetické náročnosti prostřednictvím všech těchto opatření:

- a) poskytování vhodných finančních opatření, zejména těch, která se zaměřují na zranitelné domácnosti, osoby postižené energetickou chudobou nebo v příslušných případech osoby žijící v sociálním bydlení v souladu s článkem 24 směrnice (EU) 2023/1791;
- b) poskytování technické pomoci, mimo jiné prostřednictvím jednotných kontaktních míst, se zvláštním zaměřením na zranitelné domácnosti a v příslušných případech osoby žijící v sociálním bydlení v souladu s článkem 24 směrnice (EU) 2023/1791;
- c) navrhování integrovaných systémů financování, které poskytují pobídky pro rozsáhlé a postupné rozsáhlé renovace podle článku 17;

d) odstranění jiných než ekonomických překážek, včetně rozdělených pobídek, a

e) monitorování sociálních dopadů, zejména na nejzranitelnější domácnosti.

5. Pokud je budova renovována tak, aby splňovala minimální normu energetické náročnosti, zajistí členské státy soulad s minimálními požadavky na energetickou náročnost prvků budov podle článku 5 a v případě větší renovace s minimálními požadavky na energetickou náročnost stávajících budov podle článku 8.

6. Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou uplatňovat minimální normy energetické náročnosti uvedené v odstavcích 1 a 2 u těchto kategorií budov:

a) budovy úředně chráněné jako součást vymezeného prostředí nebo vzhledem k jejich zvláštní architektonické nebo historické hodnotě nebo jiné budovy představující kulturní dědictví, pokud by splnění norem nepřijatelně změnilo jejich charakter nebo vzhled nebo pokud jejich renovace není technicky nebo ekonomicky proveditelná;

b) budovy užívané jako místa bohoslužeb a pro náboženské účely;

c) dočasné budovy s dobou užívání dva roky nebo méně, průmyslové provozy, dílenské provozovny a neobytné zemědělské budovy s nízkou spotřebou energie a neobytné zemědělské budovy používané odvětvím, na které se vztahuje celostátní odvětvová dohoda o energetické náročnosti;

d) obytné budovy, které jsou užívány nebo určeny k užívání buď kratšímu než čtyři měsíce v roce, nebo alternativně po omezenou část roku a jejichž odhadovaná spotřeba energie je nižší než 25 % ze spotřeby, k níž by došlo při celoročním užívání;

e) samostatně stojící budovy s celkovou užžitnou podlahovou plochou menší než 50 m²;

f) budovy ve vlastnictví ozbrojených sil nebo ústředních vládních institucí, které slouží účelům národní obrany, s výjimkou jednotlivých obytných nebo kancelářských budov pro ozbrojené síly a další zaměstnance orgánů národní obrany.

7. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění provádění minimálních norem energetické náročnosti uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, včetně vhodných monitorovacích mechanismů a sankcí v souladu s článkem 34.

Při stanovování pravidel týkajících se sankcí členské státy zohlední finanční situaci vlastníků domů a bytů a jejich přístup k patřičné finanční podpoře, zejména v případě zranitelných domácností.

8. Na podporu provádění této směrnice a s řádným přihlédnutím k zásadě subsidiarity předloží Komise do 31. března 2025 analýzu týkající se zejména:

a) účinnosti, vhodnosti úrovně, skutečně využitě částky a druhů používaných nástrojů ve vztahu k strukturálním fondům, a rámcovým programům Unie, včetně financování od Evropské investiční banky, pro účely snižování energetické náročnosti budov, zejména v oblasti bydlení;

b) účinnosti, vhodnosti úrovně a druhů nástrojů a opatření, které ve vztahu k financování používají veřejné finanční instituce;

c) koordinace unijního a vnitrostátního financování a dalších druhů opatření, jež mohou sloužit jako páka pro stimulaci investic do energetické náročnosti budov, a vhodnosti tohoto financování pro dosažení cílů Unie.

Na základě této analýzy Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o účinnosti a vhodnosti finančních nástrojů pro účely snižování energetické náročnosti budov, zejména těch energeticky nejnáročnějších.

Článek 10

Solární energie v budovách

1. Členské státy zajistí, aby všechny nové budovy byly navrženy tak, aby optimalizovaly svůj potenciál pro výrobu solární energie na základě slunečního záření v dané lokalitě, a umožnily tak následně nákladově efektivní instalaci solárních technologií.
2. Pro instalaci zařízení na výrobu solární energie na budovy se použijí povolovací postup stanovený v článku 16d směrnice (EU) 2018/2001 a postup pro připojení k síti na základě prostého oznámení stanovený v článku 17 uvedené směrnice.
3. Členské státy zajistí zavedení vhodných zařízení na výrobu solární energie, pokud je to technicky vhodné a ekonomicky a funkčně proveditelné, takto:
 - a) do 31. prosince 2026 na všechny nové veřejné a jiné než obytné budovy s užitnou podlahovou plochou větší než 250 m²;
 - b) na všechny stávající veřejné budovy s užitnou podlahovou plochou větší než:
 - i) 2 000 m² do 31. prosince 2027;
 - ii) 750 m² do 31. prosince 2028;
 - iii) 250 m² do 31. prosince 2030;
 - c) do 31. prosince 2027 na stávající jiné než obytné budovy s užitnou podlahovou plochou větší než 500 m², pokud daná budova prochází větší renovací nebo zákrokem, který vyžaduje správní povolení pro renovace budov, stavebními pracemi na střeše nebo instalací technického systému budovy;
 - d) do 31. prosince 2029 na všechny nové obytné budovy a
 - e) do 31. prosince 2029 na všechna nová zastřešená parkoviště fyzicky sousedící s budovami.

Členské státy zahrnou do svých vnitrostátních plánů renovace budov uvedených v článku 3 politiky a opatření týkající se zavádění vhodných zařízení na výrobu solární energie ve všech budovách.

4. Členské státy stanoví a zpřístupní veřejnosti kritéria na vnitrostátní úrovni pro praktické provádění povinností stanovených v tomto článku a pro případné výjimky z těchto povinností pro konkrétní typy budov s přihlédnutím k zásadě technologické neutrality s ohledem na technologie, které neprodukují žádné emise na místě, a v souladu s vyhodnoceným technickým a ekonomickým potenciálem zařízení na výrobu solární energie a charakteristikami budov, na které se tato povinnost vztahuje. Členské státy rovněž zohlední celistvost konstrukce, zelené střechy a izolaci podkroví a střechy, je-li to vhodné.

Za účelem dosažení cílů tohoto článku a zohlednění otázek souvisejících se stabilitou elektrické sítě zapojí členské státy do stanovování kritérií uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce relevantní zúčastněné strany.

Při provedení povinností stanovených v odst. 3 prvním pododstavci ve vnitrostátním právu může členský stát místo užitné podlahové plochy budov použít měření přízemní podlahové plochy budov za podmínky, že prokáže, že to vede k rovnocenné velikosti instalovaného výkonu vhodných zařízení na výrobu solární energie na budovách.

5. Členské státy zavedou rámec, který stanoví nezbytná správní, technická a finanční opatření na podporu zavádění solární energie v budovách, a to i v kombinaci s technickými systémy budovy nebo účinnými systémy dálkového vytápění.

Článek 11

Budovy s nulovými emisemi

1. Budova s nulovými emisemi nezpůsobuje na místě žádné uhlíkové emise z fosilních paliv. Budova s nulovými emisemi nabízí kapacitu pro reakci na vnější signály a upravuje svou spotřebu, výrobu nebo skladování energie, je-li to ekonomicky a technicky proveditelné.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby energetická náročnost budovy s nulovými emisemi splňovala maximální prahovou hodnotu.

Členské státy stanoví maximální prahovou hodnotu pro energetickou náročnost budovy s nulovými emisemi s cílem dosáhnout alespoň nákladově optimálních úrovní stanovených v nejnovější vnitrostátní zprávě o optimálních nákladech podle článku 6. Členské státy revidují maximální prahovou hodnotu pokaždé, když jsou revidovány nákladově optimální úrovně.

3. Maximální prahová hodnota pro energetickou náročnost budovy s nulovými emisemi musí být nejméně o 10 % nižší než prahová hodnota celkové spotřeby primární energie stanovená na úrovni členského státu pro budovy s téměř nulovou spotřebou energie ke dni 28. května 2024.

4. Členské státy mohou maximální prahovou hodnotu pro energetickou náročnost budovy s nulovými emisemi upravit pro renovované budovy při dodržení příslušných ustanovení o optimálních nákladech, a pokud byly stanoveny prahové hodnoty pro renovované budovy s téměř nulovou spotřebou energie, požadavků odstavce 3.

5. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že provozní emise skleníkových plynů z budovy s nulovými emisemi splňují maximální prahovou hodnotu stanovenou na úrovni členského státu v jejich vnitrostátních plánech renovace budov. Tato maximální prahová hodnota může být stanovena na různých úrovních pro nové a renovované budovy.

6. Členské státy oznámí Komisi své maximální prahové hodnoty, včetně popisu metodiky výpočtu podle typu budovy a relevantního označení vnějšího klimatu, v souladu s přílohou I. Komise tyto maximální prahové hodnoty přezkoumá, a je-li to vhodné, doporučí jejich úpravu.

7. Členské státy zajistí, aby celková roční spotřeba primární energie nové nebo renovované budovy s nulovými emisemi byla pokryta:

- a) energií z obnovitelných zdrojů vyrobenou na místě nebo v blízkém okolí a splňující kritéria stanovená v článku 7 směrnice (EU) 2018/2001;
- b) energií z obnovitelných zdrojů poskytnutou společenstvím pro obnovitelné zdroje ve smyslu článku 22 směrnice (EU) 2018/2001;
- c) energií z účinného systému dálkového vytápění a chlazení v souladu s čl. 26 odst. 1 směrnice (EU) 2023/1791 nebo
- d) energií ze zdrojů bez emisí uhlíku.

Pokud není technicky či ekonomicky proveditelné splnit požadavky stanovené v tomto odstavci, může být celková roční spotřeba primární energie pokryta i jinou energií ze sítě, která splňuje kritéria stanovená na vnitrostátní úrovni.

Článek 12

Pas pro renovaci budovy

1. Do 29. května 2026 zavedou členské státy systém pasů pro renovaci budov na základě společného rámce stanoveného v příloze VIII.

2. Využívání systému uvedeného v odstavci 1 je pro vlastníky budov a ucelených částí budov dobrovolné, pokud členský stát nerozhodne, že je povinné.

Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby byly pasy pro renovaci budov cenově dostupné, a zvaží, zda poskytnout finanční podporu zranitelným domácnostem, které chtějí své budovy renovovat.

3. Členské státy mohou umožnit, aby byl pas pro renovaci budovy vypracován a vydán společně s certifikátem energetické náročnosti.

4. Pas pro renovaci budovy vydává kvalifikovaný nebo certifikovaný odborník po provedení návštěvy na místě v digitálním formátu vhodném pro tisk.

5. Je-li vydán pas pro renovaci budovy, navrhne se vlastníku budovy diskuse s odborníkem uvedeným v odstavci 4 s cílem umožnit tomuto odborníkovi, aby vysvětlil nejlepší kroky k tomu, jak transformovat budovu včas před rokem 2050 na budovu s nulovými emisemi.

6. Členské státy usilují o poskytnutí specializovaného digitálního nástroje, jehož prostřednictvím lze vypracovat a případně aktualizovat pas pro renovaci budovy. Členské státy mohou vytvořit doplňkový nástroj, který vlastníkům budov a správcům budov umožní simulovat návrh zjednodušeného pasu pro renovaci budovy a aktualizovat jej, jakmile dojde k renovaci nebo k výměně prvku budovy.
7. Členské státy zajistí, aby pas pro renovaci budovy mohl být vložen do vnitrostátní databáze energetické náročnosti budov zřízené v souladu s článkem 22.
8. Členské státy zajistí, aby byl pas pro renovaci budovy uložen v digitálním deníku budovy nebo aby byl jeho prostřednictvím přístupný, je-li tento deník k dispozici.

Článek 13

Technické systémy budovy

1. Pro účely optimalizace využívání energie technickými systémy budovy stanoví členské státy s využitím energeticky úsporných technologií systémové požadavky na celkovou energetickou náročnost, řádnou instalaci, vhodné dimenzování, seřízení, kontrolu a tam, kde je to vhodné, hydraulické vyvažování technických systémů budov, které jsou instalovány v nových nebo stávajících budovách. Při stanovování těchto požadavků berou členské státy v úvahu konstrukční podmínky a typické či průměrné provozní podmínky.

Stanoví se systémové požadavky na nové technické systémy budovy a na výměnu a modernizaci stávajících technických systémů budovy a použijí se, pokud je to technicky, ekonomicky a funkčně proveditelné.

Členské státy mohou stanovit požadavky týkající se emisí skleníkových plynů zdrojů tepla nebo druhu paliva používaného zdroji tepla nebo minimální podíl energie z obnovitelných zdrojů používané pro vytápění na úrovni budovy, za podmínky, že tyto požadavky nepředstavují neodůvodněnou překážku trhu.

Členské státy zajistí, aby požadavky, které stanoví pro technické systémy budov, dosahovaly alespoň nejnovějších nákladově optimálních úrovní.

2. Členské státy mohou stanovit zvláštní systémové požadavky na technické systémy budovy s cílem usnadnit účinnou instalaci a provoz nízkoteplotních otopných soustav v nových nebo renovovaných budovách.
3. Členské státy vyžadují, aby byly nové budovy v technicky a ekonomicky proveditelných případech vybaveny samoregulačními zařízeními, jež individuálně regulují teplotu v každé místnosti nebo v odůvodněných případech v samostatné vytápěné nebo chlazené zóně ucelené části budovy, a tam, kde je to vhodné, hydraulickým vyvažováním. Ve stávajících budovách se instalace takových samoregulačních zařízení a tam, kde je to vhodné, hydraulického vyvažování vyžaduje v technicky a ekonomicky proveditelných případech při výměně zdrojů tepla nebo chlazení.
4. Členské státy stanoví požadavky na uplatňování náležitých norem kvality vnitřního prostředí v budovách za účelem zachování zdravého vnitřního mikroklimatu.
5. Členské státy vyžadují, aby byly jiné než obytné budovy s nulovými emisemi vybaveny měřicími a kontrolními zařízeními pro monitorování a regulaci kvality vnitřního ovzduší. Ve stávajících jiných než obytných budovách se instalace takových zařízení vyžaduje, pokud budova prochází větší renovací a pokud je to technicky a ekonomicky proveditelné. Členské státy mohou vyžadovat instalaci těchto zařízení v obytných budovách.
6. Členské státy zajistí, aby při instalaci technického systému budovy byla posouzena celková energetická náročnost pozměněné části a v relevantních případech celého pozměněného systému. Výsledky se zdokumentují a předají vlastníkovi budovy tak, aby zůstaly k dispozici a mohly být použity pro ověření souladu s minimálními požadavky stanovenými podle odstavce 1 a pro vydání certifikátů energetické náročnosti.

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby při dodatečné instalaci nebo výměně technického systému budovy byla jeho energetická náročnost optimalizována.

Členské státy podporují skladování energie z obnovitelných zdrojů v budovách.

Členské státy mohou stanovit nové pobídky a financování na podporu přechodu od otopných a chladicích soustav využívajících fosilní paliva k otopným a chladicím soustavám, které fosilní paliva nevyužívají.

7. Členské státy usilují o výměnu samostatných kotlů na fosilní paliva ve stávajících budovách v souladu s vnitrostátními plány postupného vyřazování kotlů na fosilní paliva.

8. Komise vydá pokyny k tomu, jaký kotel lze považovat za kotel na fosilní paliva.

9. Členské státy stanoví požadavky, které zajistí, aby byly v technicky a ekonomicky proveditelných případech následující jiné než obytné budovy vybaveny systémy automatizace a kontroly budov:

a) do 31. prosince 2024 jiné než obytné budovy se jmenovitým výkonem otopných soustav, klimatizačních systémů, kombinovaných systémů pro vytápění a větrání prostor nebo kombinovaných systémů pro klimatizaci a větrání prostor vyšším než 290 kW;

b) do 31. prosince 2029 jiné než obytné budovy se jmenovitým výkonem otopných soustav, klimatizačních systémů, kombinovaných systémů pro vytápění a větrání prostor nebo kombinovaných systémů pro klimatizaci a větrání prostor vyšším než 70 kW.

10. Systémy automatizace a kontroly budov musí být schopny:

a) nepřetržitě monitorovat, registrovat, analyzovat spotřebu energie a umožňovat její regulaci;

b) referenčně srovnávat energetickou účinnost budovy, zjišťovat ztráty účinnosti technických systémů budovy a informovat osobu odpovědnou za zařízení nebo technickou správu budovy o možnostech zlepšení energetické účinnosti;

c) umožňovat komunikaci s připojenými technickými systémy budovy a jinými spotřebiči v budově a být interoperabilní s technickými systémy budovy, které zahrnují různé typy chráněných technologií a zařízení od různých výrobců;

d) od 29. května 2026 monitorovat kvalitu vnitřního prostředí.

11. Členské státy stanoví požadavky k zajištění toho, aby nové obytné budovy a obytné budovy procházející větší renovací byly od 29. května 2026 vybaveny následujícími prvky, pokud je to technicky, ekonomicky a funkčně proveditelné:

a) funkcí průběžného elektronického monitorování, které měří účinnost systémů a informuje majitele nebo správce budovy v případě výrazných změn a v případě nutnosti provedení údržby;

b) účinnými kontrolními funkcemi k zajištění optimální výroby, distribuce, skladování a využití energie a tam, kde je to vhodné, hydraulického vyvažování;

c) schopností reagovat na vnější signály a regulovat spotřebu energie.

Členské státy mohou z požadavků stanovených v tomto odstavci vyjmout rodinné domy procházející větší renovací, pokud náklady na instalaci převyšují přínosy.

12. Členské státy stanoví požadavky s cílem zajistit, aby v případech, kdy je to technicky a ekonomicky proveditelné, byly jiné než obytné budovy s otopnou soustavou, klimatizačním systémem, kombinovaným systémem pro vytápění a větrání prostor nebo kombinovaným systémem pro klimatizaci a větrání prostor o jmenovitém výkonu vyšším než:

- a) 290 kW vybaveny automatickými ovladači osvětlení do 31. prosince 2027;
- b) 70 kW vybaveny automatickými ovladači osvětlení do 31. prosince 2029.

Automatické ovladače osvětlení musí být vhodně zónově rozděleny a schopny detekovat obsazenost.

Článek 14

Infrastruktura pro udržitelnou mobilitu

1. U nových nebo větší renovací procházejících jiných než obytných budov, které mají více než pět parkovacích míst pro automobily, zajistí členské státy:

- a) instalaci nejméně jednoho dobíjecího bodu na každých pět parkovacích míst;
- b) instalaci kabeláže pro alespoň 50 % parkovacích míst pro automobily a kabelovodů, tedy vedení pro elektrické kabely, pro zbývající parkovací místa, aby byla umožněna pozdější instalace dobíjecích bodů pro elektrická vozidla, elektricky poháněná jízdní kola a další typy vozidel kategorie L, a
- c) poskytnutí parkovacích míst pro jízdní kola odpovídajících alespoň 15 % průměrné nebo 10 % celkové uživatelské kapacity jiných než obytných budov, přičemž se zohlední prostor potřebný i pro jízdní kola nadstandardních rozměrů.

První pododstavec se použije, pokud:

- a) je parkoviště umístěno uvnitř budovy a u větších renovací se renovační opatření týkají i parkoviště či elektrických rozvodů budovy, nebo
- b) parkoviště s budovou fyzicky sousedí a u větších renovací se renovační opatření týkají i parkoviště či elektrických rozvodů parkoviště.

Členské státy zajistí, aby kabeláž a kabelovody uvedené v prvním pododstavci písm. b) byly dimenzovány tak, aby umožňovaly současné a účinné využití požadovaného počtu dobíjecích bodů a ve vhodných případech podporovaly instalaci systému řízení zátěže nebo dobíjení, nakolik je to technicky a ekonomicky proveditelné a důvodné.

Odchylně od prvního pododstavce písm. a) členské státy u nových nebo větší renovací procházejících kancelářských budov, jež mají více než pět parkovacích míst, zajistí instalaci nejméně jednoho dobíjecího bodu na každá dvě parkovací místa.

2. U všech jiných než obytných budov s více než dvaceti parkovacími místy pro automobily, členské státy do 1. ledna 2027 zajistí:

- a) instalaci nejméně jednoho dobíjecího bodu na každých deset parkovacích míst pro automobily nebo kabeláže, tedy vedení pro elektrické kabely, pro alespoň 50 % parkovacích míst pro automobily, aby byla umožněna pozdější instalace dobíjecích bodů pro elektrická vozidla, a
- b) poskytnutí parkovacích míst pro jízdní kola odpovídajících alespoň 15 % průměrné nebo 10 % celkové uživatelské kapacity budovy a prostoru potřebného i pro jízdní kola nadstandardních rozměrů.

U budov vlastněných nebo užívaných veřejnými subjekty členské státy do 1. ledna 2033 zajistí instalaci kabeláže pro alespoň 50 % parkovacích míst pro automobily.

Členské státy mohou odložit provádění tohoto požadavku do 1. ledna 2029 u všech jiných než obytných budov, které byly renovovány v období dvou let před 28. květnem 2024, s cílem splnit vnitrostátní požadavky stanovené v souladu s čl. 8 odst. 3 směrnice 2010/31/EU.

3. Členské státy mohou upravit požadavky na počet parkovacích míst pro jízdní kola v souladu s odstavci 1 a 2 u zvláštních kategorií jiných než obytných budov, do nichž obvykle jízdní kola nevjíždějí.

4. U nových nebo větších renovací procházejících obytných budov, které mají více než tři parkovací místa pro automobily, zajistí členské státy:

a) instalaci kabeláže pro alespoň 50 % parkovacích míst pro automobily a kabelovodů, tedy vedení pro elektrické kabely, pro zbývající parkovací místa pro automobily, aby byla umožněna pozdější instalace dobíjecích bodů pro elektrická vozidla, elektricky poháněná jízdní kola a další typy vozidel kategorie L, a

b) poskytnutí nejméně dvou parkovacích míst pro jízdní kola na každou bytovou jednotku.

U nových obytných budov, které mají více než tři parkovací místa pro automobily, zajistí členské státy rovněž instalaci alespoň jednoho dobíjecího bodu.

První a druhý pododstavec se použijí, pokud:

a) je parkoviště umístěno uvnitř budovy a u větších renovací se renovační opatření týkají i parkoviště či elektrických rozvodů budovy, nebo

b) parkoviště s budovou fyzicky sousedí a u větších renovací se renovační opatření týkají i parkoviště či elektrických rozvodů parkoviště.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy na základě posouzení místních orgánů a s přihlédnutím k místním charakteristikám, včetně demografických, zeměpisných a klimatických podmínek, upravit požadavky na počet parkovacích míst pro jízdní kola.

Členské státy zajistí, aby byla kabeláž uvedená v prvním pododstavci písm. a) dimenzována tak, aby umožňovala současné využití dobíjecích bodů na všech parkovacích místech. Pokud v případě větší renovace není možné zajistit dvě parkovací místa pro jízdní kola na každou bytovou jednotku, zajistí členské státy co nejvyšší vhodný počet těchto parkovacích míst.

5. Členské státy se mohou rozhodnout nepoužít odstavce 1, 2 a 4 tohoto článku na konkrétní kategorie budov, pokud:

a) by požadovaná dobíjecí infrastruktura závisela na izolovaných mikrosoustavách nebo se budovy nacházejí v nejvzdálenějších regionech ve smyslu článku 349 Smlouvy o fungování EU, jestliže by to mělo za následek zásadní problémy pro provoz místní energetické soustavy a ohrožení stability místní sítě, nebo

b) náklady na instalaci dobíjecích bodů a kabelovodů přesahují alespoň 10 % celkových nákladů na danou větší renovaci budovy.

6. Členské státy zajistí, aby dobíjecí body uvedené v odstavcích 1, 2 a 4 tohoto článku byly schopny inteligentního dobíjení a ve vhodných případech obousměrného nabíjení a aby byly provozovány na základě nechráněných a nediskriminačních komunikačních protokolů a norem interoperabilním způsobem a v souladu se všemi evropskými normami a akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 21 odst. 2 a 3 nařízení (EU) 2023/1804.

7. Členské státy vybízejí provozovatele veřejně nepřístupných dobíjecích bodů, aby je v příslušných případech provozovali v souladu s čl. 5 odst. 4 nařízení (EU) 2023/1804.

8. Aniž je dotčeno právo členských států upravující majetkové a nájemní poměry, stanoví členské státy opatření za účelem zjednodušení, zefektivnění a urychlení postupu pro instalaci dobíjecích bodů v nových i stávajících obytných i jiných než obytných budovách, zejména v případě sdružení spoluvlastníků, a odstraní regulační překážky, včetně povolovacích a schvalovacích řízení u veřejných orgánů. Členské státy odstraní překážky bránící instalaci dobíjecích bodů v obytných budovách s parkovacími místy, zejména nutnost získat souhlas pronajímatele nebo spoluvlastníků pro soukromý dobíjecí bod pro vlastní potřebu. Žádost nájemců nebo spoluvlastníků o povolení nainstalovat dobíjecí infrastrukturu na parkovacím místě je možné zamítnout, pouze pokud pro to existují závažné a oprávněné důvody.

Aniž je dotčeno právo členských států upravující majetkové a nájemní poměry, posoudí členské státy administrativní překážky týkající se žádosti o instalaci dobíjecího bodu v budově s větším počtem bytových jednotek v rámci sdružení nájemníků nebo spoluvlastníků.

Členské státy zajistí dostupnost technické pomoci pro vlastníky a nájemce budov, kteří si přejí instalovat dobíjecí body a zřizovat parkovací místa pro jízdní kola.

Pokud jde o obytné budovy, členské státy zváží, zda zavedou režimy podpory pro instalaci dobíjecích bodů, kabeláže nebo kabelovodů u parkovacích míst v souladu s počtem bateriových elektrických lehkých vozidel registrovaných na jejich území.

9. Členské státy zajistí soudržnost politik pro budovy, aktivní a zelenou mobilitu, klima, energetiku, biologickou rozmanitost a pro územní plánování.

10. Do 31. prosince 2025 zveřejní Komise pokyny pro požární bezpečnost na parkovištích.

Článek 15

Připravenost budov pro chytrá řešení

1. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, kterým se tato směrnice doplní o nepovinný společný systém Unie pro hodnocení připravenosti budov pro chytrá řešení. Toto hodnocení musí vycházet z posouzení schopností budovy nebo její ucelené části přizpůsobit svůj provoz potřebám uživatelů, zejména pokud jde o kvalitu vnitřního prostředí a sítě, a zlepšovat svou energetickou účinnost a snižovat celkovou náročnost.

V souladu s přílohou IV nepovinný společný systém Unie pro hodnocení připravenosti pro chytrá řešení stanoví:

- a) definici ukazatele připravenosti pro chytrá řešení a
- b) metodiku jeho výpočtu.

2. Komise do 30. června 2026 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o testování a uplatňování ukazatele připravenosti pro chytrá řešení založenou na dostupných výsledcích vnitrostátních testovacích fází a dalších relevantních projektů.

S přihlédnutím k výsledku této zprávy přijme Komise do 30. června 2027 akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, kterým se tato směrnice doplní o požadavek na použití společného systému Unie pro hodnocení připravenosti budov pro chytrá řešení v souladu s přílohou IV ve vztahu k jiným než obytným budovám s otopnými soustavami, klimatizačními systémy, kombinovanými systémy pro vytápění a větrání prostor nebo kombinovanými systémy pro klimatizaci a větrání prostor o jmenovitém výkonu vyšším než 290 kW.

3. Komise po konzultaci příslušných zúčastněných subjektů přijme prováděcí akt, který podrobně stanoví technické parametry pro účinné provádění systému uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, včetně harmonogramu nezávazné testovací fáze na vnitrostátní úrovni, a vyjasní doplňkový vztah tohoto systému k certifikátům energetické náročnosti uvedeným v článku 19.

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 3.

4. Za podmínky, že Komise přijala akt v přenesené pravomoci podle odstavce 2, přijme do 30. června 2027 prováděcí akt, kterým podrobně stanoví technické parametry pro účinné provádění systému uvedeného v odstavci 2 a ve vztahu k jiným než obytným budovám s otopnými soustavami, klimatizačními systémy, kombinovanými systémy pro vytápění a větrání prostor nebo kombinovanými systémy pro klimatizaci a větrání prostor o jmenovitém výkonu vyšším než 290 kW.

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 3.

Článek 16

Výměna údajů

1. Členské státy zajistí, aby vlastníci, nájemci a správci budov měli přímý přístup k údajům svých systémů budov. S jejich souhlasem se přístup nebo údaje poskytnou třetí straně s výhradou stávajících platných pravidel a dohod. Členské státy usnadňují plnou interoperabilitu služeb a výměny údajů v rámci Unie v souladu s odstavcem 5.

Pro účely této směrnice zahrnují údaje systémů budov alespoň všechny snadno dostupné údaje o energetické náročnosti prvků budov, o energetické náročnosti služeb týkajících se budov, o odhadované životnosti otopných soustav, jsou-li tyto údaje k dispozici, o systémech automatizace a kontroly budov, o měřicích a kontrolních zařízeních a o dobíjecích bodech pro elektromobilitu a musí být propojeny s digitálním deníkem budovy, je-li k dispozici.

2. Při stanovování pravidel pro správu a výměnu údajů členské státy, nebo pokud tak členský stát stanovil, určené příslušné orgány dodržují platné právo Unie s přihlédnutím k mezinárodním normám a formátu pro řízení výměny údajů. Pravidla pro přístup a případné poplatky nesmějí představovat pro třetí strany překážku ani diskriminaci v přístupu k údajům systémů budov.

3. Vlastníkovi, nájemci nebo správci budovy nejsou za přístup k jejich údajům nebo za žádost o zpřístupnění jejich údajů třetí straně účtovány žádné dodatečné náklady s výhradou stávajících platných pravidel a dohod. Členské státy odpovídají za stanovení příslušných poplatků za přístup k údajům pro jiné způsobilé strany, jako jsou finanční instituce, agregátoři, dodavatelé energie, poskytovatelé energetických služeb a národní statistické úřady nebo jiné vnitrostátní orgány odpovědné za rozvoj, tvorbu a šíření evropské statistiky. Členské státy nebo v příslušných případech určené příslušné orgány zajistí, aby poplatky účtované regulovanými subjekty, které poskytují datové služby, byly přiměřené a rádně odůvodněné. Členské státy podněcují sdílení relevantních údajů systémů budov.

4. Pravidla pro přístup k údajům a uchování údajů pro účely této směrnice musí být v souladu s příslušným právem Unie. Zpracování osobních údajů v rámci této směrnice se provádí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽³⁰⁾.

5. Do 31. prosince 2025 přijme Komise prováděcí akty, jimiž upřesní požadavky na interoperabilitu a nediskriminační a transparentní postupy pro přístup k údajům.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 33 odst. 2.

Komise vydá konzultační strategii, v níž vymezí cíle konzultace, cílové zúčastněné strany a konzultační činnosti pro vypracování prováděcích aktů.

Článek 17

Finanční pobídky, dovednosti a překážky trhu

1. Členské státy zajistí vhodné financování, podpurná opatření a další nástroje schopné řešit překážky trhu s cílem zabezpečit nezbytné investice identifikované v jejich vnitrostátním plánu renovace budov za účelem transformace svého fondu budov na budovy s nulovými emisemi do roku 2050.

2. Členské státy zajistí, aby žádosti a postupy pro veřejné financování byly jednoduché a optimalizované s cílem usnadnit přístup k financování, zejména domácnostem.

3. Členské státy posuzují, a je-li to vhodné, řeší překážky související s počátečními náklady na renovace.

4. Při navrhování režimů finanční podpory pro renovaci budov členské státy zváží, zda využijí parametry založené na příjmech.

⁽³⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

K financování specializovaných režimů a programů pro účely renovací zaměřených na snížení energetické náročnosti mohou členské státy využívat vnitrostátní fondy pro energetickou účinnost podle článku 30 směrnice (EU) 2023/1791, pokud byly zřízeny.

5. Členské státy přijmou vhodná regulační opatření k odstranění jiných než ekonomických překážek bránících renovaci budov. Pokud jde o budovy s více než jednou ucelenou částí, mohou tato opatření zahrnovat odstranění požadavků na jednomyslnost ve spoluvlastnických strukturách nebo umožnění toho, aby spoluvlastnické struktury byly přímými příjemci finanční podpory.

6. Členské státy využívají nákladově co nejefektivnějším způsobem vnitrostátní financování a financování dostupné na úrovni Unie, zejména Nástroj pro oživení a odolnost, Sociální fond pro klimatická opatření, Fond soudržnosti, InvestEU, výnosy z dražeb emisních povolenek podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽³¹⁾ a další zdroje veřejného financování. Tyto zdroje financování musí být využívány v souladu s plánem postupu dosažení fondu budov s nulovými emisemi do roku 2050.

7. Na podporu mobilizace investic členské státy prosazují účinné rozvíjení a využívání podpůrných finančních nástrojů, jako jsou úvěry na energetickou účinnost a hypotéky na renovace budov, smlouvy o energetických službách, finanční plány s průběžným splácením (typu „pay as you save“), daňové pobídky, například snížené daňové sazby vztahující se na renovační stavební práce a materiály, systémy financování z daní a z účtů, záruční fondy, fondy zaměřené na rozsáhlé renovace, fondy zaměřené na renovace s významnou minimální prahovou hodnotou cílených úspor energie a standardy hypotečního portfolia. Směřují investice do energeticky účinného veřejného fondu budov v souladu s pokyny Eurostatu k zaznamenávání smluv o energetických službách na účtech vládních institucí.

Členské státy mohou rovněž podporovat a zjednodušovat využívání partnerství veřejného a soukromého sektoru.

8. Členské státy zajistí, aby informace o dostupném financování a finančních nástrojích byly zpřístupňovány veřejnosti snadno přístupným a transparentním způsobem, a to i v digitální podobě.

9. Podpůrné financování a finanční nástroje mohou zahrnovat úvěry na renovace nebo záruční fondy pro renovace zaměřené na snížení energetické náročnosti, v příslušných případech i v kombinaci s relevantními programy Unie.

10. Do 29. května 2025 přijme Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, kterým doplní tuto směrnici zřízením komplexního portfoliového rámce pro dobrovolné využívání finančními institucemi, který bude podporovat věřitele při cílení a zvyšování objemu úvěrů poskytovaných v souladu s ambicemi Unie v oblasti dekarbonizace a relevantními cíli v oblasti energetiky, s cílem účinně podpořit finanční instituce v tom, aby zvýšily objem prostředků poskytovaných na renovace zaměřené na snížení energetické náročnosti. Opatření stanovená v komplexním portfoliovém rámci musí pokrývat zvýšení objemu úvěrů na energetické renovace a zahrnovat navrhované záruky na ochranu zranitelných domácností prostřednictvím řešení v oblasti kombinovaného financování. V uvedeném rámci se popíší osvědčené postupy, které mají věřitele motivovat k tomu, aby ve svých portfoliích identifikovali energeticky nejnáročnější budovy a aby v souvislosti s nimi přijali vhodná opatření.

11. Členské státy usnadňují agregaci projektů, aby umožnily přístup investorů a souborná řešení pro potenciální klienty.

Členské státy přijmou opatření, která podporují úvěrové produkty v oblasti energetické účinnosti pro účely renovace budov, jako jsou zelené hypotéky a zelené úvěry, zajištěné i nezajištěné, a zajistí, aby je finanční instituce nabízely široce a nediskriminačně a aby byly pro spotřebitele viditelné a přístupné. Členské státy zajistí, aby banky a další finanční instituce a investoři dostávali informace o možnostech účasti na financování snížení energetické náročnosti budov.

12. Členské státy zavedou opatření a financování na podporu vzdělávání a odborné přípravy s cílem zajistit dostatečný počet pracovníků s vhodnou úrovní dovedností odpovídajících potřebám v sektoru budov, přičemž se zaměří zejména na malé a střední podniky včetně mikropodniků. Přístup k těmto opatřením a financování mohou usnadňovat jednotná kontaktní místa zřízená podle článku 18.

⁽³¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

13. Komise je ve vhodných případech a na žádost členských států nápomocna při sestavování vnitrostátních nebo regionálních programů finanční podpory zaměřených na snížení energetické náročnosti budov, zejména stávajících budov, a to i tím, že podporuje výměnu osvědčených postupů mezi odpovědnými celostátními nebo regionálními orgány či subjekty. Členské státy zajistí, aby byly tyto programy vypracovány tak, aby byly přístupné organizacím s omezenějšími administrativními, finančními a organizačními kapacitami.

14. Členské státy s náležitým ohledem na zranitelné domácnosti zajistí provázanost svých finančních opatření v oblasti snižování energetické náročnosti a snižování emisí skleníkových plynů při renovacích budov se zamýšlenými nebo již dosaženými úsporami energie a zlepšeními stanovenými podle jednoho či více z těchto kritérií:

- a) energetická náročnost zařízení či materiálu použitých k renovaci a související snižování emisí skleníkových plynů; v tomto případě mají být zařízení či materiál použité k renovaci instalovány osobami s příslušnou úrovní certifikace či kvalifikace a musí splňovat alespoň minimální požadavky na energetickou náročnost budov prvků budov nebo vyšší referenční hodnoty pro sníženou energetickou náročnost;
- b) standardní hodnoty výpočtu úspor energie a snížení emisí skleníkových plynů v budovách;
- c) zlepšení dosažené takovou renovací porovnáním certifikátů energetické náročnosti vydaných před renovací a po ní;
- d) výsledky energetického auditu;
- e) výsledky jiné relevantní, transparentní a přiměřené metody, která prokazuje snížení energetické náročnosti, například porovnáním spotřeby energie před renovací a po ní pomocí měřicích systémů, pokud tato metoda splňuje požadavky stanovené v příloze I.

15. Od 1. ledna 2025 členské státy nesmějí poskytovat finanční pobídky na instalaci samostatných kotlů na fosilní paliva, s výjimkou kotlů vybraných pro investice před rokem 2025 v souladu s nařízením (EU) 2021/241, s čl. 7 odst. 1 písm. h) bodem i) třetí odrážkou nařízení (EU) 2021/1058 a s článkem 73 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2115 ⁽³²⁾.

16. Členské státy podněcují rozsáhlé a postupné rozsáhlé renovace prostřednictvím vyšší finanční, daňové, administrativní a technické podpory. Pokud není přeměna budovy na budovu s nulovými emisemi technicky či ekonomicky proveditelná, považuje se za rozsáhlou renovaci pro účely tohoto odstavce renovace, jejímž výsledkem je alespoň 60 % snížení spotřeby primární energie. Členské státy podněcují rozsáhlé programy, které se zabývají vysokým počtem budov, zejména energeticky nejnáročnějšími budovami, například prostřednictvím oblastních integrovaných programů renovací, a které vedou k celkovému snížení spotřeby primární energie alespoň o 30 %, poskytováním vyšší finanční, daňové, administrativní a technické podpory v závislosti na dosažené úrovni náročnosti.

17. Aniž jsou dotčeny jejich vnitrostátní hospodářské a sociální politiky a jejich právní režimy upravující majetkové poměry, členské státy řeší problém vystěhování zranitelných domácností v důsledku nepřiměřeného zvýšení nájemného po energetické renovaci jejich obytné budovy nebo bytové jednotky.

18. Finanční pobídky se v souladu s článkem 24 směrnice (EU) 2023/1791 přednostně zaměřují na zranitelné domácnosti, osoby postižené energetickou chudobou a osoby žijící v sociálním bydlení.

⁽³²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2115 ze dne 2. prosince 2021, kterým se stanoví pravidla podpory pro strategické plány, jež mají být vypracovány členskými státy v rámci společné zemědělské politiky (strategické plány SZP) a financovány Evropským zemědělským záručním fondem (EZZF) a Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova (EZFRV), a kterým se zrušují nařízení (EU) č. 1305/2013 a (EU) č. 1307/2013 (Úř. věst. L 435, 6.12.2021, s. 1).

19. Při poskytování finančních pobídek, jež jsou určeny vlastníkům budov nebo jejich ucelených částí na renovaci pronajímaných budov nebo jejich ucelených částí, členské státy usilují o to, aby z nich měli prospěch vlastníci i nájemci. Členské státy zavedou účinné záruky na ochranu zejména zranitelných domácností, a to i poskytováním podpory nájemného nebo stanovením stropů pro zvýšení nájemného, a mohou podněcovat finanční systémy, které řeší počáteční náklady na renovace, jako jsou systémy financování z účtů, finanční plány s průběžným splácením (typu „pay as you save“) nebo smlouvy o energetických službách, jak je uvedeno v čl. 2 bodě 33 a článku 29 směrnice (EU) 2023/1791.

Článek 18

Jednotná kontaktní místa pro energetickou náročnost budov

1. Členské státy ve spolupráci s příslušnými orgány a ve vhodných případech se zúčastněnými stranami z řad soukromého sektoru zajistí zřízení a fungování zařízení technické pomoci, a to i prostřednictvím inkluzivních jednotných kontaktních míst pro energetickou náročnost budov, zaměřených na všechny subjekty zapojené do renovací budov, mimo jiné na vlastníky bytů a domů a správní, finanční a hospodářské subjekty, jako jsou malé a střední podniky včetně mikropodniků.

Členské státy zajistí, aby na celém jejich území byla k dispozici zařízení technické pomoci, zřízením alespoň jednoho kontaktního místa:

- a) na 80 000 obyvatel;
- b) na každý region;
- c) v oblastech, kde je průměrné stáří fondu budov vyšší než celostátní průměr;
- d) v oblastech, kde členské státy hodlají provádět oblastní integrované programy renovací, nebo
- e) v místě, na které se lze dostat za méně než 90 minut průměrné doby cestování na základě dopravních prostředků dostupných v místě.

Členské státy mohou určit jednotná kontaktní místa zřízená podle čl. 22 odst. 3 písm. a) směrnice (EU) 2023/1791 jako jednotná kontaktní místa pro účely tohoto článku.

Komise poskytne obecné pokyny pro vytvoření těchto jednotných kontaktních míst v souladu s čl. 22 odst. 6 směrnice (EU) 2023/1791.

2. Zařízení technické pomoci zřízená podle odstavce 1:

- a) poskytují domácnostem, malým a středním podnikům včetně mikropodniků a veřejným subjektům optimalizované informace o technických a finančních možnostech a řešeních;
- b) poskytují komplexní podporu všem domácnostem se zvláštním důrazem na domácnosti postižené energetickou chudobou a na energeticky nejnáročnější budovy, jakož i akreditovaným společnostem a osobám zajišťujícím dodatečnou instalaci, které poskytují modernizační služby přizpůsobené různým typům bydlení a zeměpisnému rozsahu, a poskytují podporu pokrývající různé fáze projektu dodatečné instalace.

3. Jednotná kontaktní místa zřízená podle odstavce 1:

- a) poskytují nezávislé poradenství o energetické náročnosti budov a mohou se zapojit do oblastních integrovaných programů renovací;
- b) nabízejí specializované služby zranitelným domácnostem, osobám postiženým energetickou chudobou a osobám v nízkopříjmových domácnostech.

Článek 19

Certifikáty energetické náročnosti

1. Členské státy stanoví nezbytná opatření pro zavedení systému certifikace energetické náročnosti budov.

Certifikát energetické náročnosti musí obsahovat energetickou náročnost budovy vyjádřenou číselným ukazatelem spotřeby primární energie v kWh/(m².r) a referenční hodnoty, jako jsou minimální požadavky na energetickou náročnost, minimální normy energetické náročnosti, požadavky na budovy s téměř nulovou spotřebou energie a požadavky na budovy s nulovými emisemi, a umožňovat tak vlastníkům nebo nájemcům budovy nebo ucelené části budovy porovnání a posouzení její energetické náročnosti.

2. Nejpozději 29. května 2026 se certifikát energetické náročnosti vyhotovuje v souladu se vzorem stanoveným v příloze V. Uvádí třídu energetické náročnosti budovy na uzavřené stupnici používající výhradně písmena od A do G. Písmeno A odpovídá budovám s nulovými emisemi a písmeno G odpovídá energeticky zcela nejnáročnějším budovám ve vnitrostátním fondu budov v době zavedení stupnice. Členské státy, které již k 29. květnu 2026 označují budovy s nulovými emisemi jako třídu „A0“, mohou místo třídy A nadále používat toto označení. Členské státy zajistí vhodné rozdělení ukazatelů energetické náročnosti mezi zbývající třídy energetické náročnosti (B až F nebo, je-li používána třída A0, A až F).

Členské státy mohou definovat třídu energetické náročnosti A+ odpovídající budovám, jejichž maximální prahová hodnota pro spotřebu energie je nejméně o 20 % nižší než maximální prahová hodnota pro budovy s nulovými emisemi a které ročně vyrábějí více energie z obnovitelných zdrojů na místě, než je jejich celková roční poptávka po primární energii. U stávajících budov renovovaných na úroveň třídy A+ členské státy zajistí, aby byl v certifikátu energetické náročnosti budovy odhadnut a zveřejněn potenciál globálního oteplení během životního cyklu.

Členské státy, které změnilly stupnice svých tříd energetické náročnosti k 1. lednu 2019 nebo později a před 28. květnem 2024, mohou změnu stupnice svých tříd energetické náročnosti odložit do 31. prosince 2029.

3. Členské státy zajišťují společnou vizuální identitu certifikátů energetické náročnosti na svém území.

4. Členské státy zajišťují kvalitu, spolehlivost a cenovou dostupnost certifikátů energetické náročnosti.

Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby byly certifikáty energetické náročnosti cenově dostupné, a zváží, zda poskytnou finanční podporu zranitelným domácnostem.

Členské státy zajistí, aby certifikáty energetické náročnosti vydávali v souladu s čl. 20 odst. 1 nezávislí odborníci na základě návštěvy na místě, která může být ve vhodných případech provedena virtuálními prostředky s využitím virtuálních prohlídek. Certifikáty energetické náročnosti musí být jasné a snadno srozumitelné, být k dispozici ve strojově čitelném formátu a být v souladu se vzorem stanoveným v příloze V.

5. Certifikát energetické náročnosti obsahuje doporučení na nákladově efektivní snížení energetické náročnosti a provozních emisí skleníkových plynů budovy nebo ucelené části budovy a zlepšení kvality jejich vnitřního prostředí, pokud již budova nebo ucelená část budovy nesplňuje alespoň třídu energetické náročnosti A.

Doporučení obsažená v certifikátu energetické náročnosti zahrnují:

a) opatření přijatá v souvislosti s větší renovací obvodového pláště budovy nebo technického systému nebo systémů budovy a

b) opatření přijatá v souvislosti s jednotlivými prvky budov nezávisle na větší renovaci obvodového pláště budovy nebo technického systému nebo systémů budovy.

6. Pokud členské státy stanoví, že pas pro renovaci budovy má být vypracován a vydán společně s certifikátem energetické náročnosti podle čl. 12 odst. 3, nahrazuje pas pro renovaci budovy doporučení podle odstavce 5 tohoto článku.

7. Doporučení obsažená v certifikátu energetické náročnosti musí být pro konkrétní budovu technicky proveditelná a uvádět odhad úspor energie a snížení provozních emisí skleníkových plynů. Mohou udávat odhad rozsahu období návratnosti nebo nákladů a výnosů po dobu jejího ekonomického životního cyklu a informace o dostupných finančních pobídkách, správních a technické pomoci a finančních přínosech, které jsou obecně spojeny s dosažením referenčních hodnot.

8. Doporučení zahrnují posouzení toho, zda lze otopné soustavy, ventilační systémy, klimatizační systémy a systémy pro přípravu teplé vody pro domácnosti přizpůsobit tak, aby fungovaly při účinnějším nastavení teploty, jako v případě nízkoteplotních zářičů pro teplovodní otopné soustavy, včetně požadovaného návrhu tepelného výkonu a požadavků na teplotu a průtok.

9. Doporučení zahrnují posouzení zbývajících životnosti otopné soustavy nebo klimatizačního systému. V relevantních případech jsou v doporučeních uvedeny možné alternativy pro výměnu otopné soustavy nebo klimatizačního systému v souladu s cíli v oblasti klimatu pro roky 2030 a 2050 a s přihlédnutím k místním okolnostem a okolnostem souvisejícím s danou soustavou nebo systémem.

10. Certifikát energetické náročnosti poskytuje údaje o tom, kde může vlastník nebo nájemce budovy nebo ucelené části budovy získat podrobnější informace, včetně nákladové účinnosti doporučení uvedených v certifikátu energetické náročnosti. Posouzení nákladové efektivnosti musí být založeno na souboru standardních podmínek, jako je posouzení úspor energie a základních cen energie a předběžný odhad nákladů. Certifikát dále obsahuje informace o krocích, které je nutné podniknout k provedení doporučení, kontaktní údaje relevantních jednotných kontaktních míst a v relevantních případech informace o možnostech finanční podpory. Majiteli nebo nájemci budovy nebo ucelené části budovy mohou být poskytnuty i další informace o souvisejících tématech, jako jsou energetické audity nebo pobídky finanční či jiné povahy a možnosti financování, nebo poradenství o tom, jak zvýšit klimatickou odolnost budovy.

11. Certifikace ucelených částí budov může být založena na:

- a) společné certifikaci celé budovy, nebo
- b) posouzení jiné srovnatelné ucelené části budovy s totožnými energetickými charakteristikami ve stejné budově.

12. Certifikace rodinných domů může být založena na posouzení jiné srovnatelné budovy podobné konstrukce a velikosti a s podobnými vlastnostmi skutečné energetické náročnosti, pokud tuto srovnatelnost může zaručit odborník, který certifikát energetické náročnosti vydává.

13. Platnost certifikátu energetické náročnosti nesmí překročit deset let. Členské státy zajistí, aby v případě, že byl budově vydán certifikát energetické náročnosti pod úrovní C, byli vlastníci budov pozváni do jednotného kontaktního místa za účelem obdržení poradenství v oblasti renovací v tom z následujících okamžiků, který nastane dříve:

- a) bezprostředně po skončení platnosti certifikátu energetické náročnosti budovy, nebo
- b) pět let po vydání certifikátu energetické náročnosti.

14. Členské státy stanoví zjednodušené postupy pro aktualizaci certifikátu energetické náročnosti, pokud se modernizují pouze jednotlivé prvky pomocí jednotlivých nebo samostatných opatření.

Členské státy stanoví zjednodušené postupy pro aktualizaci dostupného certifikátu energetické náročnosti, pokud se zavádějí opatření uvedená v pasu pro renovaci budovy nebo pokud se používají digitální dvojče budovy, jiné certifikované metody nebo údaje z certifikovaných nástrojů určujících energetickou náročnost budovy.

Článek 20

Vydávání certifikátů energetické náročnosti

1. Členské státy zajistí, aby byl digitální certifikát energetické náročnosti vydán pro:

- a) budovy nebo ucelené části budov při výstavbě, po větší renovaci, při prodeji nebo pronájmu novému nájemci nebo při obnovení nájemní smlouvy;
- b) stávající budovy, které vlastní nebo užívají veřejné subjekty.

Požadavek na vydání certifikátu energetické náročnosti se nepoužije, je-li pro dotčenou budovu nebo ucelenou část budovy k dispozici platný certifikát vydaný podle směrnice 2010/31/EU nebo podle této směrnice.

Členské státy zajistí, aby byla na žádost vydána tištěná verze certifikátu energetické náročnosti.

2. Členské státy vyžadují, aby při výstavbě, po větší renovaci, při prodeji nebo při pronájmu budov nebo ucelených částí budov nebo při obnovení nájemní smlouvy týkající se budov a ucelených částí budov byl certifikát energetické náročnosti předložen potenciálnímu nájemci nebo kupujícímu a předán kupujícímu nebo nájemci.

3. Dochází-li k prodeji či pronájmu budovy před její výstavbou nebo větší renovací, mohou členské státy odchylně od odstavců 1 a 2 požadovat, aby prodávající předložil posouzení budoucí energetické náročnosti této budovy; v takovém případě se certifikát energetické náročnosti vydá nejpozději bezprostředně dokončení výstavby nebo renovace dané budovy, a musí odrážet skutečný stav.

4. Členské státy vyžadují, aby budovy nebo ucelené části budov, které jsou nabízeny k prodeji nebo pronájmu, měly certifikát energetické náročnosti a aby ukazatel energetické náročnosti a třída energetické náročnosti v něm obsažené byly uvedeny v online i offline reklamách, včetně reklam na internetových portálech pro vyhledávání nemovitostí.

Členské státy provádějí namátkové nebo jiné kontroly, aby zajistily dodržování těchto požadavků.

5. Tento článek se provádí v souladu s platnými vnitrostátními pravidly týkajícími se spoluvlastnictví či společného vlastnictví.

6. Členské státy mohou z působnosti odstavců 1, 2, 4 a 5 tohoto článku vyjmout kategorie budov uvedené v čl. 5 odst. 3 písm. b), c) a e). Členské státy, které se rozhodnou vyjmout z působnosti tohoto článku do 28. května 2024 obytné budovy, které jsou užívány nebo určeny k užívání buď kratšímu než čtyři měsíce v roce, nebo alternativně po omezenou část roku a jejichž odhadovaná spotřeba energie je nižší než 25 % spotřeby, k níž by došlo při celoročním užívání, tak mohou činit i nadále.

7. O možných účincích certifikátů energetické náročnosti v případném soudním řízení se rozhoduje v souladu s vnitrostátními pravidly.

8. Členské státy zajistí, aby byly všechny vydané certifikáty energetické náročnosti nahrány do databáze energetické náročnosti budov uvedené v článku 22. Nahrává se úplný certifikát energetické náročnosti, včetně všech nezbytných údajů pro výpočet energetické náročnosti budovy.

Článek 21

Vystavení certifikátů energetické náročnosti

1. Členské státy přijmou opatření k tomu, aby tam, kde budovu, pro kterou byl vydán certifikát energetické náročnosti podle čl. 20 odst. 1, užívají veřejné subjekty a často ji navštěvuje veřejnost, byl certifikát energetické náročnosti vystaven na nápadném místě dobře viditelném pro veřejnost.

2. Členské státy vyžadují, aby v jiné než obytné budově, pro kterou byl vydán certifikát energetické náročnosti podle čl. 20 odst. 1, byl certifikát energetické náročnosti vystaven na nápadném a dobře viditelném místě.

3. Odstavce 1 a 2 nezakládají povinnost vystavit doporučení obsažená v certifikátu energetické náročnosti.

Článek 22

Databáze energetické náročnosti budov

1. Každý členský stát zřídí vnitrostátní databázi energetické náročnosti budov, jež umožňuje shromažďovat údaje o energetické náročnosti jednotlivých budov a o celkové energetické náročnosti vnitrostátního fondu budov. Tyto databáze mohou sestávat ze skupiny navzájem propojených databází.

Databáze umožňuje shromažďovat ze všech relevantních zdrojů údaje týkající se certifikátů energetické náročnosti, inspekci, pasů pro renovaci budov, ukazatele připravenosti pro chytrá řešení a vypočtené nebo změřené spotřeby energie zahrnutých budov. Za účelem naplnění této databáze lze shromažďovat i údaje o typech budov. Lze rovněž shromažďovat a uchovávat údaje o provozních i obsažených emisích budov a o celkovém potenciálu globálního oteplování během životního cyklu.

2. Agregovaná a anonymizovaná data o fondu budov se zveřejňují v souladu s unijními a vnitrostátními pravidly pro ochranu údajů. Oložená data musí být strojově čitelná a přístupná prostřednictvím vhodného digitálního rozhraní. Členské státy zajistí snadný a bezplatný přístup k úplnému certifikátu energetické náročnosti pro vlastníky, nájemce a správce budov a pro finanční instituce, pokud jde o budovy v jejich investičním a úvěrovém portfoliu, a s povolením vlastníka rovněž pro nezávislé odborníky. U budov nabízených k pronájmu nebo prodeji zajistí členské státy přístup k úplnému certifikátu energetické náročnosti pro potenciální nájemce nebo kupující, které k tomu vlastník budovy oprávní.

3. Členské státy zajistí, aby místní orgány měly přístup k relevantním údajům o energetické náročnosti budov na svém území, které jsou nezbytné pro usnadnění vypracování plánů vytápění a chlazení, a aby zahrnovaly operační geografické informační systémy a související databáze v souladu s nařízením (EU) 2016/679. Členské státy podpoří místní orgány při získávání nezbytných zdrojů pro správu údajů a informací.

4. Členské státy zveřejní informace o podílu budov ve vnitrostátním fondu budov, na něž se vztahují certifikáty energetické náročnosti, a agregované nebo anonymizované údaje o energetické náročnosti, včetně spotřeby energie, a je-li k dispozici, i potenciálu globálního oteplování během životního cyklu zahrnutých budov. Veřejné informace se aktualizují nejméně dvakrát ročně. Členské státy na žádost zpřístupní anonymizované nebo agregované informace veřejnosti a výzkumným institucím, jako jsou národní statistické úřady.

5. Alespoň jednou ročně členské státy zajistí předání informací obsažených ve vnitrostátní databázi středisku EU pro sledování fondu budov. Členské státy mohou tyto informace předávat častěji.

6. Komise přijme prováděcí akty, kterými zavede společné vzory pro předávání informací středisku EU pro sledování fondu budov. První z těchto prováděcích aktů se přijme do 30. června 2025.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 3.

7. Za účelem zajištění soudržnosti a konzistentnosti informací členské státy zajistí, aby vnitrostátní databáze energetické náročnosti budov byla interoperabilní a propojena s jinými správními databázemi obsahujícími informace o budovách, jako jsou vnitrostátní katastr budov nebo katastr nemovitostí a digitální deníky budov.

Článek 23

Inspekce

1. Členské státy stanoví opatření potřebná k zajištění pravidelných inspekci přístupných částí otopných soustav, ventilačních systémů a klimatizačních systémů, včetně jejich kombinací, o jmenovitém výkonu vyšším než 70 kW. Jmenovitý výkon systému (soustavy) vychází ze součtu jmenovitého výkonu zdrojů tepla a zdrojů chladu.

2. Členské státy mohou zavést samostatné systémy pro inspekce obytných a jiných než obytných systémů (soustav).

3. Členské státy mohou stanovit různou četnost inspekci v závislosti na typu a jmenovitém výkonu systému (soustavy), přičemž zohlední náklady na inspekci systému (soustavy) a odhadované úspory nákladů na energie, které mohou z inspekce vyplynout. Inspekce systémů (soustav) se provádějí nejméně jednou za pět let. U systémů (soustav) se zdrojem o jmenovitém výkonu vyšším než 290 kW se inspekce provádějí nejméně jednou za tři roky.

4. Inspekce zahrnuje posouzení zdroje nebo zdrojů, oběhových čerpadel a ve vhodných případech součástí ventilačních systémů, systémů pro rozvod vzduchu a vody, hydraulických vyrovnávacích systémů a řídicích systémů. Členské státy mohou do systémů inspekci zahrnout jakékoli další systémy budov uvedené v příloze I.

Součástí inspekce je posouzení účinnosti a dimenzování zdroje nebo zdrojů tepla a chladu a jeho (jejich) hlavních prvků vzhledem k požadavkům na budovu a zohlednění schopnosti soustavy (systému) optimalizovat výkon v typických či průměrných provozních podmínkách za použití dostupných energeticky úsporných technologií a v měnících se podmínkách vyplývajících z rozličných použití. V rámci inspekce se v příslušných případech posoudí, zda je proveditelné, aby systém (soustava) fungoval(a) s odlišným a účinnějším nastavením teploty, například při nízké teplotě u teplovodních otopných soustav, a to i prostřednictvím návrhu tepelného výkonu a požadavků na teplotu a průtok, při zajištění bezpečného provozu tohoto systému (této soustavy). Inspekce zahrnuje základní posouzení proveditelnosti snížení využívání fosilních paliv na místě, například integrací energie z obnovitelných zdrojů, změnou zdroje energie nebo výměnou či úpravou stávajících systémů, je-li to relevantní.

Je-li instalován ventilační systém, posoudí se rovněž jeho dimenzování a jeho schopnost optimalizovat výkon za typických nebo průměrných provozních podmínek relevantních pro konkrétní a stávající způsob využití budovy.

Pokud nejsou v soustavě (systému) nebo v požadavcích na budovu po inspekci provedené v souladu s tímto článkem provedeny žádné změny, mohou se členské státy rozhodnout, že nebudou vyžadovat opakované posouzení dimenzování hlavních prvků nebo posouzení provozu za odlišných teplot.

5. Na technické systémy budov, na něž se výslovně vztahuje dohodnuté kritérium energetické náročnosti nebo smluvní ujednání o dohodnuté míře zvýšení energetické účinnosti, jako jsou smlouvy o energetických službách, nebo které provozuje provozovatel služby či sítě, a které jsou tudíž předmětem systémových opatření pro sledování výkonu, se nevztahují požadavky stanovené v odstavci 1 za podmínky, že je celkový dopad takového přístupu rovnocenný dopadu opatření podle odstavce 1.

6. Za podmínky, že je celkový dopad rovnocenný dopadu opatření podle odstavce 1, si mohou členské státy zvolit, že přijmou alternativní opatření, například finanční podporu nebo poskytování poradenství uživatelům o výměně zdrojů, dalších změnách soustavy (systému) a alternativních řešeních pro posouzení výkonu, účinnosti a vhodného dimenzování těchto soustav (systémů).

Před uplatněním alternativních opatření uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce předloží každý členský stát Komisi zprávu, v níž doloží, že dopad takových opatření je rovnocenný dopadu opatření podle odstavce 1, a to i pokud jde o úspory energie a emise skleníkových plynů.

7. Na budovy, které splňují požadavky uvedené v čl. 13 odst. 10 nebo 11, se nevztahují požadavky stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

8. Členské státy zavedou systémy inspekcí nebo alternativní opatření, například digitální nástroje a kontrolní seznamy, s cílem osvědčit, že dodané stavební a renovační práce splňují navrženou energetickou náročnost a jsou v souladu s minimálními požadavky na energetickou náročnost stanovenými ve stavebních nebo rovnocenných předpisech.

9. Členské státy zahrnou jako přílohu k vnitrostátnímu plánu renovace budov uvedenému v článku 3 souhrnnou analýzu systémů inspekcí a jejich výsledků. Členské státy, které se rozhodly pro alternativní opatření uvedená v odstavci 6 tohoto článku, zahrnou jejich souhrnnou analýzu a výsledky.

Článek 24

Zprávy o inspekcích otopných soustav, ventilačních systémů a klimatizačních systémů

1. Po každé inspekci otopné soustavy, ventilačního systému nebo klimatizačního systému se vydává inspekční zpráva. Inspekční zpráva obsahuje výsledky inspekce provedené podle článku 23 a doporučení týkající se nákladově efektivního zlepšení energetické náročnosti soustavy či systému, u nichž byla inspekce provedena.

Tato doporučení mohou být založena na srovnání energetické náročnosti soustavy či systému, u něhož byla provedena inspekce, s energetickou náročností nejlepšího dostupného proveditelného systému využívajícího energeticky úsporné technologie a soustavy či systému podobného typu, jejichž všechny příslušné prvky dosahují úrovně energetické náročnosti, již vyžaduje platné právo. Doporučení zahrnují případné výsledky základního posouzení proveditelnosti snížení používání fosilních paliv na místě.

V inspekční zprávě se uvedou všechny bezpečnostní problémy zjištěné během inspekce. Autor zprávy však není považován za odpovědného v souvislosti se zjištěním nebo uvedením jakýchkoli takových bezpečnostních problémů.

2. Inspekční zpráva se předá vlastníku či nájemci budovy.
3. Inspekční zpráva se nahraje do vnitrostátní databáze energetické náročnosti budov podle článku 22.

Článek 25

Nezávislí odborníci

1. Členské státy zajistí, aby certifikace energetické náročnosti budovy, vypracování pasů pro renovaci budov, posuzování připravenosti pro chytrá řešení a inspekci otopných soustav, ventilačních systémů a klimatizačních systémů prováděli nezávislým způsobem kvalifikovaní nebo certifikovaní odborníci působící jako osoby samostatně výdělečně činné nebo jako zaměstnanci veřejných subjektů nebo soukromých podniků.

Odborníci musí být certifikováni v souladu s článkem 28 směrnice (EU) 2023/1791 s ohledem na jejich způsobilost.

2. Členské státy zpřístupní veřejnosti informace o odborné přípravě a o certifikacích. Členské státy zajistí, aby byly veřejnosti zpřístupněny buď pravidelně aktualizované seznamy kvalifikovaných nebo certifikovaných odborníků, nebo pravidelně aktualizované seznamy certifikovaných společností poskytujících služby takovýchto odborníků.

Článek 26

Certifikace stavebních odborníků

1. Členské státy zajistí vhodnou úroveň způsobilosti stavebních odborníků provádějících integrované renovační práce v souladu s článkem 3 a přílohou II této směrnice a s článkem 28 směrnice (EU) 2023/1791.
2. Je-li to vhodné a proveditelné, členské státy zajistí, aby existovaly systémy certifikace nebo rovnocenné kvalifikační systémy pro poskytovatele integrovaných renovačních prací, pokud se na ně nevztahuje čl. 18 odst. 3 směrnice (EU) 2018/2001 ani článek 28 směrnice (EU) 2023/1791.

Článek 27

Nezávislý kontrolní systém

1. Členské státy zajistí, aby byly v souladu s přílohou VI zavedeny nezávislé kontrolní systémy certifikátů energetické náročnosti a aby byly zavedeny nezávislé kontrolní systémy pasů pro renovaci budov, ukazatelů připravenosti pro chytrá řešení a zpráv o inspekci otopných soustav, ventilačních systémů a klimatizačních systémů. Členské státy mohou zavést oddělené systémy pro kontrolu certifikátů energetické náročnosti, pasů pro renovaci budov, ukazatelů připravenosti pro chytrá řešení a zpráv o inspekci otopných soustav, ventilačních systémů a klimatizačních systémů.

2. Členské státy mohou přenést odpovědnost za provádění nezávislých kontrolních systémů.

Pokud se tak členské státy rozhodnou, zajistí, aby nezávislé kontrolní systémy byly prováděny v souladu s přílohou VI.

3. Členské státy vyžadují, aby certifikáty energetické náročnosti, pasy pro renovaci budov, ukazatele připravenosti pro chytrá řešení a inspekční zprávy uvedené v odstavci 1 byly na požádání zpřístupněny příslušným orgánům nebo subjektům.

Článek 28

Přezkum

Komise, které je nápomocen výbor uvedený v článku 33, přezkoumá do 31. prosince 2028 tuto směrnici z hlediska zkušeností získaných během jejího uplatňování a z hlediska dosaženého pokroku, a v případě potřeby předloží návrhy.

V rámci tohoto přezkumu Komise posoudí, zda uplatňování této směrnice v kombinaci s dalšími legislativními nástroji, jež řeší energetickou náročnost budov a emise skleníkových plynů z nich, zejména prostřednictvím stanovení ceny uhlíku, přináší dostatečný pokrok k dosažení plně dekarbonizovaného fondu budov s nulovými emisemi do roku 2050, nebo zda je třeba zavést další závazná opatření na úrovni Unie, zejména povinné minimální normy energetické náročnosti pro celý fond budov, a to i za účelem zajištění dosažení hodnot pro roky 2030 a 2035 stanovených v čl. 9 odst. 2. Komise rovněž posoudí vnitrostátní plány, a zejména plánované mezní hodnoty pro potenciál globálního oteplování během životního cyklu nových budov podle čl. 7 odst. 4, a zváží, zda jsou třeba dodatečná opatření na podporu udržitelného zastavěného prostředí. Komise rovněž posoudí, jak by členské státy mohly v politice Unie v oblasti budov a energetické účinnosti uplatňovat integrované přístupy na úrovni oblastí či sousedství a zároveň zajistit, aby každá budova splňovala minimální požadavky energetické náročnosti, například prostřednictvím integrovaných renovačních programů a plánů celkových renovací zahrnujících namísto jednotlivých budov vícero budov v určitém prostorovém kontextu. Komise rovněž posoudí, zda by pro účely přílohy I byly vhodnější alternativní ukazatele, jako jsou konečná spotřeba energie a energetické potřeby.

Článek 29

Informace

1. Členské státy připravují a provádějí informační a osvětové kampaně. Přijmou nezbytná opatření k informování vlastníků a nájemců budov nebo ucelených částí budov a všech relevantních účastníků trhu, včetně místních a regionálních orgánů a energetických společností, o různých metodách a praktických postupech ke snižování energetické náročnosti. Členské státy zejména přijmou nezbytná opatření k poskytování individualizovaných informací zranitelným domácnostem. Tyto informace se rovněž zpřístupňují místním orgánům a organizacím občanské společnosti.

2. Členské státy zejména poskytují vlastníkům nebo nájemcům budov informace o certifikátech energetické náročnosti, včetně jejich účelu a cílů, o nákladově efektivních opatřeních a ve vhodných případech o finančních nástrojích pro účely snížení energetické náročnosti budovy a o výměně kotlů na fosilní paliva udržitelnějšími alternativami. Členské státy poskytují tyto informace prostřednictvím přístupných a transparentních nástrojů pro poradenství, jako jsou poradenství v oblasti renovací a jednotná kontaktní místa zřízená podle článku 18, přičemž zvláštní pozornost věnují zranitelným domácnostem.

Komise je členským státům na jejich žádost nápomocna při vedení informačních kampaní pro účely odstavce 1 a prvního pododstavce tohoto odstavce, které mohou být předmětem programů Unie.

3. Členské státy zajistí dostupnost pokynů a odborné přípravy pro subjekty odpovědné za provádění této směrnice, včetně nedostatečně zastoupených skupin. Tyto pokyny a odborná příprava se zaměřují na význam snižování energetické náročnosti a umožňují úvahy o optimální kombinaci zlepšení v oblasti energetické účinnosti, o snižování emisí skleníkových plynů, o využívání energie z obnovitelných zdrojů a využívání dálkového vytápění a chlazení při plánování, projektování, výstavbě a renovaci průmyslových či obytných oblastí. Tyto pokyny a odborná příprava mohou rovněž řešit strukturální zlepšení, přizpůsobování se změně klimatu, požární bezpečnost, rizika spojená s intenzivní seismickou aktivitou, odstraňování nebezpečných látek včetně azbestu, emise látek znečišťujících ovzduší (včetně jemných částic), kvalitu vnitřního prostředí a přístupnost pro osoby se zdravotním postižením. Členské státy usilují o zavedení opatření na podporu odborné přípravy místních a regionálních orgánů, společností pro obnovitelné zdroje a dalších relevantních subjektů, jako jsou občanské iniciativy v oblasti renovací, s cílem prosazovat cíle této směrnice.

4. Komise průběžně zlepšuje své informační služby, zejména internetové stránky, jež byly vytvořeny jakožto evropský portál pro energetickou účinnost v budovách určených občanům, odborníkům a orgánům, aby tak členským státům napomohla v jejich úsilí v oblasti informovanosti a osvěty. Informace uvedené na těchto internetových stránkách by mohly zahrnovat odkazy na příslušné právo Unie i na příslušná celostátní, regionální a místní pravidla, odkazy na internetové stránky EUROPA obsahující národní akční plány energetické účinnosti, odkazy na dostupné finanční nástroje, jakož i příklady osvědčených postupů na celostátní, regionální a místní úrovni, a to i pokud jde o jednotná kontaktní místa

zřízená podle článku 18 této směrnice. Pokud jde o Evropský fond pro regionální rozvoj, Fond soudržnosti a Fond pro spravedlivou transformaci, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1056⁽³³⁾, Sociální fond pro klimatická opatření a Nástroj pro oživení a odolnost, Komise pokračuje ve svých informačních službách a dále je posiluje s cílem usnadnit používání dostupných finančních prostředků tím, že zúčastněným subjektům, včetně celostátních, regionálních a místních orgánů, poskytuje pomoc a informace, a to i prostřednictvím nástroje evropské energetické pomoci na místní úrovni ve spolupráci s Evropskou investiční bankou, pokud jde o možnosti financování, s přihlédnutím k nejnovějším změnám regulačního rámce.

Článek 30

Konzultace

Za účelem usnadnění účinného provádění této směrnice konzultují členské státy zúčastněné subjekty včetně místních a regionálních orgánů v souladu s platným vnitrostátním právem a s konkrétní situací. Tyto konzultace jsou zejména významné pro použití článku 29.

Článek 31

Přizpůsobení přílohy I technickému pokroku

Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32, kterými se mění tato směrnice, pokud jde o přizpůsobení bodů 4 a 5 přílohy I technickému pokroku.

Článek 32

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člácích 6, 7, 15, 17 a 31 je Komisi svěřena na dobu neurčitou od 28. května 2024.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člácích 6, 7, 15, 17 a 31 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 6, 7, 15, 17 nebo 31 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 33

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽³⁴⁾.

⁽³³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1056 ze dne 24. června 2021, kterým se zřizuje Fond pro spravedlivou transformaci (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 1).

⁽³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 34

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy tyto sankce a opatření neprodleně oznámí Komisi a neprodleně jí oznámí všechny jejich následné změny.

Článek 35

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1, 2 a 3, články 5 až 29 a článkem 32 a s přílohami I, II a III a V až X do 29. května 2026. Znění těchto předpisů spolu se srovnávací tabulkou neprodleně sdělí Komisi.

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 17 odst. 15 do 1. ledna 2025.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 36

Zrušení

Směrnice 2010/31/EU ve znění aktů uvedených v části A přílohy IX se zrušuje s účinkem ode dne 30. května 2026, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v části B přílohy IX a dny jejich použitelnosti uvedené v části B přílohy IX.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze X.

Článek 37

Vstup v platnost a použitelnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Články 30, 31, 33 a 34 se použijí ode dne 30. května 2026.

Článek 38

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 24. dubna 2024.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předseda

M. MICHEL

PŘÍLOHA I

Společný obecný rámec pro výpočet energetické náročnosti budov**(uvedený v článku 4)**

1. Energetická náročnost budovy se určuje na základě vypočtené či změřené spotřeby energie a odráží typickou spotřebu energie pro vytápění prostor, chlazení prostor, přípravu teplé vody pro domácnosti, větrání, zabudované osvětlení a jiné technické systémy budov. Členské státy zajistí, aby typická spotřeba energie reprezentovala skutečné provozní podmínky u jednotlivých příslušných typologií a odrážela chování typického uživatele. Typická spotřeba energie a chování typického uživatele vycházejí pokud možno z dostupných vnitrostátních statistik, stavebních předpisů a změřených údajů.

Je-li základem pro výpočet energetické náročnosti budov změřená spotřeba energie, musí být metodika výpočtu schopna určit vliv chování uživatelů a místního klimatu, který se ve výsledku výpočtu neodrazí. Změřená spotřeba energie pro účely výpočtu energetické náročnosti budov musí vyžadovat odečty alespoň v měsíčních intervalech a musí rozlišovat mezi energetickými nosiči.

Členské státy mohou použít změřenou spotřebu energie za typických provozních podmínek, aby ověřily správnost vypočtené spotřeby energie a umožnily srovnání mezi vypočtenou a skutečnou náročností. Změřená spotřeba energie pro účely ověřování a srovnávání může vycházet z měsíčních odečtů.

Energetická náročnost budovy se vyjadřuje číselným ukazatelem spotřeby primární energie na jednotku referenční podlahové plochy za rok v kWh/(m².r) pro účely jak certifikace energetické náročnosti, tak souladu s minimálními požadavky na energetickou náročnost. Metodika používaná pro stanovení energetické náročnosti budovy musí být transparentní a otevřená inovacím.

Členské státy popíší svou vnitrostátní metodiku výpočtu vycházející z přílohy A hlavních evropských norem týkajících se energetické náročnosti budov, totiž (EN) ISO 52000-1, (EN) ISO 52003-1, (EN) ISO 52010-1, (EN) ISO 52016-1, (EN) ISO 52018-1, (EN) ISO 52120-1, EN 16798-1 a EN 17423 nebo dokumentů, které je nahradí. Toto ustanovení nečiní uvedené normy právně závaznými.

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby v případě, že jsou budovy zásobovány ze systémů dálkového vytápění nebo chlazení, byly přínosy tohoto zásobování uznány a zohledněny v metodice výpočtu – zejména pokud jde o podíl obnovitelné energie – prostřednictvím individuálně certifikovaných nebo uznaných faktorů primární energie.

2. Energetické potřeby a spotřeba energie pro vytápění prostor, chlazení prostor, přípravu teplé vody pro domácnosti, větrání, osvětlení a jiné technické systémy budov se vypočítají za použití měsíčních, hodinových nebo kratších než hodinových intervalů výpočtu, aby se zohlednily různé podmínky, které významně ovlivňují provoz a náročnost systému a podmínky vnitřního prostředí, aby bylo dosaženo optimální úrovně zdraví, kvality vnitřního ovzduší a pohodlí stanovených členskými státy na celostátní nebo regionální úrovni.

Pokud specifické předpisy pro výrobky spojené se spotřebou energie přijaté podle směrnice 2009/125/ES obsahují specifické požadavky na informace o výrobku pro účely výpočtu energetické náročnosti a potenciálu globálního oteplování během životního cyklu podle této směrnice, nevyžadují vnitrostátní metody výpočtu dodatečné informace.

Výpočet primární energie je založen na pravidelně aktualizovaných a výhledových faktorech primární energie (rozlišujících neobnovitelné, obnovitelné a celkové zdroje energie) nebo váhových faktorech pro jednotlivé energetické nosiče, jež musí být uznány vnitrostátními orgány, a s přihlédnutím k očekávané skladbě zdrojů energie na základě příslušného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu. Tyto faktory primární energie nebo váhové faktory mohou být založeny na celostátních, regionálních či místních informacích. Faktory primární energie nebo váhové faktory mohou být stanoveny na ročním, sezónním, měsíčním, denním nebo hodinovém základě nebo na konkrétnějších informacích dostupných pro jednotlivé dálkové systémy.

Faktory primární energie nebo váhové faktory vymezí členské státy. Jejich výběr a zdroje údajů se vykazují podle normy EN 17423 nebo dokumentu, který ji nahradí. Členské státy si mohou namísto faktoru primární energie odrážejícího skladbu zdrojů elektrické energie v dané zemi zvolit unijní průměrný faktor primární energie pro elektřinu stanovený podle směrnice (EU) 2023/1791.

3. Členské státy pro účely vyjádření energetické náročnosti určité budovy vymezí další číselné ukazatele celkové spotřeby primární energie, spotřeby primární energie z neobnovitelných a obnovitelných zdrojů a provozních emisí skleníkových plynů vyprodukovaných v $\text{kgCO}_2\text{eq}/(\text{m}^2\cdot\text{r})$.
4. Metoda musí být stanovena alespoň s ohledem na tato hlediska:
 - a) následující skutečné tepelné vlastnosti budovy včetně jejich vnitřních příček:
 - i) tepelná kapacita;
 - ii) izolace;
 - iii) pasivní vytápění;
 - iv) prvky chlazení;
 - v) tepelné mosty;
 - b) zařízení pro vytápění a přípravu teplé vody pro domácnosti, včetně jejich izolačních vlastností;
 - c) kapacita instalované výroby energie z obnovitelných zdrojů energie na místě a skladování energie na místě;
 - d) klimatizační zařízení;
 - e) přirozené a nucené větrání, které může zahrnovat průvzdušnost a rekuperaci tepla;
 - f) zabudované zařízení pro osvětlení (zejména v nebytovém sektoru);
 - g) konstrukci, umístění a orientaci budov, včetně vnějšího klimatu;
 - h) pasivní solární systémy a protisluneční ochranu;
 - i) vnitřní mikroklimatické podmínky, včetně návrhových hodnot vnitřního mikroklimatu;
 - j) vnitřní spotřebu energie;
 - k) systémy automatizace a kontroly budov a jejich schopnosti monitorovat, řídit a optimalizovat energetickou náročnost.
5. Bere se v úvahu příznivý vliv těchto hledisek:
 - a) místní podmínky slunečního osvětlení, aktivní solární systémy a jiné otopné soustavy a elektrické systémy využívající energii z obnovitelných zdrojů;
 - b) elektřina vyráběná formou kombinované výroby tepla a elektřiny;
 - c) dálkové nebo blokové otopné a chladicí soustavy;
 - d) denní osvětlení;
 - e) elektrické akumulární systémy;
 - f) tepelné akumulární systémy.
6. Pro účely výpočtu energetické náročnosti budov by budovy měly být vhodně rozděleny do těchto kategorií:
 - a) rodinné domy různých typů;
 - b) bytové domy;

- c) administrativní budovy;
 - d) budovy pro vzdělávání;
 - e) nemocnice;
 - f) hotely a restaurace;
 - g) sportovní zařízení;
 - h) budovy pro velkoobchod a maloobchod;
 - i) jiné druhy budov spotřebovávajících energii.
-

PŘÍLOHA II

Vzor vnitrostátních plánů renovace budov

(uvedený v článku 3)

Článek 3 této směrnice	Povinné ukazatele	Nepovinné ukazatele
a) Přehled vnitrostátního fondu budov	<p>Počet budov a celková podlahová plocha (m²):</p> <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy (včetně veřejných budov a sociálního bydlení), — podle třídy energetické náročnosti. — budovy s téměř nulovou spotřebou energie, — energeticky nejnáročnější budovy (včetně definice), — 43 % energeticky nejnáročnějších obytných budov, — odhad podílu budov, na které se vztahuje výjimka podle čl. 9 odst. 6 písm. b) 	<p>Počet budov a celková podlahová plocha (m²):</p> <ul style="list-style-type: none"> — podle stáří budovy, — podle velikosti budovy, — podle klimatického pásma, — demolice (počet a celková podlahová plocha (m²))
	<p>Počet certifikátů energetické náročnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy (včetně veřejných budov), — podle třídy energetické náročnosti. 	<p>Počet certifikátů energetické náročnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — podle období výstavby
	<p>Roční míry renovací: počet a celková podlahová plocha (m²)</p> <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy. — na úrovni budov s téměř nulovou spotřebou energie nebo budov s nulovými emisemi — podle rozsahu renovace (vážená průměrná renovace), — veřejné budovy 	
	<p>Primární a konečná roční spotřeba energie (ktoe):</p> <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy, — podle konečného využití <p>Úspory energie (ktoe):</p> <ul style="list-style-type: none"> — obytné budovy, — jiné než obytné budovy, — veřejné budovy <p>Průměrná spotřeba primární energie v kWh/(m².r) pro obytné budovy</p> <p>Podíl energie z obnovitelných zdrojů v sektoru budov (MW instalované nebo GWh vyrobené energie):</p> <ul style="list-style-type: none"> — pro různá využití 	<p>Snížení nákladů na energii (v EUR) na domácnost (průměr)</p> <p>Využití primární energie u budovy odpovídající 15 % (práh podstatného příspěvku) a 30 % (práh absence významné škody) nejvýše umístěných budov vnitrostátního fondu budov podle nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139</p> <p>Podíl otopné soustavy v sektoru budov podle typu soustavy kotlů/otopné soustavy</p> <p>Podíl energie z obnovitelných zdrojů v sektoru budov (MW instalované nebo GWh vyrobené energie):</p> <ul style="list-style-type: none"> — na místě, — mimo místo

Článek 3 této směrnice	Povinné ukazatele	Nepovinné ukazatele
	<p>Roční provozní emise skleníkových plynů (kgCO₂eq/(m².r)):</p> <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy <p>Roční snížení provozních emisí skleníkových plynů (kgCO₂eq/(m².r)):</p> <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy 	<p>Potenciál globálního oteplování během životního cyklu (kgCO₂eq/(m².r)) v nových budovách:</p> <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy
	<p>Překážky a selhání trhu (popis):</p> <ul style="list-style-type: none"> — rozdělené pobídky, — kapacita odvětví stavebnictví a energetiky <p>Posouzení kapacit v odvětví stavebnictví, energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů</p>	<p>Překážky a selhání trhu (popis):</p> <ul style="list-style-type: none"> — správní, — finanční, — technické, — osvětové, — ostatní <p>Počet:</p> <ul style="list-style-type: none"> — společností poskytujících energetické služby, — stavebních společností, — architektů a inženýrů, — kvalifikovaných pracovníků, — jednotných kontaktních míst, — malých a středních podniků v odvětví stavebnictví nebo renovace, — společenství pro obnovitelné zdroje a občanské iniciativy v oblasti renovací <p>Prognózy týkající se pracovníků ve stavebnictví:</p> <ul style="list-style-type: none"> — architekti/inženýři/kvalifikovaní pracovníci v důchodu, — architekti/inženýři/kvalifikovaní pracovníci vstupující na trh, — mladí lidé v tomto odvětví, — ženy v tomto odvětví <p>Přehled a prognóza vývoje cen stavebních materiálů a vývoje na vnitrostátním trhu</p>
	<p>Energetická chudoba (definice):</p> <ul style="list-style-type: none"> — % osob postižených energetickou chudobou, — podíl disponibilního příjmu domácnosti vynaloženého na energii, — obyvatelstvo žijící v nevyhovujících podmínkách bydlení (např. prosakující střecha) nebo s nedostatečnými podmínkami tepelné pohody 	

Článek 3 této směrnice	Povinné ukazatele	Nepovinné ukazatele
	Faktory primární energie: <ul style="list-style-type: none"> — na energetický nosič, — faktor primární energie z neobnovitelných zdrojů, — faktor primární energie z obnovitelných zdrojů, — celkový faktor primární energie 	
	Definice budovy s téměř nulovou spotřebou energie pro nové a stávající budovy	Přehled právního a správního rámce
	Nákladově optimální minimální požadavky na energetickou náročnost pro nové a stávající budovy	
b) Plán na roky 2030, 2040, 2050	Cíle pro roční míry renovací: počet a celková podlahová plocha (m ²): <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy, — energeticky nejnáročnější budovy, — 43 % energeticky nejnáročnějších obytných budov Informace podle čl. 9 odst. 1: <ul style="list-style-type: none"> — kritéria pro výjimky pro jednotlivé jiné než obytné budovy, — odhadovaný podíl jiných než obytných budov, na které se vztahuje výjimka, — odhad ekvivalentních snížení energetické náročnosti v důsledku jiných než obytných budov, na které se vztahuje výjimka 	Cíle pro očekávaný podíl (v %) renovovaných budov: <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy, — podle rozsahu renovace
	Cíle pro očekávanou primární a konečnou roční spotřebu energie (ktoe): <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy, — podle konečného využití Očekávané úspory energie: <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy Cíle pro zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů v souladu s článkem 15a směrnice (EU) 2018/2001 Vyčíslené cílové hodnoty pro zavádění solární energie v budovách	Podíl energie z obnovitelných zdrojů (MW instalované nebo GWh vyrobené energie)

Článek 3 této směrnice	Povinné ukazatele	Nepovinné ukazatele
	<p>Cíle pro očekávané provozní emise skleníkových plynů (kgCO₂eq/(m².r)):</p> <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy <p>Cíle pro očekávané snížení provozních emisí skleníkových plynů (v %):</p> <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy 	<p>Rozdělení na emise, na něž se vztahuje kapitola III [stacionární zařízení], kapitola IVa [systémy obchodování s emisemi pro budovy, silniční dopravu a další odvětví] směrnice 2003/87/ES, a jiné budovy</p> <p>Cíle pro očekávané emise skleníkových plynů během celého životního cyklu (kgCO₂eq/(m².r)) v nových budovách:</p> <ul style="list-style-type: none"> — podle typu budovy
	<p>Očekávané širší přínosy:</p> <ul style="list-style-type: none"> — snížení počtu osob postižených energetickou chudobou (v %) 	<ul style="list-style-type: none"> — Vytvoření nových pracovních příležitostí, — zvýšení HDP (podíl a miliardy EUR)
	<p>Příspěvek členského státu k dosažení cílů Unie v oblasti energetické účinnosti v souladu s článkem 4 směrnice (EU) 2023/1791, který lze připsat renovaci jeho fondu budov (podíl a hodnota v ktoe)</p>	
	<p>Příspěvek členského státu k dosažení cílů Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů v souladu se směrnicí (EU) 2018/2001, který lze připsat renovaci jeho fondu budov (podíl, MW instalované nebo GWh vyrobené energie)</p>	
<p>c) Přehled prováděných a plánovaných politik a opatření</p>	<p>Politiky a opatření týkající se těchto prvků:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) stanovení nákladově efektivních přístupů k renovacím pro různé typy budov a klimatická pásma se zohledněním potenciálních relevantních aktivních momentů v průběhu doby životnosti budovy; b) vnitrostátní minimální normy energetické náročnosti podle článku 9 a další politiky a opatření zaměřené na energeticky nejnáročnější segmenty vnitrostátního fondu budov, včetně záruk uvedených v čl. 17 odst. 19; c) podpora rozsáhlé renovace budov, včetně postupné rozsáhlé renovace; d) posílení postavení a ochrana zranitelných zákazníků a zmírnění energetické chudoby, včetně politik a opatření podle článku 24 směrnice (EU) 2023/1791, a cenová dostupnost bydlení; e) vytvoření jednotných kontaktních míst nebo podobných mechanismů podle článku 18 pro poskytování technického, administrativního a finančního poradenství a pomoci; 	<p>Politiky a opatření týkající se těchto prvků:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zvýšení odolnosti budov vůči změně klimatu; b) podpora trhu s energetickými službami; c) zvýšení požární bezpečnosti; d) zvýšení odolnosti vůči rizikům katastrof, včetně rizik spojených s intenzivní seismickou aktivitou; e) odstranění nebezpečných látek včetně azbestu; f) přístupnost pro osoby se zdravotním postižením; g) úloha společenství pro obnovitelné zdroje a občanských energetických společenství v přístupech na úrovni oblastí a sousedství; h) řešení nesouladu v oblasti lidských kapacit a i) zabývání se zlepšením kvality vnitřního prostředí.

Článek 3 této směrnice	Povinné ukazatele	Nepovinné ukazatele
	<p>f) dekarbonizace vytápění a chlazení, mimo jiné prostřednictvím sítí dálkového vytápění a chlazení, a postupné ukončení používání fosilních paliv při vytápění a chlazení s cílem dosáhnout úplného ukončení používání kotlů na fosilní paliva do roku 2040;</p> <p>g) zabránění vzniku stavebního a demoličního odpadu a jeho vysoce kvalitní zpracování v souladu se směrnicí 2008/98/ES, zejména pokud jde o hierarchii způsobů nakládání s odpady a cíle oběhového hospodářství;</p> <p>h) podpora energie z obnovitelných zdrojů v budovách v souladu s orientačním cílem pro podíl energie z obnovitelných zdrojů ve stavebnictví stanoveným v čl. 15a odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001;</p> <p>i) zavádění solárních zařízení na budovách;</p> <p>j) snížení emisí skleníkových plynů během celého životního cyklu při výstavbě, renovaci, provozu a skončení životnosti budov a zavádění pohlcování uhlíku;</p> <p>k) podpora přístupů na úrovni oblastí či sousedství a integrovaných oblastních programů renovací, které mohou řešit otázky, jako jsou energetika, mobilita, zelená infrastruktura, odpady a čištění vod, jakož i další aspekty územního plánování, a mohou zohledňovat místní a regionální zdroje, oběhovost a dostatečnost;</p> <p>l) zhodnocení budov ve vlastnictví veřejných subjektů, včetně politik a opatření podle článků 5, 6 a 7 směrnice (EU) 2023/1791;</p> <p>m) podpora inteligentních technologií a infrastruktury pro udržitelnou mobilitu v budovách;</p> <p>n) řešení tržních překážek a selhání trhu;</p> <p>o) řešení nedostatečných kvalifikací a podpora vzdělávání, cílené odborné přípravy, prohlubování dovedností a rekvalifikace v odvětví stavebnictví a v odvětvích energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů (veřejných i soukromých) s cílem zajistit dostatečný počet pracovních sil s odpovídající úrovní dovedností odpovídající potřebám ve stavebnictví, se zvláštním zaměřením na nedostatečně zastoupené skupiny;</p> <p>p) osvětové kampaně a další poradenské nástroje a</p>	<p>Pro všechny politiky a opatření:</p> <ul style="list-style-type: none"> — administrativní zdroje a kapacity, — pokrytá oblast (pokryté oblasti): — energeticky nejnáročnější, — minimální normy energetické náročnosti, — energetická chudoba, sociální bydlení, — veřejné budovy, — obytné (jedna rodina, více rodin), — jiné než obytné, — průmysl, — obnovitelné zdroje energie, — postupné ukončení využívání fosilních paliv při vytápění a chlazení, — emise skleníkových plynů během celého životního cyklu, — oběhové hospodářství a odpady, — jednotná kontaktní místa, — pasy pro renovaci budov, — inteligentní technologie, — udržitelná mobilita v budovách, — přístupy na úrovni oblastí a sousedství, — kvalifikace, odborná příprava, — osvětové kampaně a poradenské nástroje

Článek 3 této směrnice	Povinné ukazatele	Nepovinné ukazatele
	<p>q) podpora modulárních a průmyslových řešení pro výstavbu a renovaci budov.</p> <p>Pro všechny politiky a opatření:</p> <ul style="list-style-type: none"> — název politiky nebo opatření, — stručný popis (přesný rozsah, cíl a podmínky fungování), — kvantifikovaný cíl, — druh politiky nebo opatření (např. legislativní, hospodářská/é, fiskální, odborná příprava, informovanost), — plánovaný rozpočet a zdroje financování, — subjekty odpovědné za provádění politiky, — očekávaný dopad, — stav provádění, — den vstupu v platnost, — období provádění 	
d) Přehled investičních potřeb, rozpočtových zdrojů a administrativních zdrojů	<ul style="list-style-type: none"> — Celkové investiční potřeby pro roky 2030, 2040, 2050 (v milionech EUR), — veřejné investice (v milionech EUR), — soukromé investice (v milionech EUR), — rozpočtové zdroje 	
e) Prahové hodnoty pro nové a renovované budovy s nulovými emisemi uvedené v článku 11	<ul style="list-style-type: none"> — Prahové hodnoty provozních emisí skleníkových plynů z nových budov s nulovými emisemi, — prahové hodnoty provozních emisí skleníkových plynů z renovovaných budov s nulovými emisemi, — prahové hodnoty roční spotřeby primární energie u nových budov s nulovými emisemi, — prahové hodnoty roční spotřeby primární energie u renovovaných budov s nulovými emisemi 	
f) Minimální normy energetické náročnosti pro jiné než obytné budovy	<ul style="list-style-type: none"> — Maximální prahové hodnoty energetické náročnosti podle čl. 9 odst. 1 	
g) Vnitrostátní trajektorie pro postupnou renovaci vnitrostátního fondu obytných budov	<ul style="list-style-type: none"> — Vnitrostátní trajektorie pro postupnou renovaci vnitrostátního fondu obytných budov včetně dílčích cílů pro rok 2030 a 2035 pro průměrnou spotřebu primární energie v kWh/(m².r) podle čl. 9 odst. 2 	

PŘÍLOHA III

Výpočet potenciálu globálního oteplování během životního cyklu u nových budov podle čl. 7 odst. 2

Pro výpočet potenciálu globálního oteplování během životního cyklu u nových budov podle čl. 7 odst. 2 se tento celkový potenciál uvádí jako číselný ukazatel pro každou fázi životního cyklu vyjádřený jako $\text{kgCO}_2\text{eq}/(\text{m}^2\cdot\text{r})$ (užitné podlahové plochy) vypočtený za referenční období studie v délce 50 let. Výběr údajů, definice scénářů a výpočty se provedou v souladu s normou EN 15978 (EN 15978:2011 Udržitelnost stavebních prací. Posouzení environmentální výkonnosti budov. Metoda výpočtu) a s přihlédnutím k jakékoli následné normě týkající se udržitelnosti stavebních prací a metody výpočtu pro posuzování environmentální výkonnosti budov. Rozsah stavebních prvků a technického vybavení odpovídá definicím uvedeným ve společném rámci EU Level(s) pro ukazatel 1.2. Existuje-li vnitrostátní nástroj nebo metoda pro výpočet nebo je-li vyžadován(a) pro zveřejnění informací nebo pro získání stavebních povolení, lze tento nástroj nebo metodu použít k poskytnutí požadovaného zveřejnění. Jiné nástroje nebo metody pro výpočet lze použít, pokud splňují minimální kritéria stanovená ve společném rámci EU Level(s). Jsou-li k dispozici, použijí se údaje týkající se konkrétních stavebních výrobků vypočítané v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5).

PŘÍLOHA IV

Společný obecný rámec pro hodnocení připravenosti budov pro chytrá řešení

1. Komise stanoví definici ukazatele připravenosti pro chytrá řešení a metodiku jeho výpočtu, s cílem hodnotit schopnosti budovy nebo její ucelené části přizpůsobit svůj provoz potřebám uživatelů a sítě a zlepšovat svou energetickou účinnost a snižovat celkovou náročnost.

Ukazatel připravenosti pro chytrá řešení zahrnuje prvky zlepšené úspory energie, referenční srovnávání a prvky flexibility, rozšířené funkce a schopnosti vyplývající ze vzájemně více propojených a inteligentních zařízení.

Metodika zohlední takové prvky, jako je potenciální existence digitálního dvojčete budovy.

Metodika zohlední prvky jako inteligentní měřiče, systémy automatizace a kontroly budov, samoregulační zařízení pro regulaci vnitřní teploty vzduchu, zabudované domácí spotřebiče, dobíjecí body pro elektrická vozidla, skladování energie a podrobně popsané funkce a interoperabilitu těchto prvků, jakož i vnitřní mikroklimatické podmínky, energetickou účinnost, úroveň náročnosti a flexibilitu, kterou umožňují.

2. Metodika stojí na těchto klíčových funkcích souvisejících s budovou a jejími technickými systémy:
 - a) schopnost zachovat míru energetické náročnosti a energeticky účinný provoz budovy přizpůsobením spotřeby energie například využíváním energie z obnovitelných zdrojů;
 - b) schopnost přizpůsobovat svůj provozní mód v reakci na potřeby uživatelů s náležitým zohledněním uživatelské vstřícnosti, zachování zdravých vnitřních mikroklimatických podmínek a schopnosti podávat zprávy o využívání energie;
 - c) flexibilita, pokud jde o celkovou energetickou náročnost budovy, včetně její schopnosti umožnit účast na aktivní i pasivní a implicitní i explicitní reakci na potřeby, prostřednictvím jejího skladování energie a dodávání energie zpět do sítě, například flexibilitou a schopností přesouvat zatížení, a
 - d) schopnost zlepšovat svou energetickou účinnost a snižovat celkovou náročnost využíváním energeticky úsporných technologií.
3. Metodika může dále zohledňovat:
 - a) interoperabilitu mezi systémy (inteligentní měřiče, systémy automatizace a kontroly budov, zabudované domácí spotřebiče, samoregulační zařízení pro regulaci vnitřní teploty vzduchu v budově a senzory kvality vnitřního vzduchu a ventilace) a
 - b) příznivý vliv stávajících komunikačních sítí, zejména existenci fyzické infrastruktury uvnitř budovy připravené pro vysokorychlostní připojení, jako je například dobrovolné označení „připraveno na širokopásmové připojení“, a existenci přístupového bodu u budov s větším počtem bytových jednotek v souladu s článkem 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ⁽¹⁾.
4. Metodika nesmí mít negativní dopad na stávající vnitrostátní režimy certifikace energetické náročnosti a musí vycházet ze souvisejících iniciativ na vnitrostátní úrovni při zohlednění zásady vlastnictví uživatelem, ochrany údajů, soukromí a bezpečnosti v souladu s příslušným právem Unie v oblasti ochrany údajů a soukromí, jakož i nejlepších dostupných technik pro kybernetickou bezpečnost.
5. Metodika stanoví nejvhodnější formát parametru ukazatele připravenosti pro chytrá řešení a musí být jednoduchá, transparentní a snadno pochopitelná pro spotřebitele, vlastníky, investory a účastníky trhu reagující na poptávku.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (Úř. věst. L 155, 23.5.2014, s. 1).

PŘÍLOHA V

Vzor certifikátů energetické náročnosti**(uvedený v článku 19)**

1. Na přední straně certifikátu energetické náročnosti se uvádějí alespoň tyto prvky:

- a) třída energetické náročnosti;
- b) vypočtená roční spotřeba primární energie v kWh/(m². r);
- c) vypočtená roční konečná spotřeba energie v kWh/(m². r);
- d) na místě vyrobená energie z obnovitelných zdrojů v % spotřeby energie;
- e) provozní emise skleníkových plynů (kg CO₂/(m². r)) a hodnota potenciálu globálního oteplování během životního cyklu, je-li k dispozici.

Na certifikátu energetické náročnosti se uvádějí rovněž tyto prvky:

- a) vypočtená roční spotřeba primární energie a roční konečná spotřeba energie v kWh nebo MWh;
- b) výroba energie z obnovitelných zdrojů v kWh nebo MWh; hlavní nosič energie a druh obnovitelného zdroje energie;
- c) vypočtená energetická potřeba v kWh/(m². r);
- d) údaj ano/ne, zda je budova schopna reagovat na vnější signály a upravovat spotřebu energie;
- e) údaj ano/ne, zda je systém rozvodu tepla uvnitř budovy schopen fungovat při nízkých či účinnějších úrovních teplot, je-li to relevantní;
- f) kontaktní údaje příslušného jednotného kontaktního místa pro renovační poradenství.

2. Kromě toho může certifikát energetické náročnosti obsahovat tyto ukazatele:

- a) spotřeba energie, špičkové zatížení, velikost zdroje nebo soustavy (systému), hlavní energetický nosič a hlavní typ prvku pro každé využití: vytápění, chlazení, příprava teplé vody pro domácnosti, větrání a vestavěné osvětlení;
- b) třída emisí skleníkových plynů (v relevantních případech);
- c) informace o pohlcování uhlíku v souvislosti s dočasným ukládáním uhlíku v budovách nebo na nich;
- d) údaj ano/ne, zda je pro budovu k dispozici pas pro renovaci budovy;
- e) průměrná hodnota U pro neprůhledné prvky obvodového pláště budovy;
- f) průměrná hodnota U pro průhledné prvky obvodového pláště budovy;
- g) typ nejběžnějšího průhledného prvku (například dvojité zasklené okno);
- h) výsledky analýzy rizika přehřátí (jsou-li k dispozici);
- i) přítomnost pevných čidel, která sledují kvalitu vnitřního prostředí;
- j) přítomnost pevných ovládacích prvků, které reagují na úroveň kvality vnitřního prostředí;
- k) počet a typ dobíjecích bodů pro elektrická vozidla;
- l) přítomnost, typ a velikost systémů pro skladování energie;
- m) v relevantních případech předpokládaná zbývající životnost otopných nebo klimatizačních systémů a zařízení;
- n) proveditelnost přizpůsobení otopné soustavy tak, aby fungovala při účinnějším nastavení teploty;

- o) proveditelnost přizpůsobení systému pro přípravu teplé vody pro domácnosti tak, aby fungovala při účinnějším nastavení teploty;
- p) proveditelnost přizpůsobení klimatizačního systému tak, aby fungoval při účinnějším nastavení teploty;
- q) změřená spotřeba energie;
- r) případná přítomnost připojení k síti dálkového vytápění a chlazení a informace o potenciálním připojení k účinnému systému dálkového vytápění a chlazení, jsou-li k dispozici;
- s) místní faktory primární energie a související faktory uhlíkových emisí připojené místní sítě dálkového vytápění a chlazení;
- t) provozní emise jemných částic (PM_{2,5}).

Certifikát energetické náročnosti může obsahovat následující propojení s jinými iniciativami, pokud se v příslušném členském státě uplatňují:

- a) údaj ano/ne, zda bylo pro budovu provedeno posouzení připravenosti pro chytrá řešení;
- b) hodnota posouzení připravenosti pro chytrá řešení, je-li k dispozici;
- c) údaj ano/ne, zda je pro budovu k dispozici digitální deník budovy.

Osoby se zdravotním postižením musí mít rovný přístup k informacím uvedeným v certifikátech energetické náročnosti.

PŘÍLOHA VI

Nezávislé kontrolní systémy pro certifikáty energetické náročnosti

1. Definice platného certifikátu energetické náročnosti

Členské státy stanoví jasnou definici toho, co se považuje za platný certifikát energetické náročnosti.

Definice platného certifikátu energetické náročnosti zajistí:

- a) kontrolu platnosti vstupních údajů (včetně kontrol na místě) o budově použitých k vydání certifikátu energetické náročnosti a výsledků uvedených v certifikátu;
- b) platnost výpočtů;
- c) maximální odchylku energetické náročnosti budovy, vyjádřenou přednostně číselným ukazatelem spotřeby primární energie (kWh/(m².r));
- d) minimální počet prvků, které se liší od výchozích nebo standardních hodnot.

Členské státy mohou do definice platného certifikátu energetické náročnosti zahrnout další prvky, jako je maximální odchylka pro specifické hodnoty vstupních údajů.

2. Kvalita nezávislého kontrolního systému certifikátů energetické náročnosti

Členské státy stanoví jasnou definici kvalitativních cílů a úrovně statistické věrohodnosti, jichž by měl rámec pro certifikáty energetické náročnosti dosahovat. Nezávislý kontrolní systém zajistí alespoň 90 % platně vydaných certifikátů energetické náročnosti se statistickou věrohodností ve výši 95 % za hodnocené období, které nesmí překročit jeden rok.

Úroveň kvality a věrohodnosti nezávislého kontrolního systému certifikátů energetické náročnosti se měří pomocí náhodného výběru vzorků a zohledňuje všechny prvky uvedené v definici platného certifikátu energetické náročnosti. Členské státy si vyžadají ověření třetí stranou u hodnocení alespoň 25 % náhodného vzorku, pokud byly nezávislé kontrolní systémy svěřeny nevládním subjektům.

Platnost vstupních údajů se ověřuje pomocí informací poskytnutých nezávislým odborníkem. Tyto informace mohou zahrnovat certifikáty výrobků, specifikace nebo plány budov, které obsahují údaje o náročnosti jednotlivých prvků z certifikátu energetické náročnosti.

Platnost vstupních údajů se ověřuje během návštěv na místě, jež lze ve vhodných případech provést za použití virtuálních prostředků, u alespoň 10 % certifikátů energetické náročnosti, které jsou součástí náhodného výběru vzorků použitého k hodnocení celkové kvality systému.

Kromě minimálního náhodného výběru vzorků k určení celkové úrovně kvality mohou členské státy použít různé strategie, jejichž účelem je konkrétně odhalit a zacílit špatnou kvalitu certifikátů energetické náročnosti s cílem zlepšit celkovou kvalitu systému. Takto zacílenou analýzu nelze použít jako základ k měření celkové kvality systému.

Členské státy zavedou preventivní a reaktivní opatření k zajištění kvality celkového rámce pro certifikáty energetické náročnosti. Tato opatření mohou zahrnovat doplňující odbornou přípravu pro nezávislé odborníky, zacílený výběr vzorků, povinnost opětovně předložit certifikáty energetické náročnosti, přiměřené pokuty a dočasné nebo trvalé zákazy pro odborníky.

Pokud se do databáze doplňují informace, musí mít vnitrostátní orgány možnost pro účely monitorování a ověřování určit původce daného doplnění.

3. Dostupnost certifikátů energetické náročnosti

Nezávislý kontrolní systém ověří dostupnost certifikátů energetické náročnosti pro potenciální kupující nebo nájemce, aby se zajistilo, že mohou zvážit energetickou náročnost budovy při svém rozhodování o koupi nebo nájmu.

Nezávislý kontrolní systém ověří viditelnost ukazatele a třídy energetické náročnosti v reklamních médiích.

4. Zpracování typologií budov

Nezávislý kontrolní systém zohledňuje rozdílné typologie budov, zejména ty, které jsou na trhu s nemovitostmi nejrozšířenější, jako jsou obytné budovy pro jednu nebo více rodin, kancelářské budovy nebo budovy pro maloobchod.

5. Zveřejňování

Členské státy pravidelně zveřejňují ve vnitrostátní databázi certifikátů energetické náročnosti alespoň tyto informace týkající se systému kvality:

- a) definici platného certifikátu energetické náročnosti;
 - b) kvalitativní cíle režimu certifikátů energetické náročnosti;
 - c) výsledky posouzení kvality, včetně počtu hodnocených certifikátů a relativního významu vzhledem k celkovému počtu certifikátů vydaných v daném období (podle typologie);
 - d) pohotovostní opatření pro zlepšení celkové kvality certifikátů energetické náročnosti.
-

PŘÍLOHA VII

Srovnávací metodický rámec pro stanovení nákladově optimálních úrovní požadavků na energetickou náročnost budov a prvků budov

Srovnávací metodický rámec členskými státy umožní stanovit energetickou náročnost a výkonnost z hlediska emisí u budov a prvků budov, jakož i ekonomické aspekty opatření vztahujících se k energetické náročnosti a výkonnosti z hlediska emisí, a vytvořit mezi nimi spojitost s cílem určit nákladově optimální úroveň pro dosažení cílů snížení emisí do roku 2030 a klimatické neutrality, jakož i fondu budov s nulovými emisemi nejpozději do roku 2050.

Srovnávací metodický rámec je doplněn obecnými pokyny, jež určují způsob použití uvedeného rámce ve výpočtech nákladově optimálních úrovní náročnosti.

Srovnávací metodický rámec umožňuje zohlednění struktur spotřeby, vnějších klimatických podmínek a jejich budoucích změn podle nejlepších dostupných vědeckých klimatických projekcí, včetně vln horka a chladu, investičních nákladů, kategorie budovy, nákladů na údržbu a provoz (včetně nákladů na energie a souvisejících úspor), případných výnosů z vyprodukované energie, environmentálních a zdravotních externalit spotřeby energie, případných nákladů na nakládání s odpady a technologického rozvoje. Měl by být založen na příslušných evropských normách souvisejících s touto směrnicí.

Komise rovněž poskytne:

- obecné pokyny doprovázející srovnávací metodický rámec; tyto obecné pokyny budou sloužit k tomu, aby umožnily členskými státy podniknout níže uvedené kroky,
- informace o odhadovaném dlouhodobém vývoji cen energií.

Pro účely použití srovnávacího metodického rámce členskými státy se na úrovni členských států stanoví obecné podmínky vyjádřené prostřednictvím parametrů. Komise v relevantních případech vydá členskými státy doporučení ohledně úrovně jejich optimálních nákladů.

Srovnávací metodický rámec od členských států vyžaduje, aby:

- určily referenční budovy charakteristické svojí funkčností a zeměpisnou polohou, jež jsou zároveň typické pro tuto funkčnost a polohu, včetně vnějších klimatických podmínek a vnitřních mikroklimatických podmínek. Mezi referenčními budovami musí být budovy obytné i jiné než obytné, nové i již existující,
- určily opatření pro energetickou účinnost, jež mají být u referenčních budov hodnocena. Může se jednat o opatření pro jednotlivé budovy jako celek, pro jednotlivé prvky budovy nebo pro kombinace prvků budov,
- vyhodnotily potřebu finální a primární energie a výsledných emisí referenčních budov, u nichž se uplatňují stanovená opatření pro energetickou účinnost,
- vypočítaly náklady (tj. čistou současnou hodnotu) na opatření pro energetickou účinnost (uvedená v druhé odrážce) během předpokládaného ekonomického životního cyklu, použitá v případě referenčních budov (uvedených v první odrážce) za použití zásad srovnávacího metodického rámce.

Výpočtem nákladů na opatření pro energetickou účinnost během předpokládaného ekonomického životního cyklu členské státy hodnotí nákladovou efektivnost různých úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost. Díky tomu bude možné stanovit nákladově optimální úrovně požadavků na energetickou náročnost.

PŘÍLOHA VIII

Požadavky na pasy pro renovaci budov

1. Pas pro renovaci budovy musí obsahovat:

- a) informace o stávající energetické náročnosti budovy;
- b) grafické znázornění nebo grafická znázornění plánu a jeho kroků pro postupnou rozsáhlou renovaci;
- c) informace o relevantních vnitrostátních požadavcích, jako jsou minimální požadavky na energetickou náročnost budov, minimální normy energetické náročnosti a pravidla v členském státě pro postupné ukončení používání fosilních paliv v budovách k vytápění a chlazení, včetně dat nabytí účinnosti;
- d) stručné vysvětlení optimální souslednosti kroků;
- e) informace o jednotlivých krocích, včetně:
 - i) názvu a popisu renovačních opatření pro daný krok, včetně relevantních možností pro technologie, techniky a materiály, které mají být použity;
 - ii) odhadovaných úspor energie ve spotřebě primární energie a v konečné spotřebě energie v kWh a v procentním zlepšení ve srovnání se spotřebou energie před provedením daného kroku;
 - iii) odhadovaného snížení provozních emisí skleníkových plynů;
 - iv) odhadovaných úspor na účtu za energii s jasným uvedením očekávaných nákladů na energii použitých pro výpočet;
 - v) odhadované třídy energetické náročnosti certifikátu energetické náročnosti, které má být dosaženo po dokončení daného kroku;
- f) informace o možném připojení k účinnému systému dálkového vytápění a chlazení;
- g) podíl individuální nebo kolektivní výroby a vlastní spotřeby energie z obnovitelných zdrojů, jehož má být podle odhadů po renovaci dosaženo;
- h) obecné informace o dostupných možnostech pro zlepšení oběhovosti stavebních výrobků a pro snížení jejich emisí skleníkových plynů během celého životního cyklu, jakož i o širších přínosech souvisejících se zdravím a pohodlím, kvalitou vnitřního prostředí a lepší adaptabilitou budovy na změnu klimatu;
- i) informace o dostupných finančních prostředcích a odkazy na relevantní internetové stránky uvádějící zdroje tohoto financování;
- j) informace o poradenských službách a službách technického poradenství, včetně kontaktních údajů a odkazů na internetové stránky jednotlivých kontaktních míst.

2. Pas pro renovaci budovy může obsahovat:

- a) orientační harmonogram kroků;
- b) pro každý krok:
 - i) podrobný popis technologií, technik a materiálů, které mají být použity, jejich výhody, nevýhody a náklady;
 - ii) informace o tom, jaká by byla energetická náročnost budovy po dokončení kroku ve srovnání s minimálními požadavky na energetickou náročnost budov procházejících větší renovací, budov s téměř nulovou spotřebou energie a budov s nulovými emisemi a jaká by byla energetická náročnost vyměňovaných prvků budov v porovnání s minimálními požadavky na energetickou náročnost jednotlivých prvků budovy, pokud existují;

- iii) odhadované náklady na provedení kroku;
 - iv) odhadovanou dobu návratnosti daného kroku s finanční podporou a bez ní;
 - v) odhadovaný čas na provedení kroku;
 - vi) referenční hodnoty týkající se emisí skleníkových plynů během životního cyklu materiálů a zařízení, jsou-li k dispozici, a odkazy na relevantní internetové stránky, kde je lze nalézt;
 - vii) odhadovanou dobu životnosti opatření a odhadované náklady na údržbu;
- c) nezávislé moduly týkající se:
- i) typických řemesel nezbytných nebo doporučených pro provádění energetických renovací (architekti, poradci, zhotovitelé, dodavatelé, osoby provádějící instalaci atd.) nebo odkazy na relevantní internetové stránky;
 - ii) seznamu relevantních architektů, poradců, zhotovitelů, dodavatelů nebo osob provádějících instalaci v dané oblasti, který může zahrnovat pouze ty, kteří splňují určité podmínky, jako je shoda se značkami nebo podmínkami vyšší kvalifikace nebo certifikace, nebo odkazy na relevantní internetové stránky;
 - iii) technických podmínek potřebných pro optimální zavedení nízkooteplotního vytápění;
 - iv) toho, jak by renovační kroky a dodatečná opatření mohly zlepšit připravenost budovy pro chytrá řešení;
 - v) technických a bezpečnostních požadavků na materiály a stavební práce;
 - vi) základních předpokladů pro poskytnuté výpočty nebo odkazů na relevantní internetové stránky, kde je lze nalézt;
- d) informace o tom, jak získat přístup k digitální verzi pasu pro renovaci budovy;
- e) informace o jakékoli větší renovaci budovy nebo ucelené části budovy podle čl. 8 odst. 1 a jakékoli dodatečné instalaci nebo výměně prvku budovy, který je součástí obvodového pláště budovy a má významný dopad na jeho energetickou náročnost, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 2, pokud odborník vyhotovující pas pro renovaci budovy tyto informace obdržel;
- f) informace týkající se seismické bezpečnosti, pokud odborník vyhotovující pas pro renovaci budovy takové informace relevantní pro danou budovu obdržel;
- g) na žádost stávajícího vlastníka budovy a na základě informací jím poskytnutých přílohu obsahující doplňující informace, jako jsou přizpůsobitelnost prostor měnícím se potřebám a případné plánované renovace.
3. Pokud jde o stav budovy před renovačními kroky, pas pro renovaci budovy co nejvíce zohlední informace obsažené v certifikátu energetické náročnosti.
4. Každá metrika použitá pro odhad dopadu kroků musí vycházet ze souboru standardních podmínek.
-

PŘÍLOHA IX

Část A

**Zrušená směrnice a její následné změny
(podle článku 36)**

směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).	
směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/844 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 75).	pouze článek 1
nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).	pouze článek 53

Část B

**Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a dny použitelnosti
(uvedený v článku 36)**

Směrnice	Lhůta pro provedení ve vnitrostátním právu	Dny použitelnosti
2010/31/EU	9. července 2012	pokud jde o články 2, 3, 9, 11, 12, 13, 17, 18, 20 a 27: 9. ledna 2013; pokud jde o články 4 až 8, 14, 15 a 16: 9. ledna 2013 pro budovy užívané orgány veřejné moci a 9. července 2013 pro ostatní budovy
(EU) 2018/844	10. března 2020	

PŘÍLOHA X

Srovnávací tabulka

Směrnice 2010/31/EU	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 bod 1	Čl. 2 bod 1
—	Čl. 2 bod 2
Čl. 2 bod 2	Čl. 2 bod 3
—	Čl. 2 body 5 a 6
Čl. 2 body 3, 3a, 4 a 5	Čl. 2 body 7 až 10
—	Čl. 2 body 12, 13 a 14
Čl. 2 body 6, 7, 8 a 9	Čl. 2 body 15 až 18
—	Čl. 2 body 19 až 22
Čl. 2 bod 10	Čl. 2 bod 23
—	Čl. 2 body 24 až 29
Čl. 2 body 11, 12, 13 a 14	Čl. 2 body 30 až 33
—	Čl. 2 body 34, 37 až 40 a 42
Čl. 2 bod 15	Čl. 2 bod 42
Čl. 2 body 15, 15a, 15b, 15c, 16 a 17	Čl. 2 body 43, 44 a 47 až 50
Čl. 2 bod 18	—
Čl. 2 bod 19	Čl. 2 bod 51
—	Čl. 2 body 52 až 64
Čl. 2 bod 20	—
Článek 2a	Článek 3
Článek 3	Článek 4
Článek 4	Článek 5
Článek 5	Článek 6
Články 6 a 9	Článek 7
Článek 7	Článek 8
—	Článek 9
—	Článek 12
Čl. 8 odst. 1 a 9	Článek 13
Čl. 8 odst. 2 až 8	Článek 14
Čl. 8 odst. 10 a 11	Článek 15
—	Článek 16
Článek 10	Článek 17
Článek 11	Článek 19
Článek 12	Článek 20
Článek 13	Článek 21
—	Článek 22
Články 14 a 15	Článek 23

Směrnice 2010/31/EU	Tato směrnice
Článek 16	Článek 24
Článek 17	Článek 25
—	Článek 26
Článek 18	Článek 27
Článek 19	Článek 28
Článek 19a	—
Článek 20	Článek 29
Článek 21	Článek 30
Článek 22	Článek 31
Článek 23	Článek 32
Článek 26	Článek 33
Článek 27	Článek 34
Článek 28	Článek 35
Článek 29	Článek 36
Článek 30	Článek 37
Článek 31	Článek 38
Příloha I	Příloha I
—	Příloha II
—	Příloha III
Příloha IA	Příloha IV
—	Příloha V
Příloha II	Příloha VI
Příloha III	Příloha VII
Příloha IV	Příloha IX
Příloha V	Příloha X